

பிரகீத்திற்காக எழும் சந்தியாவின் குரல்

கட்டுரைகள்

சுனந்த தேசப்பிரிய

**பிரகீத்திற்காக எழும்
சந்தியாவின் குரல்**

கட்டுரைகள்

வாயுந காசுநித்திரி
அருந் திணியிடுந்

திருவருடிக

பிரகீத்திற்காக எழும் சந்தியாவின் குரல் கட்டுரைகள்

சுனந்த தேசப்பிரிய

இலங்கையின் ஊடக சுதந்திரத்திற்காகக் குரல் கொடுத்து வரும் முக்கியமான குரல்களிலொன்று இவருடையது. 1990இல் இருந்து ஏறத்தாழப் பத்தாண்டுகள் யுக்திய (சமநீதி) என்கிற வாராந்தப் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். அன்றைய ஐனாதிபதி பிரேமதாசவின் அதிகாரத்திற்கெதிரான பலமான குரலாக அப்பத்திரிகை விளங்கியது. அவருடைய எழுத்துக்களிலிருந்த தீவிரமும் தர்க்கமும் அதிகாரத்திலிருந்தவர்களை அச்சத்திற்குள்ளாக்கியது என்றால் அதன் எளிமையும் சுவாரஸ்யமும் வாசகர்களைத் தன்பால் ஈர்த்துச் சென்றது.

இலங்கையின் சுதந்திர ஊடக அமைப்பின் ஆரம்ப கர்த்தாக்களுள் ஒருவராக இருந்தது மட்டுமன்றி அவ்வியக்கம் வளர்ந்து நிலைபெற தொடர்ச்சியாகப் பங்களித்து வருபவர். இலங்கை ஊடகக்கல்லூரி, இலங்கைப் பத்திரிகைப் பேரவை என்பனவற்றின் ஆரம்பத்திற்கும்; ஊக்கியாகச் செயற்பட்டவர். மகிந்த அரசாங்கத்தின் தொடர்ச்சியான உயிரச்சுறுத்தல் காரணமாக 2009ஆம் ஆண்டு நாட்டை விட்டு வெளியேறி அஞ்ஞாதவாசம் மேற்கொண்டு வருகிறார்.

வாயுந காசுநித்திரி
அருந் திணியிடுந்

திருவருடிக

பிரகீத்திற்காக எழும் சந்தியாவின் குரல்

கட்டுரைகள்

சுனந்த தேசப்பிரிய

தமிழில் மா.ஜேசுதாசன்

எழுநா வெளியீடு

வ்யூத காகந்இக்ரீர்பி க்ரூத ம்ஹொயஇக்ரூத

நகரம்-0138

PRICE: 50 INR, 100 SLR, 6 USD, 4 EUR

பிரகீத்திற்காக எழும் சந்தியாவின் குரல் * ஆசிரியர் : சுனந்த தேசப்பிரிய
* © குளோபல் தமிழ் செய்திகள் * பக்கம்: 105 * முதல் பதிப்பு : ஜனவரி
2013 * வெளியீடு : எழுநா ஊடக நிறுவனம் No:4, Kettering Road, Isham,
Kettering, NN141HQ United Kingdom * தொலைபேசி : 0044 79 155 55
458 * மின்னஞ்சல் info@ezhunamedia.org * அட்டை வடிவமைப்பு: ந.
இரமேஷ் குமார் * அச்சாக்கம் : SV பிரின்ஸ், சென்னை - 5 * வடிவமைப்பு
மற்றும் அச்சாக்க ஒருங்கிணைப்பு : சுவடி, சென்னை - 5.

எழுநா ஊடக நிறுவன வெளியீடு: 2

piragIththitkAka ezhum santhiyAvin kural * Author : Sunanda Deshapriya
* © globaltamilnews.net * pages: 105 * First Editon: January 2013 *
Published by Ezhuna Media Foundation, No:4, Kettering Road, Isham,
Kettering, NN141HQ United Kingdom * Phone: 0044 79 155 55 458 * e-mail:
info@ezhunamedia.org * Cover Design: N.Ramesh Kumar * Print: S.V. Prints,
Chennai - 5 * Design and Printing Co-odination: Chuvadi, Chennai - 5.

Selling rights in India :

Discovery Book Palace (P)Ltd
No.6, Magavir Comlex, 1st Floor Munusamy Salai,
K K Nagar West, Chennai - 600078
Phone: 0091 44 65157525
Mail: discoverybookpalace@gmail.com

ISBN : 978-81-908076-6-1

இந்தக் கையெழுத்தான கையெழுத்து-கையெழுத்து
கையெழுத்து (CC BY-NC-SA 3.0) கையெழுத்து
கையெழுத்து (CC BY-NC-SA 3.0) கையெழுத்து
கையெழுத்து (CC BY-NC-SA 3.0) கையெழுத்து
கையெழுத்து (CC BY-NC-SA 3.0) கையெழுத்து
கையெழுத்து (CC BY-NC-SA 3.0) கையெழுத்து
கையெழுத்து (CC BY-NC-SA 3.0) கையெழுத்து
கையெழுத்து (CC BY-NC-SA 3.0) கையெழுத்து

The text within this book is available under the Creative Commons
Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 license (CC BY-NC-SA 3.0).
If anyone wants to use the content of this book with any
reservations please contact the publisher. The name and design of the book
under copyright after December 2012. In 2012, the book was revised
under the Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0
license (CC BY-NC-SA 3.0) and a digital copy of this book will be
available on several platforms.

நன்றி!
ராவய
குளோபல் தமிழ் செய்தி இணையம்

இந்நூலின் உரைப்பகுதி Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported (CC BY-NC-SA 3.0) உரிமத்தின் கீழ் வெளியாகிறது. அதனை விட உரிமை கூடிய விதத்தில் பயன்படுத்த விரும்புவோர் பதிப்பாளரைத் தொடர்பு கொள்ளலாம். இந்நூலின் தளக்கோலமும் வடிவமைப்பும் 2015 டிசம்பர் வரை முழுப் பதிப்புரிமைக்கு உட்படுகிறது. 2016 இல் இந்நூலின் தளக்கோலமும் வடிவமைப்பும் Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0 Unported (CC BY-NC-ND 3.0) உரிமத்திற்கு மாற்றம் பெறுவதோடு, திறந்த அணுகலத்தில் வெளியாகும்.

The Text within this book is available under the Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported (CC BY-NC-SA 3.0) licence. If anyone wants to use the content of the book with less copyright restrictions, please contact the publisher. The design and layout of the book are under copyright upto December 2015. In 2016, layout and design will accommodate to Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0 Unported (CC BY-NC-ND 3.0) and a digital copy of this book will be made available sans access restrictions.

For more information :

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/>

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/>

இலங்கையில் கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கவும், வலுப்படுத்தவும் இடையறாத முயற்சிகளில் ஈடுபடும் சுதந்திர ஊடக இயக்கத்திற்கும்..

ஊடகத்துறையின் இருண்ட நாட்களில் கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரத்திற்காக அதியுச்ச தியாகமாக தம்மையே அர்ப்பணித்த எனது ஊடகத்துறை நண்பர்களுக்கும்..

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சந்தியாவிற்கு

எங்கோ தொலைவில் கேட்கும்
துப்பாக்கிச் சன்னம்
திடீரென்று ஒலிக்கும் தொலைபேசி
வாசலில் கேட்கும் வாகனச்சத்தம்
அச்சம் தரும் நிகழ்வுகளாக ...
வாயிலிருந்து வரும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும்
எழுதப்படும் ஒவ்வொரு வரியும்
கீறப்படும் ஒவ்வொரு சித்திரமும்
மெளனிக்கப்படும்
தூர்ப்பாக்கிய தேசத்தின்
புதல்வி நீ
உனது கனவுகள் நொருக்கப்பட்டு
உனது சிறு குருவிக்கூட்டின் அழகு சிதைந்தது.
துயரும், கண்ணீரும் கலந்த
வெறுமையும் உன்னை நெருக்க
அப்பாவைப் பற்றிக் கேட்கும்
உன் குழந்தைகளிற்கு பதில்களைத் தேடும்
உன் பிரயத்தனங்கள்.
உனது கணவனைத் தேடியும்
உன்னைப் போன்ற தோழிகளின்
சுமையையும் சுமந்து
நீ எடுக்கும் எத்தனங்கள்
சீற்றத்துடனும் நம்பிக்கையுடனும்
எழுந்து வரும் அலையென
அதிகாரப் பாரையிற்பட்டு
நிசப்தமாய் மீளவும் தொடர்கின்றன.
உனது உறுதியும்
நம்பிக்கையும் கோபமும்
நீதித் தாயின் கண்கட்டைக்
கிழித்தெறிந்து
அசமத்துவ தராசுகளை
உடைத்தெறியும்.
அந்தப் பொழுதில்
உதிக்கும் தூரியனின் கதிர்களின் வெப்பம்
விழிநீர் பொசுக்கி
உனது முகத்தில்
புன்னகையின் சித்திரங்களைக் கீறிச் செல்லும்.

-உமா

(கூமை இணையத்திலிருந்து)

umbrella over bird

for Prageeth Eknaligoda

we didn't know we
stopped: the
undoing doing
its disappearing
the man himself
-disappearing
gone. what
to do? muttering him
through corners, hyde
park; lincoln
immemorial; where we
said speakers should
stand; silver shadow
moves for
coins in times
squared, because we
cannot hold the
hands of clocks.
which hand tips
land's hat
into sea?-shriek
your bids; speak freely
in kingdoms
measured carefully
suns shining. no rain
they say: still, insist
on umbrella over bird,
though feathers fall
fallow, shedding wings
widowed, shorn
but not shamed.

under wings, through
windows, hold the hands of
clocks-himself

to draw

himself to draw
himself-(disappearing)

and

once more, upon an

anthem now:

light us from the inside

out, on the face of the galle

clock green with

time: the salt marching

up from the sea,

our wounds filling

with it.

V.V. Ganeshanathan

-originally published on Groundviews

பதிப்புரை

கருத்துச் சுதந்திரம் என்பது எம்மால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத கருத்துக்களைப் பிறர் கூறுவதற்கான சுதந்திரம் மட்டுமல்ல எம்மால் சகித்துக் கொள்ளவே முடியாத கருத்துக்களைப் பிறர் கூறுவதற்கான சுதந்திரமும் கூட என்பார் ஜோன் ஸ்ருவர்ட் மில்.

ஆனால் இலங்கையின் கடந்த இரண்டு தசாப்தகால வரலாறும் இதற்கு எதிர்மாறானதாக இருந்தது. உன்னுடைய கருத்துடன் எனக்கு உடன்பாடில்லையாயினும் எனது உயிரைக் கொடுத்தாவது உனது கருத்துச் சுதந்திரத்தைக் காப்பேன் என்பதாக அல்லாமல் உயிரை எடுத்தாவது எனதல்லாத எந்தக் கருத்தையும் அனுமதியேன் என்றாகி விட்டது.

விளைவு தமிழ்நெற் ஆசிரியர் டி.சிவராம், சண்டே லீடர் ஆசிரியர் லசந்த விக்ரமதுங்க, நமது ஈழநாடு முகாமைத்துவப் பணிப்பாளர் சிவமகாராஜா உட்பட முப்பதுக்கு மேற்பட்ட ஊடகத்துறை சார்ந்தோர் கொன்றொழிக்கப்பட்டார்கள். நமது ஈழநாடு, மௌபிம, சண்டே ஸ்ரான்டட் ஆகிய பத்திரிகைகள் இழுத்து மூடப்பட்டன. சண்டே லீடர், உதயன், எம்ரிவி போன்ற ஊடக நிறுவனங்கள் தாக்குதலுக்குள்ளாகின. உதயன் ஆசிரியர் குகநாதன், நேசன் ஆசிரியர் லலித் அழகக்கோன் ஊடகச் செயற்பாட்டாளர் போத்தல ஜயந்த என்று பலர் தொடர்ந்து தாக்குதலுக்குள்ளானார்கள். ஊடகவியலாளரான இராமச் சந்திரனிலிருந்து ஊடகவியலாளரும் தேவிச்சித்திரக் கலைஞருமான பிரகீத் ஹெக்னேலியகொட வரை பலர் கடத்தப் பட்டுக் காணாமல் போனார்கள். முதன்முதலாகப் பயங்கர வாதத் தடைச்சட்டத்தின் கீழ் நோர்த் ஈஸ்ரன் மாத சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் இரண்டு கட்டுரைகளை எழுதிய குற்றத்திற்காக இருபது ஆண்டுகள் கடுழியச் சிறைத்தண்டனைக்கு உள்ளாக்கப் பட்டார்.

இந்த நிலைமைகள் இலங்கையின் ஊடக சுதந்திரத்தை கட்டும் அச்சுறுத்தலுக்குள்ளாக்கியது. ஊடகத்தொழிந்துறை ஆபத்துமிக்க ஒரு தொழிந்துறையாகியது. உயிரச்சம் காரணமாகப் பலர் நாட்டைவிட்டு வெளியேற நேரிட்டது. பெரும் எண்ணிக்கையிலான தமிழ் ஊடகவியலாளர்கள் மட்டுமன்றி போருக்கு எதிராக இருந்த சிங்கள ஊடகவியலாளர்களும்; நாட்டை விட்டு வெளியேற நேர்ந்தது. அவ்வாறு உயிரச்சம் காரணமாக நாட்டை விட்டு வெளியேறிய சிங்கள ஊடகவியலாளர்களுள் ஒருவர்தான் சுனந்த தேசப்பிரிய.

சுனந்த தேசப்பிரிய இலங்கையின் தென்கரையோரப் பிரதேசமான அம்பலாங்கொடையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். 1971ஆம் ஆண்டு இலங்கை அரசுக்கு எதிராக சிங்கள இளைஞர்கள் மேற்கொண்ட ஆயுதக்கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டவர். அதன் காரணமாக ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகச் சிறையில் கழித்தவர்.

1990ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட யுத்திய என்கிற வாராந்தப் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். அவர் ஆசிரியராக மட்டுமன்றி ஒரு செயற்பாட்டாளராகவும் இருந்தார். இலங்கையின் சுதந்திர ஊடக இயக்கத்தின் ஆரம்பகர்த்தாக்களுள் ஒருவராக இருந்ததோடு, அதுகாலவரை தனித் தனியாக இயங்கி வந்த ஊடக சுதந்திரத்திற்கான அமைப்புக்களை இணைத்து பலமான ஒரு வலையமைப்பை உருவாக்கியவர். இலங்கை ஊடகவியல் கல்லூரி, இலங்கைப் பத்திரிகைப் பேரவை, ஊடகவியலாளர்களுக்கான ஒழுக்கக் கோவை என்பவற்றை உருவாக்குவதிலும் அவருடைய முக்கியத்துவம் குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தொகுப்பு சுனந்த தேசப்பிரிய அவ்வப்போது எழுதி வந்த பத்திகளின் தொகுப்பு. அண்மைக்கால இலங்கையின் ஊடகங்கள் மற்றும் ஊடகவியலாளர்கள் மீதான நெருக்கடிகளின் ஒரு குறுக்குவெட்டுப்பார்வை இது என்றால் மிகையில்லை.

இப்பத்திகளில் அவர் எழுப்பும் கேள்விகள் முக்கியமானவை. அவை கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரம் என்பதனையும் தாண்டி ஜனநாயக விழுமியங்களின் வீழ்ச்சி குறித்தும் அறச்சாய்வு குறித்தும் கேள்வி எழுப்புவவை. போர்க்காலத்தில் ஊடகங்கள் கட்டியெழுப்பிய போலியான தேசப்பற்றுக் குறித்து விமர்சனங்களை முன்வைப்பவை. அதேவேளை ஊடகத்துறையினரின் செயற்பாடுகள் குறித்த மீள்பார்வையையும் சுயவிமர்சனத்தையும் கோருபவை.

திஸ்ஸநாயகம் குறித்து அவர் எழுதிய பத்தியை இவ்வாறு நிறைவு செய்கிறார்: 'திஸ்ஸநாயகத்தின் வழக்கினைப் பற்றி வாயைத் திறந்து எதனையும் நேரடியாகப் பேச முடியா திருந்ததற்கான காரணம் என்ன? சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டிருந்த எமது சக நண்பர் அமைதியாக்கப்பட்டதன் சூழ்ச்சியை மறக்கு மளவிற்கு சுய தணிக்கை எம்மிடையே இருந்தது ஏன்? இவ் ஒடுக்குமுறைச் செயற்பாடுகளுடன் நாம் இணங்கிச் சென்றதே இதற்கான காரணமா? இல்லையெனில், அச்சமா? இவற்றில் நாம் எந்த விடயத்துடன் சேர்க்கப்படுவோம் என்பதை மனச்சாட்சியிடம் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.'

இது பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தின் கீழ் திஸ்ஸநாயகம் கைது செய்யப்பட்ட போது சிங்கள ஊடகத்துறை கடைப்பிடித்த கடும் மெளனம் குறித்த கேள்வியை எழுப்புகிறது. அதுவும் சிங்கள ஊடகத்துறையின் முற்போக்கான சக்திகள் எனக் கருதப்பட்டோர் மட்டுமல்ல, மனித உரிமையாளர்கள், இடதுசாரிகள் எனப் பலரும் கடும் மெளனம் காத்தனர். அது குறித்த இந்தச் சுய விசாரணை மிக முக்கியமானது.

இவ்வாறான சுயவிசாரணையை தமிழ் ஊடகத் துறையினரும் மேற்கொண்டாக வேண்டும் என்பதனை இவ்விடத்தில் குறித்துக் காட்டியாதல் வேண்டும்.

இதேபோல் அறச்சாய்வு குறித்து அவர் ஒரு பத்தியில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். 'வீதியின் அனைத்து சந்திகளிலும் முச்சக்கர வண்டி சங்கத்தினரும் காவல்துறையினரும் இணைந்து புத்தர் சிலைகளை நிறுவினர். காலையிலும், மாலையிலும் உபதேசங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. வைத்தியசாலை, பாடசாலை என அனைத்துப் பொது இடங்களிலும் ஜனாதிபதி, பிரதமர் ஆகியோரது படங்களோடு புத்த பகவானின் படங்களும் காட்சிப் படுத்தப்பட்டன. புத்த தர்மம் அரசியல்வாதிகளினால் ஆட்டுவிக்கப்படும் சக்தியாக மாற்றப்பட்டது. அரசியல் மேவிய புத்த தர்மத்தின் மூலம், சிறந்த குணவியல்புகள் எதனையும் கொண்ட சமூகமாக எமது சமூகம் மாற்றப்படவில்லை என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம்.'

இது பௌத்தம் அரசியல் சாயம் பூசப்பட்ட பௌத்தமாக, கருணையையும் அன்பையும் போதித்த பௌத்தம் போருக்கு ஆசி வழங்கும் பௌத்தமாக ஆள்வோரின் நலனைப் பேணும் ஒரு மதமாக அறச்சாய்வு கொண்டதை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

போரின் போது ஆட்சியாளரின் நலன்களைப் பேணும் வகையில் ஊடகங்கள் எவ்வாறு கையாளப்பட்டன என அவர் இவ்வாறு விபரிக்கிறார், 'அரசாங்கத்தின் போர்ப் பிரச்சாரத்

தினை உண்மையென ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என ஊடகங்களுக்கு உத்தரவிடப்பட்டிருந்தது. பகிரங்கமாகவும், இரகசியமாகவும், வார்த்தைகளாலும், கொலைகளின் ஊடாகவும் அது நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. யுத்தத்தைத் தவிர வேறு தீர்வுகள் இல்லை என்றும் யுத்தம் பரிசுத்தமான முறையில் முன்னெடுக்கப்பட்டதென சமூகத்திற்கு போலி முகம் காட்டவுமே ஊடக ஒடுக்குமுறை முன்னெடுக்கப்பட்டது. யுத்தத்திற்கு எவராயினும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தால், அது தேசமற்றும் அரசு துரோகங்களாகக் கணிக்கப்பட்டது. கருத்து சுதந்திரம் கொலை செய்யப்பட்டது. ஊடக ஒடுக்குமுறைக்கான காரணம், யுத்தத்திற்கு விரோதமான ஊடகப் பாவனையென காரணம் கூறப்பட்டது. விசேடமாக யுத்த காலத்தில் அரசாங்கத்தை விமர்சிக்கக் கூடாது. இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் அரசாங்கத்தை விமர்சிக்கும்போது, அரசாங்கம் பலமிழந்து யுத்தத்தில் அது பலவீனப்பட வாய்ப்பிருக்கிறது என்ற கருத்தையே இத்தர்க்கங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன.

ஊடகங்கள் அவற்றின் செயற்பாடுகள் குறித்த நூல்கள் தமிழில் மிகக்குறைவு என்றே சொல்லலாம். அத்தகைய ஒரு சூழலில் சுனந்த தேசப்பிரியவின் இந்த நூல் தமிழில் வெளிவருவது அவசியம் என்று எழுநா கருதுகிறது. பத்திரிகைக்காக எழுதிய பத்திகள் என்பதால் தொடர்ச்சியின்மையையும் கூறியது கூறலையும் வாசகர்கள் உணரக்கூடும் என்றாலும் அதற்குமப்பால் அவர் சொல்ல முனைகிற விடயங்கள் முக்கியமானவை. கருத்தாடலைத் தூண்டக்கூடியவை. கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரம் பற்றிப் பேசுவோர் அக்கறைப்பட வேண்டியவை என்றும் எழுநா எண்ணுகிறது.

இந்நூலை அச்சிட அனுமதி அளித்த குளோபல் தமிழ் நியூஸ் இணையத்தளத்திற்கு எழுநாவின் நன்றிகள் என்றென்றும்.

எழுநா

நவம்பர் 2012

உள்ளே...

1. ஊடகவியலாளர்கள் பணிபுரிவதற்கு உலகிலேயே மோசமான இடம்	21
2. திஸ்ஸ செய்த தவறும் நாங்களும்	27
3. திஸ்ஸநாயகத்தின் விடுதலை	35
4. ஜேர்மனியில் புலி ஆதரவுக் கூட்டம்	40
5. அமைச்சர் டளஸ் அழகப்பெரும எச்சரிக்கை	44
6. ஊடக அடக்குமுறையின் புதிய மற்றும் பழைய பட்டியல்	49
7. என்கோன் என்ற செனகல் நாட்டு பாடகர்	55
8. அரசாங்கத்தின் ஊடக அபிவிருத்தி அதிகார சபை	59
10. பயங்கரமான ஜனவரியை மறக்காமல் இருப்பதற்காக	64
11. எங்கே அந்தப் பட்டியல்?	70
12. ஊடக சுதந்திரத்தை இல்லாமல் செய்வதும், அந்த சுதந்திரத்தை ஏற்படுத்துவதும்	78
13. ஒருவருடத்தின் பின்னர் ஊடக சுதந்திரம்	83
14. துரோகிகளும் வீரர்களும்	88
15. மகிந்த, கோட்டாபேய மற்றும் சிறிமல்வத்த	92
16. பிரகீத்	97
17. பிரகீத்திற்காக எழும் சந்தியாவின் குரல்	101

1	செய்துள்ள பணிகளின் பட்டியல்
2	செய்துள்ள பணிகளின் பட்டியல்
3	செய்துள்ள பணிகளின் பட்டியல்
4	செய்துள்ள பணிகளின் பட்டியல்
5	செய்துள்ள பணிகளின் பட்டியல்
6	செய்துள்ள பணிகளின் பட்டியல்
7	செய்துள்ள பணிகளின் பட்டியல்
8	செய்துள்ள பணிகளின் பட்டியல்
9	செய்துள்ள பணிகளின் பட்டியல்
10	செய்துள்ள பணிகளின் பட்டியல்
11	செய்துள்ள பணிகளின் பட்டியல்
12	செய்துள்ள பணிகளின் பட்டியல்
13	செய்துள்ள பணிகளின் பட்டியல்
14	செய்துள்ள பணிகளின் பட்டியல்
15	செய்துள்ள பணிகளின் பட்டியல்
16	செய்துள்ள பணிகளின் பட்டியல்
17	செய்துள்ள பணிகளின் பட்டியல்
18	செய்துள்ள பணிகளின் பட்டியல்
19	செய்துள்ள பணிகளின் பட்டியல்
20	செய்துள்ள பணிகளின் பட்டியல்

ஊடகவியலாளர்கள் பணிபுரிவதற்கு

உலகிலேயே மோசமான இடம்

இலங்கை, ஊடகவியலாளர்கள் பணிபுரிவதற்கு உலகிலேயே மிக மோசமான நாடாகத் திகழ்கிறது. கடந்த பல வருடங்களாக இலங்கையின் சுயாதீன ஊடகத்துறை எதிர்பாராத பல நெருக்கடிகளுக்கு முகம் கொடுத்துள்ளது. ஊடகவியலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள், கடத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள், தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், துரோகிகள் என்று முத்திரை குத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள், மேலாக அவர்கள் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஊடக நிறுவனங்கள் அதிகாரத்தின் துணை கொண்டு பலாத்காரமாக மூடப்பட்டிருக்கின்றன. தீயினால் எரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தேசத்தின் இறையாண்மைக்கு எதிரானவை என்று அடையாளமிடப்பட்டுள்ளன.

2006ஆம் ஆண்டிலிருந்து 18 ஊடகவியலாளர்களின் உயிர், கொலையின் மூலம் பறிக்கப்பட்டுள்ளது. 2009ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 8ஆம் நாள், சண்டே லீடர் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் லசந்த விக்ரமதுங்க பட்டப்பகலில் தெருவில், துரோகத்தனமாகப் படுகொலை செய்யப்பட்டார். கொல்லப்பட்ட ஊடக வியலாளர்களுள் பெரும்பாலானவர்கள் தமிழர்கள்.

இலங்கையில், ஊடகங்களுக்கெதிரான அழுத்தம் வன்னியில் இறுதி யுத்தம் நடந்த 2009இன் தொடக்க காலத்தில் மிகவும் அதிகரித்திருந்தது. 2009 ஜனவரி 2ஆம் திகதி எம்.ரி.வி, எம்.பி.சி எனப்படும் இலங்கையின் பிரபல்யமான தொலைக்காட்சி மற்றும் வானொலி நிலையங்களின் மீது பெற்றோல் குண்டு வீசப்பட்டிருந்தது. அதற்குச் சரியாக நான்கு நாட்களின் பின்னர் அதன் கட்டுப்பாட்டு அறையினுள் நுழைந்த ஒரு கோஷ்டியினர் அதனைத் துவம்சம் செய்ததுடன் அதற்கு நெருப்பு வைத்தும் கொளுத்தினர். இரு நாட்களின் பின்னர் லசந்த விக்ரமதுங்க படுகொலை செய்யப்பட்டார்.

மேற்சொன்ன சம்பவங்கள் நடந்து ஒரு வாரத்திற்குள்ளாகவே அமைச்சரும் பாதுகாப்பு விவகாரங்களுக்கான பேச்சாளருமான ஹெகலிய ரம்புக்வேல சண்டே லீடர் மற்றும் எம்.ரி.வி, எம்.பி.சி நிறுவனங்களின் பெயர்களை நேரடியாகக் குறிப்பிட்டு அந்நிறுவனங்கள், பாதுகாப்பு விவகாரங்கள் தொடர்பான விடயங்களை வெளியிடுவதில் அரசாங்கம் வழங்கிய ஆலோசனைகளைக் கேட்பதில் அக்கறையற்றிருந்தன எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

அக்காலத்தில் ஊடகங்கள் மீதான இத்தாக்குதலைக் கண்டித்த இலங்கை ஊடகச் செயற்பாட்டாளர்கள் மரண அச்சுறுத்தலை எதிர்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. இனந்தெரியாத கோஷ்டியினர் அவர்களுடைய வீடுகளுக்குச் சென்று கொலை அச்சுறுத்தலை விடுத்திருந்தனர். நிவிர என்ற சிங்கள வார இதழின் ஆசிரியர் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டார்.

2009 ஜனவரி 10ஆம் திகதி சிங்கள மற்றும் ஆங்கில இணையத்தளமான லங்கா டிசென்ட் இணையம் தனது சேவையை நிறுத்திக் கொண்டது. அது தனது இறுதி ஆசிரியர் தலையங்கத்தினை இவ்வாறு தீட்டியிருந்தது. 'கருணையுள்ள இந்தச் சிங்கள பௌத்த நிலம் வேறுபாடுகளைச் சகித்துக் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் வாழ்க்கையிலிருந்து கற்றுக் கொள்ள விரும்பவில்லை. மரணத்திலிருந்தே கற்க விரும்புகிறார்கள். இரக்கமும் கருணையும் கொண்ட இத்தேசத்தில் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் ஜனநாயக உரிமையாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு, ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, அனுபவிக்கப்படும் ஒரு நாளில் நாங்கள் மீளவும் வருவோம். அது வரை சென்று வருகிறோம்.'

ஊடகவியலாளர்களுக்கு எதிரான தாக்குதல்களின் உக்கிரம் காரணமாக பதினொரு சிரேஸ்ட ஊடகவியலாளர்கள் இலங்கையிலிருந்து வெளியேறினார்கள். ஏழு பேர் இந்தியாவிற்குச் சென்றனர். 2006இன் முற்பகுதியிலிருந்து 2009இன் தொடக்க காலம் வரை சுமார் 30 ஊடகவியலாளர்கள் பாதுகாப்பின் பொருட்டு புலம் பெயர்ந்தனர்.

2005 ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட மகிந்த ராஜபக்ச தனது முதலாவது உரையில், ஊடகங்கள் போருக்கு எதிராக என்ற பெயரில் புலிகளுக்கு ஆதரவான நிலைப்பாட்டை எடுத்துள்ளன. ஆனால் அரசாங்கம் அதற்கான சந்தர்ப்பத்தினை ஒருபோதும் வழங்காது என்றார். அவரது குரல் தரும் செய்தி மிகத் தெளிவானது. பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போரில் ஒரேயொரு உண்மை மட்டுமே உண்டு. அதாவது தேசியபாதுகாப்பு ஊடக மத்திய நிலையம் அல்லது அதற்கு

இணையான தரப்பினில் இருந்து வரும் செய்தி மட்டுமே உண்மையானது என்பதே அது.

2006இல் அரசாங்கம் பல தடவைகள் செய்தித் தணிக்கையைக் கொண்டுவரப் பிரயத்தனம் செய்தது. அக்காலத்தில், பாதுகாப்பு அமைச்சு ஊடகங்களுக்கு எழுதிய கடிதமொன்றில் 'உங்களுடைய நிறுவனத்தினாலோ அல்லது தகவல் மூலங்களிலிருந்தோ பெறப்படும் தேசிய பாதுகாப்பு மற்றும் இராணுவ விடயங்கள் சார்ந்த அனைத்துச் செய்திகளும் அவை வெளியிடப்படும் முன்னர் தேசிய பாதுகாப்பு ஊடக மத்திய நிலையத்தினால் உறுதி செய்யப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தது.

முடிவில், இலங்கை அரசின் இராணுவ நடவடிக்கைகள் குறித்த செய்திகளை வெளியிடுவதைத் தடுப்பதற்கான வர்த்தமானி அறிவித்தலை 2007 ஆம் ஆண்டு அரசு வெளியிட்டது. அதன்படி திட்டமிடப்பட்டுள்ள இராணுவ நடவடிக்கைகள், நடவடிக்கைகளின் போது ஏற்படும் இழப்புகள், ஆயுதக் கொள்வனவுகள் பற்றிய செய்திகளை வெளியிடுவது இலங்கையில் சட்டபூர்வமற்ற ஒன்றானது. இவற்றை மீறும் பத்திரிகை ஆசிரியர்களுக்கு ஐந்து வருடங்கள் சிறைத் தண்டனையைப் பரிசளிக்கும் சட்டம் உருவானது. ஆயினும் இதற்கு எதிராக உருவாகிய கடும் எதிர்ப்புக் காரணமாக இதனை திரும்பப் பெறவேண்டிய நிலைக்கு அரசாங்கம் நிர்ப்பந்திக்கப் பட்டது.

கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரத்தின் எல்லைகள் படிப்படியாகச் சுருங்கி வந்ததற்கான மிக முக்கியமான குறிகாட்டியாக, திட்டமிட்டு மௌனிக்கப்பட்ட தமிழ் ஊடகத்துறை விளங்குகின்றது. குறிப்பாக வடக்கு கிழக்கில் வாழும் ஊடகவியலாளர்கள் நாளாந்தம் பாதுகாப்புப் படையினர் மற்றும் ஆயுதக்குழுக்களால் அச்சுறுத்தலுக்குள்ளாவதும் மிரட்டப்படுவதும் தொடர்கிறது. கிழக்கில் சில தமிழ் பத்திரிகைகளை விற்பதற்கான அனுமதி மறுக்கப்பட்டு அவை பறித்து எறியப்பட்டன. செய்திப் பத்திரிகை நிறுவனங்கள் எரியூட்டப்பட்டன. அவை மீது குண்டுகள் வீசப்பட்டன. அந்நிறுவனங்களில் கொள்ளையடிக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசு இராணுவக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் தமிழ் மக்கள் அதிகமாக வாழும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் ஊடக வியலாளர்கள், மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளர்கள், பொதுமக்கள் மீதான இம்சைகள் அதிகரித்தவண்ணமிருந்தன. படுகொலைகள், கடத்தல்கள், அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் தணிக்கை

என்பன அமுலாக்கப்பட்டு ஊடகவியலாளர்கள் பணியாற்றுவதற்கு உலகின் அபாயம் நிறைந்த பிரதேசங்களில் ஒன்றாக யாழ்ப்பாணம் உருமாறியது. ஆகக் குறைந்தது 3 ஊடகவியலாளர்கள் உட்பட 11 ஊடகப் பணியாளர்கள் 2006 இன் மே மாதத்திலிருந்து அடுத்த 3 வருட காலத்தில் அங்கு கொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். ஒரு ஊடகவியலாளர் உட்பட 3 ஊடகப்பணியாளர்கள் காணாமல் போயிருக்கிறார்கள்.

அக்காலத்தை உதயன் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர் என். வித்தியாதரன் இவ்வாறு எழுதினார். 'நான் ஒன்பது பேரை இழந்திருக்கிறேன். அவர்களில் ஏழு பேர் இறந்து போயிருக்கிறார்கள். இருவர் காணாமல் போயுள்ளார்கள். ஆனால் நாங்கள் இன்னமும் ஊடக சுதந்திரத்திற்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம். யாழ்ப்பாணத் தினசரியான உதயன் பத்திரிகையின் ஆசிரியரும் செய்தியாசிரியரும் கடந்த இரண்டு வருடங்களுக்கும் மேலாக தங்களது பாதுகாப்புக் கருதி வெளியேறாது உதயன் அலுவலகத்திற்குள்ளேயே தங்கியுள்ளார்கள்.

அந்நாட்களில் இலங்கை இராணுவ அதிகாரிகள் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள தமிழ் ஊடக நிறுவனங்களின் தலைவர்களுக்கு அழைப்பாணை விடுத்து குறித்த சில விடயங்கள் தொடர்பாக தணிக்கை செய்யுமாறு ஆணையிட்டிருந்தனர். உதாரணமாக புலிகளின் தலைவர் வே.பிரபாகரனின் மாவீரர் தின உரை, பல்கலைக் கழக மாணவர்களின் ஆர்ப்பாட்டம், கடத்தல்கள், மற்றும் வெளிப்படுத்தக் கூடாது எனப் படையினர் கருதும் விடயங்கள் என்பவற்றை வெளியிட வேண்டாம் என அறிவுறுத்தப்பட்டனர். இவ்வாறான உத்தரவுகள் தமிழ் ஊடகத்துறையை செயற்பட முடியாத ஒரு சூழலுக்குள் தள்ளியது. மறுபக்கத்தில் விடுதலைப்புலிகள் இவ்வாறான விடயங்களை ஊடகங்களில் வெளியிடுமாறு வற்புறுத்தினர். (விடுதலைப்புலிகள் தமது கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் மிக நுட்பமான முறையில் இதனைச் செய்தனர். அவர்கள் தமது பிரதேசத்தினுள் சுதந்திரமான எந்த ஊடகத்தையும் அனுமதித்ததில்லை. அத்துடன் மாறுபட்ட குரல்களையும் கொடூரமாக ஒடுக்கி வந்தனர்.)

கடந்த வருடங்களில் இலங்கை முழுவதும் 20இற்கும் மேற்பட்ட ஊடகவியலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். அவர்களில் பெரும்பாலானோர் தமிழ் ஊடகவியலாளர்கள். அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழ் 4 பெண் ஊடகவியலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருந்தனர். அவர்கள் அனைவரின் மீதும்

புலிகளின் ஆதரவாளர்கள் என்றும் தற்கொலைக் கொலையாளிகள் என்றும் முத்திரை குத்தப்பட்டது.

2008ம் வருடம் ஊடக சுதந்திர அமைப்புக்கள் ஆவணப்படுத்திய குறிப்பிடத்தக்க சம்பவங்கள்

- ஊடகவியலாளர்களின் படுகொலை - 2
- ஊடகவியலாளர் மீதான மரண அச்சுறுத்தல்கள் அல்லது பயங்கரமான தாக்குதல் சம்பவங்கள் - 50.
- இனந்தெரியாத நபர்களால் கடத்தப்பட்டு மிக மோசமான உளவியல் மற்றும் உடலியல் மீதான சித்திரவதையை ஊடகவியலாளர் மீது மேற்கொண்ட சம்பவம் - 1
- ஊடகத்துறைப் பணி சம்பந்தமாக இனந்தெரியாத நபர்களால் ஊடகவியலாளர்கள் தாக்கப்பட்ட சம்பவங்கள் - 16.
- ஊடகவியலாளர்கள் தடுத்து வைக்கப்பட்ட சம்பவங்கள் - 12.
- ஊடக அலுவலகங்கள் அல்லது ஊடகத்துடன் தொடர்புடைய விநியோக வாகனங்கள் தாக்கப்பட்ட அல்லது சூறையாடப்பட்ட சம்பவங்கள். - 3 (கொழும்பிலிருந்து வெளியாகிய செய்திப்பத்திரிகையின் அலுவலகம் முற்றாக அழிக்கப்பட்டது)
- இலங்கைப் பாதுகாப்பு அமைச்சின் இணையத்தளத்தில் பகிரங்கமாக புலிகளின் ஆதரவாளர்கள் என சில ஊடகவியலாளர்களின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டும், மற்றும் வாய்மூலமாகவும் எச்சரிக்கப்பட்ட சம்பவங்கள் கணக்கற்றவை.
- நேரடியான உயிர் அச்சுறுத்தல் காரணமாக ஊடகவியலாளர்கள் வெளிநாடுகளில் அரசியல் புகலிடம் கோரிய சம்பவங்கள் மற்றும் நாட்டினுள்ளேயே இடம் பெயர்ந்த சம்பவங்கள் - 18

அதிகாரத்திலுள்ளவர்கள் எல்லா மக்களுடைய அடிப்படை உரிமைகளையும் பலாத்காரமாக தமது கையில் எடுத்துக் கொண்டு ஊடகத்துறைக்கு எதிரான போரைப் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளார்கள். அவர்கள் ஊடகத்துறையை சுதந்திரமாகச் செயற்பட ஒருபோதும் அனுமதிக்கப் போவதில்லை.

இலங்கையில் உள்ள ஊடகவியலாளர்களின் அமைப்புக்கள் பின்வரும் கோரிக்கைகளை முன்வைத்துள்ளன.

- ஊடகத்துறை மீதான அச்சுறுத்தல், தொந்தரவு செய்தல், கடத்துதல், தாக்குதல் என்பவற்றை உடனடியாக கைவிட வேண்டும்.
- கொல்லப்பட்ட ஊடகத்துறைப் பணியாளர்களது கொலை, அச்சுறுத்தப்பட்ட ஊடகப்பணியாளர்களது அச்சுறுத்தல் என்பவை தொடர்பிலும் அவர்களது குடும்பத்தினர் அச்சுறுத்தப்பட்டது தொடர்பிலும் வெளிப்படையான விசாரணை நடாத்தப்பட வேண்டும்.
- பொதுப்படையாக ஊடகவியலாளர்களை அவதூறு செய்யும் பொறுப்பற்ற நடவடிக்கைகள் நிறுத்தப்பட வேண்டும்.
- ஏற்கெனவே ஊடக சுதந்திரம் மற்றும் கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரம் என்பவற்றை நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் கட்டுப்படுத்தும் எல்லாவகையான சட்டவடிவங்களையும் திரும்பப் பெறல் வேண்டும்.

இலங்கை ஒரு குறுக்குத் தெருவில் நிற்கிறது. மரபுரீதியான இராணுவமாயிருந்த விடுதலைப்புலிகளின் இருப்பு இல்லாது போயிருக்கிறது. இலங்கை இராணுவம் வடக்கு கிழக்கு எங்கணும் தனது மேலாட்சியை நிறுவியிருக்கிறது. இந்நிலையில் மாறுபட்ட கருத்தாடல்களுக்கும், சுதந்திரமான உரையாடல்களுக்குமான வாய்ப்புக்கள் அவர்களது இராணுவ வழிமுறையின் பாற்பட்ட நிகழ்ச்சி நிரல்களில் ஒருபோதும் இருக்கப்போவதில்லை. நாங்கள் அதற்காகக் காத்திருக்க வேண்டும். கேள்வி என்னவென்றால் அது எவ்வளவு காலத்திற்கு என்பதே!

திஸ்ஸ செய்த தவறும் நாங்களும்

(1)

2009 ஓகஸ்ட் 31ம் திகதி மதியம் இலங்கையின் உச்ச நீதிமன்றில் ஊடகவியலாளர் திஸ்ஸநாயகத்திற்கு இருபது வருட கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட தீர்ப்பு எழுதப்பட்டது. இப்பத்தியை எழுதிய போது தீர்ப்பு விதிக்கப்பட்டு 60 மணிநேரங்கள் கடந்து விட்டிருந்தன. ஆயினும் அப்பொழுது வரை இலங்கையில் உள்ள ஊடகங்களோ, மனித உரிமை அமைப்புக்களோ அல்லது அரசியல் கட்சிகளோ இந்தத் தண்டனையைக் கண்டித்திருக்கவில்லை. அது அநீதியானது எனச் சுட்டிக்காட்டி அதனை விலக்கிக் கொள்ளுமாறு கோரிக்கைகளையும் விடுத்திருக்கவில்லை. டெய்லி மிரர் பத்திரிகையைத் தவிர வேறு எந்த ஊடகமும் தண்டனை குறித்த ஆசிரியர் தலையங்கத்தை எழுதவில்லை.

எனினும், உலகின் பிரதான ஊடக அமைப்புகளும், மனித உரிமை அமைப்புகளும் உடனடியாகவே திஸ்ஸநாயகத்திற்கு வழங்கப்பட்ட இத்தண்டனையைக் கண்டித்து அறிக்கைகளை வெளியிட்டன. இதற்கு மேலதிகமாக சர்வதேச ஊடக அமைப்புகள் திஸ்ஸநாயகத்திற்கு இரண்டு விருதுகளை வழங்குவதாகவும் அறிவித்தன. பீற்றர் மெக்லர் விருதும், அமெரிக்காவின் ஊடக ஆசிரியர்கள் மற்றும் முகாமை யாளர்களின் இணையமான ஊடகவியலாளர்களின் பாதுகாப்பிற்கான குழு வழங்கும் 2009ஆம் ஆண்டின் ஊடக சுதந்திரத்திற்கான விருதும் திஸ்ஸநாயகத்திற்கு வழங்கப்பட்டன.

எந்தக் குற்றத்திற்காக திஸ்ஸநாயகத்திற்கு இந்த நீண்டகாலச் சிறைத்தண்டனை வழங்கப்பட்டது? போர் நிறுத்தக் காலத்தில் அவர் ஆசிரியராக இருந்த நோர்த் ஈஸ்டன் மாத இதழில் இரண்டு கட்டுரைகளை எழுதியதற்காகவே 20 வருட கடுங்காவல்

தண்டனை வழங்கப்பட்டது. அத்துடன், திஸ்ஸநாயகத்தினால் நிராகரிக்கப்பட்ட வாக்குமூலத்தில் கூறப்பட்டிருந்ததைப் போல நோர்த் ஈஸ்டன் இதழை வெளியிடுவதற்காக 60,000 ரூபாவைக் கோரியிருந்தமையும் தண்டனைக்கான காரணங்களில் ஒன்றாக அமைந்தது.

மேற்கூறிய இரண்டு கட்டுரைகளையும் அவர் இன ரீதியான பதற்றத்தை ஏற்படுத்துவதை இலக்காகக் கொண்டு எழுதியிருந்தார் என்று நீதிமன்றம் தீர்மானித்திருந்தது. தான் வழங்கிய தண்டனையின் அடிப்படையாக அது அதனையே கொண்டிருந்தது. ஆனால் திஸ்ஸநாயகம் எழுதிய வரிகள் சர்வதேச ரீதியில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஊடக தரத்தினை மீறியதாக அமைந்திருக்கவில்லையென சகல சர்வதேச ஊடக அமைப்புகளும் அப்போது சுட்டிக்காட்டின.

உண்மையில் திஸ்ஸநாயகத்தின் கட்டுரை வரிகளுக்கு ஈடான பல கருத்துக்களை சிங்கள ஊடகவியலாளர்கள் மட்டுமன்றி தமிழ் ஊடகவியலாளர்களும் எழுதியிருந்தார்கள். பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் கூட இவ்வாறான விடயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன. சிங்கள மக்கள் மீது ஆத்திரத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய தகவல்கள் தமிழ் மொழியில் வெளியிடப்பட்டிருந்ததுடன், தமிழ் மக்கள் மீது ஆத்திரத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய சிங்கள ஆக்கங்கள் சிங்கள ஊடகங்களில் வெளியாகியிருந்தன. ஒரு குறிப்பாக, முஸ்லிம் மக்கள் தொடர்பில் இவ்வாறான அறிக்கைகள் மிகவும் அரிதாகவே வெளிவந்துள்ளன என்பதைச் சொல்ல வேண்டும்.

அக்காலங்களில் இலங்கையில் செய்தி சேகரிப்பில் ஈடுபட்டிருந்த மூன்று இந்திய ஊடகவியலாளர்களுடன் பேசிய போது இலங்கையின் இராணுவ அதிகாரிகள், வெளிநாட்டு ஊடகவியலாளர்கள் மத்தியில் உரையாற்றும் போது, யுத்தம் தொடர்பாகவும் தமிழ் மக்கள் தொடர்பாகவும் வெளியிடுகின்ற கருத்துக்கள் வன்முறைக்குத் துணையாகும் வகையில் அமைந்திருப்பதாகக் கருதி அந்தச் செய்திகளை தாம் வெளியிடாதிருந்த சம்பவங்களையும் குறிப்பிட்டிருந்தனர்.

எனினும், இலங்கை ஊடகங்கள் பட்டவர்த்தனமாக அவற்றை வெளியிட்டன. தமிழ் ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர்கள், சட்டவாதிகள் ஆகியோர் மீது எவ்வித ஆதாரங்களின்றி பயங்கரவாதிகள் என முத்திரை குத்துவதானது இன ரீதியான பதற்றத்தை ஏற்படுத்தக் காரணமாக அமையும் என்பதனை அவர்கள் சிந்தித்திருக்க வில்லை.

ஒருமுறை, ஆதாரங்கள் எதுவுமின்றி ஒரு செய்தி சிங்களப் பத்திரிகையில் வெளியானது. தமிழ்ப் பிரதேசமான மன்னாரிலிருந்து கொழும்பு நகரில் வெடிக்க வைப்பதற்காக தயார் நிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்த 20 க்ளைமோர் குண்டுகள் அடங்கிய வாகனம் கைப்பற்றப்பட்டதான பொய்ச் செய்தியே அது. இதனை வெளியிடுவதானது இன ரீதியான பதற்றத்தை ஏற்படுத்தக் காரணமாக அமையாதா?

இன்னொரு செய்தியில் முஸ்லிம் அரசியல் குழுவொன்று கிழக்கு மாகாணத்தில் தனியான அரசை நிறுவுவதற்கான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளதாகக் கூறப்பட்டது. இது இன ரீதியான பதற்றத்தை ஏற்படுத்தக் காரணமாக அமையாதா?

இவ்வாறான பல செய்திகளை இலங்கையின் ஊடகங்கள் வெளியிட்டிருந்ததை நாம் அனைவரும் அறிந்திருக்கிறோம். எனினும் இவர்கள் அனைவரும் பயங்கரவாதத்தைத் தடுக்கும் சட்டமூலத்தின் கீழ் நீதிமன்றத்திற்கு கொண்டுசெல்லப்பட்டு 20 வருட கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட வேண்டுமென எவரும் கூறார். அவ்வாறெனில் எத்தனை ஊடகவியலாளர்கள் வெலிக்கடைச் சிறையை நிறைத்திருப்பார்கள்.

பல கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் சுதந்திரத்தையும், அவ்வாறான கருத்துக்கள் வெளியிடப்படும் போது சம்பந்தப் பட்ட தரப்பினருக்கு அது தொடர்பாக பதிலளிக்க வழங்கப்படும் சந்தர்ப்பத்தினையுமே ஊடகவியலாளர் என்ற வகையில் நாம் எதிர்பார்க்கிறோம்.

கொடூர நோக்கத்தோடு வெளியிடப்படும் வன்முறையைத் தூண்டக் கூடிய கருத்துக்கள், கோபத்தை ஏற்படுத்தும் மொழியென ஊடகவியலாளர்கள் மத்தியில் கூறப்படுகிறது. இப்படிக் கோபத்தையும் வன்மத்தையும் கக்கும் வார்த்தைகள் தவறானவை. எனினும், அவ்வாறான வார்த்தைகளுக்கு 20 வருட சிறைத்தண்டனை வழங்க வேண்டும் என்று ஜனநாயக உலகில் எவரும் கூறமாட்டார்கள். இலங்கையின் பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டமூலம் போன்ற, மனித உரிமைக்கு எதிரானதும் ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானதுமான கட்டளைச் சட்டங்கள் மூலம் நாடுகளை நிர்வகித்த நிர்வாகிகள் மாத்திரமே அப்படிக்கூற முடியும். ஊடகவியலாளர் திஸ்ஸநாயகத்திற்கு வழங்கப்பட்ட பெரும் சிறைத்தண்டனையானது இவ்வாறான சட்டமூலங்களின் கீழேயே வழங்கப்பட்டிருந்தது. நாட்டிலுள்ள சாதாரண சட்டங்களின்படி அவருக்கு இந்தத் தண்டனையை வழங்கக் கூடிய வாய்ப்புகள் இருந்திருக்கவில்லை.

சட்டத்தினால் செய்ய முடியாததன் காரணமாகவே பொய்யான பாதாள உலகத்தினர் மூலம் சுட்டுக் கொல்லப்படும் நடவடிக்கைகள் மறுபுறம் இடம்பெறுகின்றன. சாதாரண சட்டத்தின் கீழ் வழங்க முடியாத தண்டனைகளை பயங்கர வாதத்தினைத் தடுக்கும் சட்டத்தின் மூலம் வழங்குவதை நாட்டிலுள்ள அரசியல் கட்சிகள் அடிக்கடி ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன.

இந்தத் தண்டனைக்கு ஏதுவாக அமைந்த கருத்துக்கள் அனைத்தையும் திஸ்ஸநாயகம் நிராகரித்திருந்தார். ஆயினும் வாக்குமூலத்தின் அடிப்படையில் விசாரணைகள் நடைபெற்றன.

1971ஆம் ஆண்டுப் புரட்சியின் வழக்கு விசாரணைகளை மேற்கொண்டு வந்த நீதிபதிகளில் ஒருவரை எம்மிடம் கையளித்தால், அவருடையது என ஏற்கப்படும் எந்தவொரு வாக்குமூலத்தினையும் அவரின் கையினாலேயே எழுதி, அதனை நீதிமன்றில் வழங்க முடியும் என அந்தக் காலத்தில் எம்மத்தியில் பிரபலமான ஒரு நகைச்சுவை வழக்கில் இருந்தது. இதற்கான வழிமுறைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் இரகசிய காவல்துறையினர் எமக்கு சொல்லிக் கொடுத்திருந்தனர். வாக்குமூலத்தின் அடிப்படையில், தண்டனை வழங்கப்படுவது குறித்து விளக்க இதனைத் தவிர வேறு எதனையும் கூற வேண்டிய அவசியம் இல்லையென எண்ணத் தோன்றுகிறது.

இங்கு பிரச்சினை என்னவெனில், திஸ்ஸநாயகத்தின் வழக்கினைப் பற்றி வாயைத் திறந்து எதனையும் நேரடியாகப் பேச முடியாதிருந்ததற்கான காரணம் என்ன? சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டிருந்த எமது சக நண்பர் அமைதியாக்கப்பட்டதன் சூழ்ச்சியை மறக்குமளவிற்கு சுய தணிக்கை எம்மிடையே இருந்தது ஏன்? இவ் ஒடுக்குமுறை செயற்பாடுகளுடன் நாம் இணங்கிச் சென்றதே இதற்கான காரணமா? இல்லையெனில், அச்சமா?

இவற்றில் நாம் எந்த விடயத்துடன் சேர்க்கப்படுவோம் என்பதை மனச்சாட்சியிடம் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

(2)

இக்கட்டுரை எழுதப்பட்ட நாளில், திஸ்ஸநாயகம் வெலிகடைச் சிறைச்சாலையில் கைதிகளுக்கு வழங்கப்படும் வேலைகளுக்கு தன்னைத் தயார்படுத்தியிருப்பார். உறங்குவதற்கு ஒரு கென்வஸ் விரிப்பே அவருக்கு கிடைத்திருக்கும். அதனைத் தரையில் விரித்து நித்திரை செய்ய வேண்டும். தலையணை

கிடைப்பது சிரமமானது. மார்ச், ஏப்ரல், மே, ஓகஸ்ட் மாதங்களில் இரவு நேரங்களில் மிகவும் வெப்பமாயிருக்கும். வியர்வையில் தரை விரிப்பு நனைந்து போகும்.

வெலிக்கடைச் சிறையின் முகப்பு மதில் சுவரில் சிறைக் கைதிகளும் மனிதர்களே என்ற வாசகம் பெரிய எழுத்துக் களினால் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் சிறைக்கைதிகள் மனிதர்களைப் போல நடாத்தப்படுவதில்லை. மனிதாபிமானமற்ற வகையிலேயே அவர்கள் கவனிக்கப்படுகின்றனர். கட்டில், மேசை, இரவில் அணியக்கூடிய ஆடை, தண்ணீர் குடிப்பதற்கான பாத்திரம், சுத்தப்படுத்தக் கூடிய பீங்கான் என்பன கைதிகளுக்கு ஒருபோதும் கிடைப்பதில்லை. இரண்டு ஆடைகள் மட்டுமே வழங்கப்படுகின்றன. வாரந்தோறும் ஒன்றை துவைப்பதற்காக சலவைக் குழுவினரிடம் வழங்க வேண்டும். உள்ளாடையும் கிடைப்பதுண்டு.

தினமும் அதிகாலை 5.30க்கு தூக்கத்திலிருந்து எழுந்து கொள்ள வேண்டும். சிறைக்கூண்டில் தடுத்து வைக்கப்பட்டவராக இருந்தால் இரவில் சிறுநீர் சேர்த்து வைக்கும் வாளியை, கழிவறையில் கொண்டு சென்று கொட்டுவதே முதலாவது பணியாக இருக்கும். அதன் பின்னர் முகம், கைகால்களைக் கழுவிக்கொண்டு, உணவு வரிசைக்குச் செல்லவேண்டும். உணவின் பிறகு வேலைக் குழுவோடு இணைந்து கொள்ள வேண்டும். மதிய உணவிற்காக ஒரு மணிநேரம் ஓய்வு வழங்கப்பட்டாலும் அந்த ஓய்வுக் காலத்தை சிறைக்கூண்டின் உள்ளேயே கழிக்க வேண்டும்.

மாலை 4.30க்கு வேலைகள் நிறைவடையும். இரவு உணவிற்கான வரிசை 5.30க்கு தொடங்கும். சிறையில் பால் தேநீர் என்பதெல்லாம் கிடைப்பதில்லை. வாழைக்காய் மற்றும் தேசிக் காய் முதலானவற்றை உணவில் அதிகமாகச் சேர்த்துக் கொண்டால் பாலியல் உணர்வைக் கட்டுப்படுத்தலாம் என்ற நிலையில், நாம் சிறையில் இருந்தபோது வெறுக்குமளவிற்கு வாழைக்காயை அதிகமாக உணவில் சேர்த்துக் கொண்டோம்.

பணமும், நிர்வாகத்தினரின் அனுசரணையும் இருந்தால் மேற்சொன்னவற்றிற்கு மாறான சலுகைகளை சிறைச்சாலைகளில் பெற்றுக் கொள்வதென்பது கடினமான காரியமல்ல. நாம் சிறையில் இருந்த 1972 முதல் 1977ம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதியில் கால் இறாத்தல் பாணும் தேங்காய் சம்பலும் எமக்கு வழங்கப்பட்டன. தற்போது எனக்குத் தெரிந்த வகையில் மூன்று வேளையும் அரிசிச் சோறு உணவாக வழங்கப்படுகிறது. அலுமினியப் பாத்திரமொன்றில் கையில் சீனியுடன் கறுப்புத்

தேநீர் கிடைக்கும். சிலசமயங்களில் இப்போது இவை மாற்றமடைந்திருக்கலாம்.

சிறையில் எமக்குக் கடுமையான தையல் வேலைகள் வழங்கப் பட்டிருந்தன. முதலாவது மாதத்தில் கயிறு திரிக்கும் பணியினை வழங்கியிருந்தார்கள். அது எமது பரம்பரையின் சம்பிரதாயத் தொழில் என்பதால் மிக இலகுவாக இருந்தது. நாளொன்றுக்கு பல நீளமுள்ள கயிறுகளைத் திரிக்க வேண்டியிருந்தது. எனினும், எம்முடன் இருந்தவர்களில் பலர் இந்தப் பணிகள் எதனையும் செய்வதில்லை. அவர்கள் அரட்டை அடித்தபடியும் புத்தகங்களை வாசித்தும் காலத்தைப் போக்கினர்.

நாம் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த ஜி மற்றும் எச் சிறைச்சாலைக் கூண்டுகளில் நாற்பதிற்கும் மேற்பட்ட ஜே.வி.பி.யின் சந்தேக நபர்கள் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தனர். ஆனால் கடுமிய வேலையாக எங்களுக்கு ஆறு தையல் இயந்திரங்கள் மாத்திரமே வழங்கப்பட்டிருந்தன. ஏனையவர்களுக்கு சிறு சிறு தையல் பணிகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன.

நாங்கள் அப்போது இலங்கையில் 1971ம் ஆண்டு ஆயுதப் புரட்சிக்குத் தலைமை தாங்கினோம் என்ற குற்றச்சாட்டின் கீழ் சிறையில் தள்ளப்பட்டிருந்தோம். எங்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட வழக்கு விசாரணைகளுக்காக அமைக்கப் பட்டிருந்த ஆணைக்குழு மற்றும் சட்டமூலங்கள் போன்றவை கடுமையான சட்டத்தின் கீழேயே நிறுவப்பட்டிருந்தன. அப்பொழுது நீதியமைச்சராக இருந்த பீலிக்ஸ் டயஸ் பண்டாரநாயக்க இந்தச் சட்டமூலத்தைக் கொண்டு வந்திருந்தார். இதற்கு எதிராக இடதுசாரி அமைப்புக்கள் பாரிய எதிர்ப்புக்களை வெளியிட்டிருந்தன.

பீலிக்ஸின் ஒடுக்குமுறைச் சட்டமூலத்தைக் கிழித்தெறிய வேண்டும் என்று சைமன் நவகத்தேகம், 'அத்த' பத்திரிகைக்கு எழுதிய கட்டுரைகளை மிகவும் அக்கறையோடு வாசித்தது நினைவுள்ளது. அக்காலத்தில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த ரணசிங்க பிரேமதாஸ் வழக்கு விசாரணைகளைப் பார்வையிடப் பலமுறை நீதிமன்றம் வந்திருந்தார். ஆயுதப் போராட்டத்திற்கு தலைமை தாங்கியதாக, அதனுடன் சம்பந்தப்பட்டதாக குற்றஞ் சுமத்தப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்ட எம்மை விடுவிப்பதற்காக அரசியல் கைதிகளை விடுவிக்கும் அமைப்பு என்ற பெயரில் இலங்கை ஆசிரியர் சங்கத்தின் தலைமையில் ஓர் அமைப்பும் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது.

ஏழு வருடங்களின் பின்னர், அந்தக் கொடூரமான ஆணைக்குழு மற்றும் சட்டமூலத்தை 1977ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய

தேசியக் கட்சி அரசாங்கம் இரத்துச் செய்த பின்னரே நாங்கள் சிறையிலிருந்து விடுதலையானோம்.

கடந்த காலத்தில் நாங்கள் எதிர்கொண்ட சட்ட மூலத்தைவிட மிகவும் கடுமையான ஒடுக்குமுறை சட்டமான பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழேயே திஸ்ஸநாயகம் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தார்.

இச் சட்டமூலம் நாட்டிற்கு செய்த நன்மையென்று எதுவும் இல்லை. இதன்மூலம் நாட்டின் உண்மையான பிரஜைகளின் உரிமைகள் தொடர்ச்சியாக மீறப்படுகின்றன. ஆளும் தரப்பினரின் தேவைக்கேற்றபடி அவர்களுக்கு வேண்டாத எதிரிகளைச் சிறைக்கு அனுப்பவே அது பயன்படுகிறது.

1979ஆம் ஆண்டு ஜே.ஆர். ஜெயவர்தனாவின் அரசு தற்காலிகமான சட்டமூலம் என பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தினைக் கொண்டு வந்தது. இதன்படி பேசுவதன் ஊடாகவோ, வாசிப்பதன் மூலமாகவோ அல்லது எழுதுவதனாலேயோ வன்முறைச் செயற்பாடுகளை உருவாக்குதல், அல்லது அவற்றிற்கான சமிக் கைகளை ஏற்படுத்துதல், மத, இன, சாதி அடிப்படையில் அமைதியைக் குலைக்க முயற்சித்தல், இனங்களுக்கும் மதங்களுக்கும் இடையில் பகைமையை ஏற்படுத்தும் வகையில் செயற்படுதல் ஆகியன தண்டனைக்குரிய குற்றங்களாக வரையறுக்கப்பட்டது.

தென் ஆபிரிக்காவை ஆண்ட இனவாத வெள்ளையர்களின் சட்டமூலத்திலிருந்து இவை பெறப்பட்டிருந்தன. ஊடக வியலாளர் திஸ்ஸநாயகத்திற்கு இந்தச் சரத்தின் அடிப்படையிலேயே தண்டனை வழங்கப்பட்டிருந்தது. உண்மையில் இச்சட்டமூலத்தின் கீழ் சிரில் மெதியூ முதல் முன்னாள் புலித் தளபதியாகிய கருணா அம்மான் வரையான பல அரசியல் வாதுகளை சிறையில் தள்ள முடியும். கணக்கற்ற புத்தகங்களைத் தடைசெய்ய முடியும். சம்பிக்க ரணவக்கவினால் எழுதப்பட்ட கொட்டி வினிவெடெம (An insight of the LTTE) என்ற புத்தகத்திற்காக, அவரைக் கூட சிறையில் அடைக்க வாய்ப்பு உள்ளது. எனினும், அவ்வாறான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படமாட்டாது. அரசு தனது எதிரிகளை அடக்கும் பொருட்டு மட்டுமே இச் சட்டமூலத்தினைப் பயன்படுத்துகிறது.

(3)

சட்டமூலத்திலும், அதன் பின்னணியில் இயங்கும் அரசியல் வாதுகளின் கைகளிலுமே தவறு உள்ளது. நீதிபதிகளிடமோ திஸ்ஸநாயகத்திடமோ அல்ல. ஜனநாயக அரசியல் ரீதியான

பண்பாட்டில் இந்தக் கொடூர சட்டத்திற்கே தண்டனை வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

திஸ்ஸநாயகம் சிறையில் அடைக்கப்பட்டமை ஊடக சுதந்திரம் தொடர்பான பிரச்சினையல்ல. அது இலங்கையில், ஜனநாயகத்தை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவது தொடர்பான விரிவான பிரச்சினையாகும். காரணம், இச்சட்டத்தின் கீழ் தடுத்து வைக்கப்பட்டு சிறையில் தள்ளப்பட்ட முதலாவது அல்லது கடைசி நபர் திஸ்ஸநாயகம் அல்ல என்பதாகும்.

ஞாயிறு லங்கா பத்திரிகையின் ஊடகவியலாளர்கள் மூவர் இச்சட்டமூலத்தின் அடிப்படையிலேயே கைது செய்யப்பட்டனர். கலாநிதி பாக்கியசோதி சரவணமுத்து இதன் கீழேயே விமான நிலையத்தில் தடுத்து வைக்கப்பட்டு விசாரணை செய்யப்பட்டார். தேசிய கிறிஸ்தவ சபையின் பொதுச் செயலாளர் சாந்த பெர்னாண்டோ நான்கு மாதங்களாக இச்சட்டத்தின் துணையுடனேயே தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தார். வன்னி மக்களின் துயரங்கள் அடங்கிய பல கடிதங்களை அவர் தனது பயணப் பொதியில் வைத்திருந்தமையே அதற்கான காரணமாகும்.

இக் கொடிய சட்டமூலத்தினை இரத்துச் செய்ய வேண்டும். இதனை நாங்கள் இப்பொழுது கூறவில்லை. 1979ஆம் ஆண்டு இந்தச் சட்டமூலம் நிறைவேற்றப்பட்ட காலத்திலிருந்தே கூறி வருகிறோம். இன்றும் அதனையே வலியுறுத்துகிறோம். பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டம் என்பது கொடூரமான சட்ட மூலமாகும். அது நீதித்துறையிலிருந்து நிச்சயமாக நீக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று.

(6)

திஸ்ஸநாயகத்தின் விடுதலை

2010 மே 3ஆம் நாள், சர்வதேச ஊடகவியலாளர் தினத்தை முன்னிட்டு ஊடகவியலாளர் திஸ்ஸநாயகத்திற்கு பொது மன்னிப்பை வழங்கி விடுதலை செய்ய ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச தீர்மானித்தமை வரவேற்கக்கூடிய நடவடிக்கையாகும். அது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமே. அத்தோடு திஸ்ஸநாயகத்திற்கு பொது மன்னிப்பு வழங்கியதற்காக ஜனாதிபதிக்கு நாம் நன்றி கூறுகிறோம். ஜெயப்பிரகாஷ் திஸ்ஸநாயகத்தின் கைதும், அவருக்கெதிராக நீடித்த வழக்கு விசாரணையின் முடிவில் வழங்கப்பட்ட 20 வருட கடுழிய சிறைத் தண்டனையும் உள்நாட்டில் மட்டுமின்றி வெளி நாடுகளிலும் பெரும் சர்ச்சைக்கு உள்ளாகி இலங்கை ஊடகத்துறை சம்பவங்களில் கறைபடிந்த ஒன்றாக அமைந்தது.

போர் நிறுத்தக் காலப்பகுதியில் திஸ்ஸநாயகத்தினால் எழுதப்பட்ட இரண்டு கட்டுரைகள் காரணமாகவே அவர் கைது செய்யப்பட்டார். அவர் ஆசிரியராயிருந்த நோர்த் ஈஸ்ரேன் மாத சஞ்சிகை மற்றும் சிறீலங்கா அவுட் ரிச் இணையத் தளத்துடன் தொடர்புடைய அனைவரும் கைது செய்யப் பட்டிருந்தனர். அவர்களில் ஜசிகரன் மற்றும் வளர்மதி ஆகியோரைத் தவிர ஏனையோர் சில தினங்களில் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். பயங்கரவாதிகள் என முத்திரை குத்தப்பட்ட ஜசிகரனும் வளர்மதியும் இறுதியில் குற்றமற்றவர்கள் என விடுதலை செய்யப்பட்டனர். அவர்கள் பின்னர் பாதுகாப்பைக் கருதி நாட்டை விட்டுச் செல்ல நேர்ந்தது.

வழக்கு விசாரணைகளுக்கு இடையிலும் தண்டனைக்குப் பின்னரும் திஸ்ஸநாயகத்தின் விடுதலையை வலியுறுத்தி தேசிய ரீதியிலும், சர்வதேச ரீதியிலும் போராட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. தேசிய ஊடக அமைப்புகள், சர்வதேச ஊடக அமைப்புகள் மட்டுமன்றி மனித உரிமை அமைப்புகளும்

திஸ்ஸநாயத்தின் கைதை மறப்பதற்கு இடமளிக்கவில்லை. அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஒபாமா, ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமை ஆணையாளர் நவநீதம்பிள்ளை ஆகியோர் திஸ்ஸநாயகத்திற்கு வழங்கப்பட்ட சிறைத்தண்டனை இலங்கையின் ஊடக சுதந்திரத்தின் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட மிகப்பெரிய அடி என்று வலியுறுத்தினர். ஐரோப்பிய ஒன்றியமும் அறிக்கைகளை வெளியிட்டது. இலங்கை அரசாங்கத்தின் கொள்கைவாத நண்பனான சீனா, ஈரான், லிபியா, மியன்மார், வெனிசுவேலா போன்ற நாடுகள் இது குறித்து ஒருவார்த்தைகூடப் பேசவில்லை. அந்த நாடுகளில் போதுமான அளவு திஸ்ஸநாயகங்கள் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்ததன் காரணமாகவே அவர்கள் இதுகுறித்து மௌனம் காத்திருக்கலாம்.

ஊடகவியலாளர் ஒருவர் இரண்டு கட்டுரைகளை எழுதியதனால் மட்டும், 20 வருட கடுழிய சிறைத் தண்டனையை எதிர்கொண்டது இலங்கையில் இடம்பெற்ற முதலாவது சம்பவமாகும். சர்வதேச ரீதியில் மியன்மார், ஈரான், கியூபா, சீனா போன்ற ஜனநாயக அரசியல் முறைமையற்ற நாடுகளிலேயே இவ்வாறான சம்பவங்கள் முன்னர் இடம் பெற்றிருந்தன. திஸ்ஸநாயகத்தை சிறைப்படுத்தியதன் மூலம் ராஜபக்ச அரசாங்கம் தேசிய ரீதியாக சாதனை படைத்ததோடு மேற்சொன்ன ஒடுக்குமுறை நாடுகளுடன் இணைவதற்குத் தேவையான முழுமையான தகுதிகளைப் பூர்த்தி செய்தும் கொண்டது. திஸ்ஸநாயகத்திற்கு வழங்கப்பட்ட தண்டனை வெறுமனே ஒரு சம்பவமல்ல. முழுமையான ஒரு யுத்தத்தின் தந்திரோபாயமாக, திட்டமிட்ட வகையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஜனநாயக ஊடக அடக்குமுறையின் ஒரு நடவடிக்கையாகும்.

அரசாங்கத்தின் போர்ப் பிரச்சாரத்தினை உண்மையென ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என ஊடகங்களுக்கு உத்தர விடப்பட்டிருந்தது. பகிரங்கமாகவும், இரகசியமாகவும், வார்த்தைகளாலும், கொலைகள் ஊடாகவும் அது நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. யுத்தத்தைத் தவிர வேறு தீர்வுகள் இல்லை என்றும் யுத்தம் பரிசுத்தமான முறையில் முன்னெடுக்கப்பட்டதென சமூகத்திற்கு போலி முகம் காட்டவுமே ஊடக ஒடுக்குமுறை முன்னெடுக்கப்பட்டது. யுத்தத்திற்கு எவராயினும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தால், அது தேச மற்றும் அரச துரோகங்களாகக் கணிக்கப்பட்டது. கருத்துச் சுதந்திரம் கொலை செய்யப்பட்டது. ஊடக ஒடுக்குமுறைக்கான காரணம், யுத்தத்திற்கு விரோதமான ஊடகப் பாவனையென காரணம் கூறப்பட்டது.

இதேபோன்று ஈரானிலும், மியன்மாரிலும் மக்களின் உரிமைகளை இரும்புச் சப்பாத்துக்களினால் மிதித்து நசுக்கும்

நிர்வாகம் ஏற்பட்டமைக்கான காரணம், அனாவசியமான மக்கள் போராட்டங்களே எனக் கூறி இரத்த தாகம் கொண்ட நிர்வாகிகள் தமக்கு வெள்ளையடித்துக் கொண்டனர்.

இவ்வாறான தர்க்கங்களை முன்னின்று பரப்புவோர், திஸ்ஸநாயகம் அந்தக் கட்டுரைகளை எழுதாமலிருந்தால் எந்தப் பிரச்சினையும் ஏற்பட்டிருக்காது என்று ஆலோசனை கூறுவார்கள். தேவைக்கு மிஞ்சிய விதத்தில் செயற்பட்டதனாலேயே லசந்த கொல்லப்பட்டார் என்பார்கள். யுத்தத்தை விமர்சித்ததினாலேயே சிவராம் கொலை செய்யப்பட்டார் என்றும் கூறுவார்கள். இவை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத கதைகளாகும். இவ்வாறான தர்க்கங்களின் அடிப்படையான காரணம், அரசாங்கம் சர்வ அதிகாரம் பொருந்திய, குற்றமற்ற அரசு என்பதனை நிறுவுவதே.

அரசாங்கத்தை விமர்சிக்கக் கூடாது. விசேடமாக யுத்த காலத்தில் அரசாங்கத்தை விமர்சிக்கக் கூடாது. இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் அரசாங்கத்தை விமர்சிக்கும்போது, அரசாங்கம் பலமிழந்து யுத்தத்தில் அது பலவீனப்பட வாய்ப்பிருக்கிறது என்ற கருத்தையே இத் தர்க்கங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன.

இவற்றின் அடிப்படையிலேயே திஸ்ஸநாயகம் சிறைவைக்கப்பட்டார். எனினும், நாம் இத்தர்க்கங்களை ஏற்றுக் கொள்ள வில்லை. ஏற்றுக் கொள்ளப் போவதுமில்லை. அரசாங்கத்தினை விமர்சிப்பதற்கு பிரஜைகளுக்கு உள்ள உரிமையானது ஜனநாயக சமூகத்தின் சுதந்திரமான அடிப்படை உரிமையாகும். சிறைவைப்பு, கொலைகள் போன்ற அடக்குமுறைகளுக்கு அஞ்சாது தாம் காணும் உண்மைகளை வெளிப்படையாக விமர்சிப்பதற்காக ஆயிரக்கணக்கான மனிதர்கள் போராடியதன் காரணமாகவே உலகம் முழுவதும் மக்கள் அனுபவிக்கும் மனித உரிமைகள் கிடைக்கப்பெற்றன.

தொழிலாளர்களின் இரத்தத்தில் நனைந்த எமது கொடி கடும் சிவப்பு நிறமாகும் எனக் கூறி மே தின ஊர்வலத்தில் பாடுகின்றோம். இதன் அர்த்தம் யாதெனில், உலகம் முழுவதும் உள்ள உழைக்கும் மக்கள் அனுபவிக்கும் உரிமைகள் போராட்டங்களின் மூலமே வெற்றி கொள்ளப்பட்டன என்பதாகும். சுதந்திரமான கருத்தியல்வாதிகள் தலைமை தாங்கிய பல்வேறு வகையிலான மக்கள் போராட்டங்களின் மூலமே மனித சுதந்திர உரிமைகள் வென்றெடுக்கப்பட்டன. விமர்சன ரீதியிலான கட்டுரைகளை எழுதுவதும் அதற்காகக் குரல் கொடுப்பதும் திஸ்ஸநாயகத்திற்குரிய உரிமையாகும். அது மனித வர்க்கம் போராடி வென்றெடுத்த உரிமை.

கருத்து வெளியிடும் சுதந்திரத்திற்காகத் தொடர்ந்தும் குரல் எழுப்பப் போவதாக திஸ்ஸநாயகம் நீதிமன்றில் இறுதியாகத் தெரிவித்திருந்தார். நான் தவறு செய்து விட்டேன். எனக்கு மன்னிப்புத் தாரங்கள் என்று அவர் கோரவில்லை. தண்டனையைக் குறைத்துக் கொள்ள தனது கொள்கையைக் காட்டிக் கொடுக்கவில்லை. அவரால் பாதுகாக்கப்பட்ட கொள்கை ரீதியான நிலைப்பாடு கடுமையான கால கட்டத்தையும் கடந்து பயணித்துக் கொண்டிருக்கும் இலங்கையின் சுதந்திர ஊடகத்தின் முன்னுதாரணமாகும்.

திஸ்ஸநாயகத்திற்கு விதிக்கப்பட்ட 20 வருட கடுழியத் தண்டனை இரத்துச் செய்யப்பட்டமை, அவரது விடுதலைக் காகப் போராடிய தேசிய மற்றும் சர்வதேச சக்திகளுக்குக் கிடைத்த பெறுமதியான வெற்றி ஆகும். அதேபோல ஒடுக்குமுறைக்குப் பதிலாக திஸ்ஸநாயகத்தை விடுதலை செய்வது முக்கியமானது எனக் கருதியமை ராஜபக்ச அரசாங்கம் பெற்ற வெற்றியாகும்.

யுத்தம் முடிவடைந்து வருடங்கள் கடந்து விட்டன. எனினும், ஒடுக்குமுறைக் கட்டளைச் சட்டங்களும், அடக்குமுறை அரசியல் சூழலும் இலங்கையில் இன்னமும் மாற்றமடையவில்லை. யுத்தத்திற்கு அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்த தமிழ் மக்களின் நீண்டகாலப் பிரச்சினைக்கு அரசியல் ரீதியிலான செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்படுவதையும் காணமுடியவில்லை.

இருபது வருடங்களுக்கும் மேலாக எவ்விதமான குற்றச் சாட்டுகளும் சுமத்தப்படாது தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள தமிழ் இளைஞர் யுவதிகள் தொடர்ந்தும் இலங்கையின் சிறைகளில் வாடுகின்றனர். 1990ஆம் ஆண்டு கைதுசெய்யப்பட்டு மட்டக்களப்பு சிறைச்சாலையில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள முரளிதரன் ஒரு விடுதலைப் புலிச் சந்தேக நபர் எனக் கைது செய்யப்பட்டபோது அவருக்கு வயது 14. தற்போது முரளிதரனுக்கு 29 வயதாகிறது. வழக்குகள் எதுவுமின்றி அவர் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளார் என்பதனை அனைத்து பல்கலைக்கழக மாணவர் ஒன்றியம் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது.

இதனைத் தவிர பத்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தமிழ் இளைஞர், யுவதிகள் எவ்வித சட்ட செயற்பாடுகளும்மின்றி தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

யுத்தம் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட பின்னரும் கூட அரசியலில் ஜனநாயகத்தை ஏற்படுத்துவதும், சட்ட நிர்வாகத்தைக் கட்டமைப்பதும் மிகப்பெரிய சவால்களாக

உள்ளன. இலங்கையில் சமாதானமான சகவாழ்வு மற்றும் அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துவதற்காக, மனித உரிமை குறித்த பொறுப்பை உறுதிப்படுத்தும் ஜனநாயக அரசியலை நிறுவ வேண்டியது அவசியமானதாகும்.

ஜனாதிபதியினால் பொதுமன்னிப்பு வழங்கப்பட்ட ஊடகவியலாளர் திஸ்ஸநாயகம் இலங்கையில் சுதந்திரமாக வாழக்கூடிய சூழல் இருக்கவில்லை. இது மிகவும் சவாலான விடயமாகும். இவ்வாறான பின்னணிகளில் இலங்கை இந்த இடத்திலிருந்து செல்ல வேண்டிய பயணம், சுதந்திரமாக வாழக்கூடிய சூழல் நிறைந்த இடத்தை நோக்கியாகும்.

பின்னாதிபதியினால் பொதுமன்னிப்பு வழங்கப்பட்ட ஊடகவியலாளர் திஸ்ஸநாயகம் இலங்கையில் சுதந்திரமாக வாழக்கூடிய சூழல் இருக்கவில்லை. இது மிகவும் சவாலான விடயமாகும். இவ்வாறான பின்னணிகளில் இலங்கை இந்த இடத்திலிருந்து செல்ல வேண்டிய பயணம், சுதந்திரமாக வாழக்கூடிய சூழல் நிறைந்த இடத்தை நோக்கியாகும்.

ஜேர்மனியில் புலி ஆதரவுக் கூட்டம்

2009 ஒக்டோபர் முதல்வாரத்தில், ஜேர்மனியின் ஸ்டுகார்ட் நகரில் நடாத்தப்பட்ட வெளிநாடுகளிலுள்ள இலங்கை வலையமைப்பினரின் (International Network of Srilanka Diaspora) வருடாந்தக் கூட்டத்தினை இலங்கையிலுள்ள சில ஊடகங்கள் புலிகளுக்கு ஆதரவான சர்வதேச மாநாடு என்றே வர்ணித்திருந்தன. தேசத்துரோக மாநாடொன்றை ஜேர்மனியில் நிகழ்த்த இலங்கையர்கள் சிலர் தயாராகி வருவதாக வார இறுதி சிங்களப் பத்திரிகையொன்று செய்தி வெளியிட்டிருந்தது. இந்த மாநாட்டில் கலந்துகொள்ள அழைப்பு விடுக்கப்பட்டிருந்த இலங்கையின் பிரஜைகளை புலிகளின் முகவர்கள் என்று மற்றுமொரு பத்திரிகை தெரிவித்திருந்தது. இதனால் அச்சமடைந்த அவர்கள் மாநாட்டிற்குச் செல்வதைத் தவிர்த்துக் கொண்டனர்.

இம்மாநாட்டினை ஏற்பாடு செய்த இலங்கையர்களுடன் பல காலமாக பணியாற்றியவன் என்ற வகையிலும் 2007 மற்றும் 2009 ஆம் ஆண்டுகளில் இம்மாநாடுகளில் கலந்துகொண்டவன் என்ற வகையிலும் இவ்வாறு புலி முத்திரை குத்தும் ஆபத்தான போக்குக் குறித்து எழுத வேண்டியிருக்கிறது.

வெளிநாடுகளிலுள்ள இலங்கையரின் வலையமைப்பிற்குரிய INSD இணையத் தளத்திற்குச் செல்லும் எவரினாலும் அவர்களின் நோக்கத்தையும், கடந்த கால செயற்பாடுகளையும் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள முடியும். அங்கே வெளியிடப் பட்டுள்ள எந்தவொரு கட்டுரையினையும் விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஆதரவான பிரசாரத்தை வழங்கும் கட்டுரைகள் என எவரும் கூறமுடியாது. அரசியலை அறியாதவர்களால் மாத்திரமே அவ்வாறு திரிக்க முடியும்.

ஒக்டோபர் 1ஆம் திகதி முதல் 3ஆம் திகதி வரை நடைபெற்ற இம்மாநாட்டில் ஸ்டுகார்ட் நகரிலுள்ள ஜேர்மனியப் பிரஜையான இலங்கைத் தூதரக அதிகாரியும் கலந்து கொண்டார்.

அத்துடன் இலங்கை தொடர்பாக அக்கறை காட்டிவரும் பல சர்வதேச அமைப்புக்களும் கலந்து கொண்டன. தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் என அனைத்து இலங்கையர்களும் இணைந்து மாநாட்டை நடத்தியிருந்தனர். வெளிநாடுகளில் உள்ள அனைத்து இலங்கையர்களும் ஒன்றிணைந்து செயற்படும் மனித உரிமை தொடர்பான வலையமைப்பு இதுவாகவே இருக்கக்கூடும்.

1990ஆம் ஆண்டுகளில் கொலை செய்யப்பட்ட சிங்கள இளைஞர்களின் மனித உரிமைகளுக்காக இவ் அமைப்பு தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டதுடன், தேசப்பற்றுள்ள மக்கள் அமைப்பினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட கொலைகளையும் கண்டித்திருந்தது. அதேபோலவே, தமிழ் ஆயுதக் குழுக்களின் படுகொலை அரசியலையும் தெளிவாக கண்டித்ததுடன், தமிழ் மக்களின் மனித உரிமைகளுக்காகவும் குரல் கொடுத்து வந்தது.

இலங்கை அரசியலின் துர்ப்பாக்கியமான அனர்த்தம் என்னவெனில் மேற்சொன்னமாதிரியான அரசியலைக்கூட நாட்டைப் பாதுகாக்கும் யுத்தம் என்ற நாமத்தில் அழிக்க மேற்கொள்ளும் முயற்சியாகும். இலங்கையின் மனித உரிமைகள் மற்றும் ஜனநாயகத்திற்காகத் தம்மை வெளிப்படுத்தி வரும் நடுநிலையான அமைப்புகள் மீது இவ்வாறான முத்திரைகளைக் குத்துவதன் மூலம் இறுதியில் இலங்கை அரசியலில் அடிப்படைவாத சக்திகள் மாத்திரமே நிலைபெறும் என்னும் அச்சத்தினாலேயே நான் இதனை எழுதுகிறேன்.

இந்தத் தாக்குதலில் ஓர் இலக்காக மாறியிருப்பவர் ரஞ்சித் ஏக்கநாயக்க. இவர் நீண்டகாலமாக இலங்கையின் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக ஐரோப்பாவிலிருந்து செயற்படுகிறார். நான் இந்தக் கட்டுரையை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் கணினி வைக்கப்பட்டிருக்கும் மேசையும், உட்கார்ந்திருக்கும் நாற்காலியும் ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஸ இலங்கையின் மனித உரிமைப் பிரச்சினைகள் குறித்து கலந்துரையாடுவதற்காக முன்னர் பயன்படுத்திய ஒரு இடமாகும். ரஞ்சித் ஏக்கநாயக்கவின் வீடே அதுவாகும்.

இலங்கையில் மனித உரிமைகள் மீறப்படுவது குறித்து உலகத்திற்குத் தெளிவுபடுத்துவதற்காக ஜெனீவா மனித உரிமை ஆணைக்குழுவிற்குச் சென்ற அப்போதைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் மகிந்த ராஜபக்ஸவிற்கு உதவி வழங்கிய ஒரே நபர்

ராஞ்சித் ஏக்கநாயக்க. 1971ஆம் ஆண்டு புரட்சிக்குத் தலைமை தாங்கியவர்களில் ஒருவராக இருந்த அவர், சிங்கள மொழியில் பல புத்தகங்களை எழுதியிருக்கிறார்.

அப்பொழுது ஜெனீவாவில் நடைபெற்ற மகிந்த ராஜபக்சவின் மனித உரிமைகள் தொடர்பான ஆர்ப்பாட்டத்திற்கு உதவிய தாமரா குணநாயகம் மகிந்த ராஜபக்சவின் ஆட்சியின் கீழ் கியூபாவிற்கான இலங்கையின் தூதுவராகப் பணியாற்றுகிறார். அன்று மகிந்தவுடன் இணைந்து மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக போராட்டம் நடாத்திய ஏக்கநாயக்க தொடர்ந்தும் அந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதன் காரணமாக மகிந்த ஆட்சியில் புலி என முத்திரை குத்தப் பட்டமையானது காலத்தின் முரண் ஆகும். தற்போது இவ்வாறான நடவடிக்கைகளில் ஏக்கநாயக்க ஈடுபட்டிருக்கா விட்டால் ஒருவேளை, அவர் ஏதோ ஒரு நாட்டிற்கு இலங்கையின் தூதுவராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கவும் கூடும்.

வெளிநாடுகளிலுள்ள இலங்கையர் அமைப்புக்களுக்கு எதிராக இவ்வாறு பயங்கரவாத முத்திரை குத்தும் நடவடிக்கைகள் இன்று நேற்று ஆரம்பிக்கப்பட்டதல்ல. பல வருடங்களாகவே இவை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இலங்கையின் மனித உரிமை மீறல்களை வெளிப்படுத்தியும், ஜனநாயகம் மற்றும் இனப்பிரச்சினைக்கான அரசியல் தீர்வு தொடர்பாக கரிசனையோடு செயற்பட்டு வருவதுமே இதற்கான காரணங்களாகும். அதேவேளை மறுபுறத்தில் விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஆதரவானவர்கள், இந்த அமைப்பு ஈழப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு வழங்கவில்லை என்று விமர்சித்து வந்தனர்.

சனல் 4 தொலைக்காட்சியின் காணொளிகளை ஜே டி எஸ் என அறியப்படும் இலங்கையின் ஜனநாயகத்திற்கான ஊடகவியலாளர்கள் அமைப்பு வெளியிட்டிருந்தது. அப்பொழுது வெளிநாடுகளிலுள்ள இலங்கையரின் வலையமைப்பின் INSD) முகவரியைத் தற்காலிகமாகப் பயன்படுத்தியே அவர்கள் இதனை வெளியிட்டிருந்தனர். தற்போது இக்காரணத்தினையே முத்திரை குத்தும் நபர்கள் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். தமக்கும் சனல் 4இல் வெளியிடப்பட்ட காணொளிகளுக்கும் எவ்வித தொடர்பும் இல்லையென INSD அமைப்பினர் தெரிவித்துள்ளனர். அத்துடன் INSDஇற்கும் காணொளிகளுக்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லையென ஜே.டி.எஸ் அமைப்பும் தெரிவித்திருக்கிறது.

இதேவேளை, எனது முன்னைய கட்டுரைகளில் கூறியிருந்தது போல, இலங்கையின் இனங்களுக்கிடையில் சமாதானத்தையும், சகவாழ்வையும் கட்டியெழுப்புவதற்காக போர்க் குற்றம்

தொடர்பாக குற்றம் சுமத்துவது எவ்வாறான பின்புலத்தைத் தரும் என்பது விவாதத்திற்குரிய விடயமே. நாடு, மக்கள் என்ற வகையில் கடந்த பல தசாப்தங்களாக மீறப்பட்டு வந்த மனித உரிமைகள் தொடர்பான பகிரங்கமான கலந்துரையாடலே எமக்குத் தேவையானது. அதனைப் பகிரங்க விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வதும், மனித உரிமை மீறல்களைத் தடுப்பதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை ஆரம்பிப்பதும் அவசியமானதாகும். இது காலம் தாழ்த்தாது தொடங்கப்பட வேண்டியது.

யுத்தத்தின் காரணத்தினால் மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள காயத்தை சுகப்படுத்துவதற்காக நிலையான மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது இதன் நோக்கமாகும். எவ்வாறாயினும், ஜனநாயக அரசு நிர்வாகத்தினரும் இலங்கையிலுள்ள தமிழ் மக்களும் தம்மைத் தாமே ஆட்சி செய்யக் கூடிய அரசியல் கட்டமைப்பொன்றைத் தவிர்த்து சமூகத்தில் அமைதியையும் நிலையான அரசியல் உறுதியையும் ஏற்படுத்த முடியாது என்பதனை அனைவரும் தெரிந்து கொள்வது முக்கியமானதாகும்.

ஒருவேளை மகிந்த ராஜபக்ஷ தற்போது எதிர்க்கட்சியில் இருந்திருப்பாரேயானால் மனித உரிமைகள் தொடர்பாக நடவடிக்கைகள் பலவற்றை அவரும் ஆற்றியிருக்க முடியும். அதனை அவர் புரிந்து கொள்வதற்கு ஏதுவாக, அவர் எதிர்க்கட்சி அரசியலில் செயற்பட்டமை தொடர்பான படங்கள் உள்ளிட்ட ஆவணங்களின் ஊடாக தற்போதைய உதாரணங்களை எடுத்துரைக்க முடியும்.

நேர்மையான அமைப்புக்களின் மீதும், நபர்கள் மீதும் பயங்கரவாத முத்திரை குத்தும் அரசின் நடவடிக்கையானது, அரசியல் தீர்விற்கு சார்பான நடுநிலை சக்திகளைத் தளர்வடையச் செய்து அரசாங்கத்திற்குள்ளும், சர்வதேச ரீதியிலும், அடிப்படைவாத சக்திகளை பலப்படுத்துவதற்கு பெரிதும் துணை புரியும். விடுதலைப் புலிகள் இல்லாவிட்டாலும் கூட யுத்தக் கொள்கைகளைத் தொடர்ந்தும் முன்னெடுத்துச் செல்வதன் பொருட்டு பகிரங்க விவாதத்திற்கு இடமளிக்கக் கூடாது என்பதே இந்த அடிப்படைவாத சக்திகளின் நோக்கமாகும். இது ஒருபோதும் அமைதியும், சுதந்திரமும், ஜனநாயகமும் கொண்ட இலங்கையை உருவாக்குவதற்கு அனுமதி அளிக்காது.

அமைச்சர் டளஸ் அழகப்பெரும எச்சரிக்கை

2011இன் தொடக்க காலத்தில், அமைச்சர் டளஸ் அழகப்பெரும தமிழ் ஊடகங்களுக்கு எச்சரிக்கையொன்றை விடுத்திருந்தார். மகாவலி கேந்திர மத்திய நிலையத்தில் நடைபெற்ற சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் பிரதேச தலைவர்களுடனான கூட்டத்தில் அவர் இதனைத் தெரிவித்திருந்தார். அதாவது நாட்டின் நல்லிணக்க செயற்பாடுகளில் தடைகளை ஏற்படுத்த வேண்டாம் என அவர் கூறியிருந்ததாக ஊடகங்களில் செய்திகள் வெளியாகியிருந்தன. அத்தோடு இனங்களுக்கிடையில் பிளவை ஏற்படுத்த முயற்சிக்கும் அரசியல்வாதிகளுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்க வேண்டாம் எனவும் நாட்டை உறுதியற்ற நிலைக்குத் தள்ளும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டாம் எனவும் அவர் தமிழ் ஊடகங்களை கேட்டுக்கொண்டதாக செய்திகளில் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

அவரது உரையில் சிங்கள ஊடகங்களிடம் இவ்வாறான கோரிக்கையை விடுத்ததாக சொல்லப்படவில்லை. அதுபோல அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் இருக்கும் அரச ஊடகங்களில் நடுநிலைத் தன்மையுடன் செய்திகளை வெளியிடுமாறும் அவர் எந்தக் கோரிக்கையையும் முன்வைத்திருக்கவில்லை.

கடந்தகாலம் முழுவதும் தமிழ் சிவில் தலைவர்கள் சம்பந்தமாக சில சிங்கள மற்றும் ஆங்கில ஊடகங்கள் கடுமையான தொனியில் பொய்யானதும் பொறுப்பற்றதுமான செய்திகளை வெளியிட்டு வந்தன. இக்கட்டுரை எழுதப்படுகிற காலத்திற்கு அண்மையில் இப்படியொரு செய்தி வெளியாகியிருந்தது.

தம்புள்ள கந்தளம் விடுதியில் விடுதலைப் புலிகளுடன் தொடர்புடைய ஒரு பூசகர் உட்பட ஐந்து பேர் அடங்கிய குழுவினர் விடுதலைப் புலிகளின் பாடல்களுடன்

கைதுசெய்யப்பட்டதாக அந்தச் செய்தியில் தெரிவிக்கப் பட்டிருந்தது. இந்தக் குழுவினர் வடக்கு கிழக்கில் மேற்கொள்ளப் பட்டுவரும் மறுசீரமைப்பு செயற்பாடுகளுக்கெதிராக பொய்யான தகவல்களை வழங்கும் குழுவென காவல்துறையின் உயர்மட்டத் தரப்புத் தகவல்கள் தெரிவித்திருந்தன. அத்தோடு அவர்களிடமிருந்த இறுவட்டுக்கள் மற்றும் கணனித் தகவல்கள் பயங்கரவாத தடுப்பு விசாரணைப் பிரிவினரிடம் கையளிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் அதில் கூறப்பட்டிருந்தது.

ஆனால் நீதிமன்ற விசாரணையின் போது குறித்த அறுவரும் தொண்டர் அமைப்பொன்றின் மீளாய்வுக் கூட்டத்திற்காக அந்த விடுதிக்கு வந்திருந்தமை நிரூபணமாகியிருந்தது. எனினும், நீதிமன்ற விசாரணை குறித்தோ அதில் வெளியான உண்மை குறித்தோ ஊடகங்கள் செய்தி எதனையும் வெளியிட்டிருக்கவில்லை. இவ்வாறான பல உதாரணங்கள் நம்முன் இருக்கின்றன.

அடுத்த சந்தர்ப்பத்திலாவது தமிழ் ஊடகங்களுக்கு விடுக்கப்படும் எச்சரிக்கைகளை சிங்கள மற்றும் ஆங்கில ஊடகங்கள் தொடர்பிலும் மேற்கொள்வதற்கு அமைச்சர் அழகப் பெருமவிற்கு ஞானம் பிறக்க வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

அரசு ஊடகங்களின் வெட்கமற்ற செய்தி வெளியீடுகள் குறித்தும் கூறவேண்டியுள்ளது. குண்டுத் தாக்குதலில் கொல்லப்பட்ட சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் தலைவரான அமைச்சர் ஜெயராஜ் பெர்னாண்டோபுள்ளே, மாடு ஒன்றைக் கொள்வனவு செய்ய வேண்டுமானால் மாத்திரமே லேக் ஹவுஸ் பத்திரிகைகளைப் பார்க்க வேண்டுமென ஒருமுறை கூறியிருந்தார். அமைச்சர் டளஸ் அழகப்பெருமவும் இவ்வாறான நிலைப்பாட்டையே கொண்டிருக்கக் கூடும்.

அரசாங்கத்தை விமர்சிப்பதனை தேசத் துரோகம் எனக் கருதும் அரசு நிர்வாகத்தின் ஊடகங்கள் இவ்வாறு எத்தனை பேரைக் கண்டித்திருக்கும். இதற்கு பதிலை ஜனாதிபதி ஆணைக்குழுவின் ஆணையாளர் ஒருவர் வழங்கியிருந்தார்.

பி.பி.சி சிங்கள சேவைக்கு கொழும்பிலுள்ள அதன் செய்தியாளர் சார்ள்ஸ் ஹெவலான்ட் வழங்கிய செய்தியில் ஜனாதிபதி ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினரான இலங்கையின் சிரேஷ்ட இராஜதந்திரி, கீழ்க்கண்டவாறு கூறினார்.

வெளிநாடுகளின் விமர்சனங்களுக்கு ஆக்ரோசமான பதில்களை வழங்கிக் கொண்டிருக்காது, யுத்தத்தின் இறுதிக் கட்டம் தொடர்பாக பொறுப்புக் கூற வேண்டிய விடயங்கள்

குறித்து இலங்கை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்றார் அவர். கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக் குழுவின் உறுப்பினரும், முன்னாள் ஐ.நா.விற்கான இலங்கையின் தூதுவருமான பாலியகார, கொழும்பில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கொன்றில், மோதலின் போது சிக்கியிருந்தவர்கள் விடுதலைப் புலிகளின் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளிலோ அல்லது இராணுவ நடவடிக்கைகளிலோ சம்பந்தப்பட்டிருந்தால் அதற்கான அடிப்படைக் காரணங்களை அறிந்து அவர்களின் துயரங்கள் தொடர்பாக அரசாங்கம் சாதகமான நிலைப் பாடுகளை வெளிப்படுத்துவது மிகவும் முக்கியமானது எனக் கூறியிருந்தார்.

இதனை இலங்கைக்கான துரோகமானதாகவோ, காட்டிக் கொடுப்பாகவோ எடுத்துக் கொள்ளாமல், அனுபவம் மற்றும் ஜனநாயக விழுமியங்களுக்கான சமூக நடவடிக்கையாக மாற்ற வேண்டும் என்றும் பாலியகார கூறியிருந்தார். எனினும், செய்தி யாளரான சார்ள்ஸ் ஹெவலான்ட் ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஸ அரசாங்கத்தின் உறுப்பினர்கள், நடுநிலையான கருத்தாளர்களை தேசத்துரோகிகள் என்றே அடையாளப்படுத்துவதாகக் கூறியுள்ளார்.

நாட்டின் இறையாட்சி என்பது சட்டத்தின் நிர்வாகத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதாகும். அவ்வாறு இல்லையெனில் குற்றச் செயல்களுக்கும் குற்றவாளிகளுக்கும் தண்டனைகள் கிடைக்காமல் போகும் எனவும் பாலியகார தனது உரையில் குறிப்பிட்டிருந்தார். எம்மைப் போன்றவர்கள் இதனையே தொடர்ந்து கூறிவருகிறோம். அவ்வாறான கருத்துக்களை வெளியிட்டதால் எம்மைப் போன்ற பலர் தற்போதைய அரசின் சில தலைவர்களினால் தேசத்துரோகிகள் என முத்திரைக் குத்தப்பட்டுள்ளோம். எவ்வாறாயினும், யுத்தத்தின் இறுதியில் எந்தத் தரப்பாவது மனித உரிமைகளை மீறியிருக்குமாயின் அதனை ஆராய்ந்து சட்ட நிர்வாகத்திற்கு அமைய உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் எனக் கூறுவது நியாயமான கோரிக்கை என்பது பாலியகாரவின் கருத்துமூலம் மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

உலகின் மிகப் பெரிய இராணுவ பலம் மற்றும் பொருளாதார பலம் கொண்ட நாடு அமெரிக்கா. இன்னமும் உலக பொலிஸ்காரன் என்ற நிலைப்பாட்டில் அது தொடர்ந்து செயற்பட்டு வருகிறது. அதிகாரத்தில் இருந்த போது கடுமையான பொலிஸ் தலைவரைப்போல நடந்து கொண்ட அமெரிக்காவின் முன்னாள் ஜனாதிபதி புஷ் தனது சுவிற்சர்லாந்திற்கான

பயணமொன்றை தான் கைதுசெய்யப்படுவோம் என்ற அச்சம் காரணமாக இடைநிறுத்தியிருந்தார்.

2011 பெப்ரவரி 12ஆம் திகதி ஜெனீவாவில் நடைபெறவிருந்த யூத நலன்புரி அமைப்பொன்றிற்காக நிதி சேகரிக்கும், இராப் போசன விருந்துபசாரத்தில் புஷ் பிரதம விருந்தினராக அழைக்கப்பட்டிருந்தார். எனினும் சித்திரவதைகள் தொடர்பான குற்றச்சாட்டொன்று தொடர்பில் தான் ஜெனீவாவில் கைது செய்யப்படலாம் அல்லது தனக்கு எதிரான ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடாத்தப்படலாம் என்ற அச்சம் காரணமாகவே புஷ் தனது பயணத்தை இரத்துச் செய்திருந்ததாக வெளிநாட்டு ஊடகங்கள் செய்தி வெளியிட்டிருந்தன.

2010 நவம்பரில் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையொன்றில் புஷ், அல்கைதா சந்தேக நபர்களை சித்திரவதைக்கு உட்படுத்தியதாக தெரியவந்தது. கைதிகளை சித்திரவதைக்கு உட்படுத்துவது ஐக்கிய நாடுகளின் இணக்கப்பாடுகளின்படி தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும். குவந்தனாமோ சிறையில் இவ்வாறு சித்திரவதைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு பின்னர் விடுதலை செய்யப்பட்ட இருவர் புஷ்ஷிற்கு எதிராக குற்றச்சாட்டுக்களை முன்வைத்திருந்தனர். பயங்கரவாதிகள் எனக் கைதுசெய்யப்பட்டு சிறையிலடைக்கப்பட்ட இருவரில் ஒருவரான சல் அல் அஜி என்பவர் அல்-ஜசீரா தொலைக்காட்சியின் ஊடகவியலாளரும் ஆவார்.

ஜோர்மனியை தலைமையிடமாகக் கொண்டு செயற்படும் மனித உரிமைகள் அரசியல் மறுசீரமைப்பு தொடர்பான கேந்திர நிலையம், மனித உரிமைகளுக்கான சர்வதேச மத்திய நிலையம், அமெரிக்காவின் அரசியலமைப்பு உரிமைகள் தொடர்பான கேந்திர நிலையம் ஆகிய மூன்று அமைப்புகள் ஜோர்ஜ் புஷ்ஷிற்கு எதிரான 2500 பக்கங்களைக் கொண்ட அறிக்கையைத் தயாரித்திருந்தன.

இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களுக்கு உலகம் முழுவதிலுமுள்ள 60 மனித உரிமைகள் அமைப்புகள் கையெழுத்திட்டிருந்தன. அதுமட்டுமன்றி சித்திரவதைகளுக்கெதிரான ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் முன்னாள் விசேடப் பிரதிநிதியும் கையெழுத்திட்டிருந்தார். சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை சுவிற்சர்லாந்திலுள்ள சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்திற்கு ஜோர்ஜ் புஷ்ஷிற்கு எதிரான நீண்ட, விரிவான குற்றச்சாட்டுப் பத்திரத்தை அனுப்பியிருந்தது.

புஷ்ஷின் ஆட்சிக் காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மனித உரிமை மீறல்களுக்காக அவர் வெளிநாடு செல்லும் எச்சந்தர்ப்பத்திலும் அவருக்கெதிராக குற்றச்சாட்டுக்கள் சுமத்தப்படும் என சர்வதேச மனித உரிமை சமூகம்

தெரிவித்திருந்தது. புஷ்பின் ஜெனீவா விஜயம் ரத்துச் செய்யப்பட்டதை அடுத்தே அவை இதனைத் தெரிவித்திருந்தன. உலகின் பலம் பொருந்திய நாடாக இருப்பினும் அந்த நாட்டின் முன்னாள் தலைவருக்கெதிராக மனித உரிமை மீறல்கள் குறித்து குற்றச்சாட்டுக்களை சுமத்த முடிந்தமையானது சர்வதேச மனித உரிமை சமூகத்திற்கு கிடைத்த மாபெரும் வெற்றியாகும்.

தலைவரின் மரணம் உலக அமைதிக்கு ஒரு பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. உலக அமைதிக்கு ஒரு பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. உலக அமைதிக்கு ஒரு பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. உலக அமைதிக்கு ஒரு பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

உலக அமைதிக்கு ஒரு பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. உலக அமைதிக்கு ஒரு பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. உலக அமைதிக்கு ஒரு பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. உலக அமைதிக்கு ஒரு பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

உலக அமைதிக்கு ஒரு பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. உலக அமைதிக்கு ஒரு பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. உலக அமைதிக்கு ஒரு பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. உலக அமைதிக்கு ஒரு பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

உலக அமைதிக்கு ஒரு பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. உலக அமைதிக்கு ஒரு பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. உலக அமைதிக்கு ஒரு பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. உலக அமைதிக்கு ஒரு பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

ஊடக அடக்குமுறையின் புதிய மற்றும் பழைய பட்டியல்

வன்னியில் யுத்தம் முடிவடைந்து ஒரு வருடம் நிறைவடைந்த நிலையில் ஊடகத்துறையில் பரவலாகப் பேசப்பட்ட பகிரங்கமான இரகசியம் ஒரு பெயர்ப்பட்டியலாகும். அப்பட்டியலுக்கு ஊடக செயற்பாட்டாளர்களினதும் ஊடக நிறுவனங்களின் பிரதானிகளதும் சர்வதேசத் தொடர்புகள் என தலைப்பிடப்பட்டிருந்தது. அரசாங்கத்தினை விமர்சிக்கும் ரீதியிலான கருத்துக்களை வெளியிடும் வெகுஜன அமைப்புகளின் தலைவர்கள் மற்றும் ஊடகவியலாளர்களின் பெயர்களை உள்ளடக்கியதான இந்தப்பட்டியல் பாதுகாப்புப் பிரிவினரால் தயாரிக்கப்பட்டிருந்ததாகக் கூறப்பட்டிருந்தது.

இந்தப் பட்டியலில் 31 பேரின் பெயர்கள் உள்ளடக்கப் பட்டிருந்தன. சுதந்திர ஊடக அமைப்பின் செயற்பாட்டாளர்களின் பெயர்கள் இந்தப் பட்டியலில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்ததுடன் அதன் செயலாளர் சுனில் ஜயசேகர மற்றும் ஏற்பாட்டாளர் சூலவங்ச சிறிலால் அதிக புள்ளிகளைப் பெற்ற நபர்களாகக் காணப்பட்டனர். மனித உரிமை சட்டத்தரணி வெலியமுனு, மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான கேந்திர நிலையத்தின் பணிப்பாளர் பாக்கியசோதி சரவணமுத்து ஆகியோரும் அதிக புள்ளிகளைப் பெற்றவர்களில் அடங்குகின்றனர். பட்டியலில் இடம்பெற்றுள்ள அனைவர் குறித்தும் சிறிய அறிமுகமும் வழங்கப்பட்டிருந்தது.

ஆனால் அவ்வாறான பட்டியல் போலியானது என அரசாங்கம் பல்வேறு வாதங்களை முன்வைக்கின்றது. அதற்கு முன்னர் கீழ்வரும் பட்டியலை வாசிப்பது முக்கியமானதாகும். 2009ஆம் ஆண்டில் இலங்கையின் ஊடகங்கள் எதிர்நோக்கிய ஒடுக்குமுறைகளை சுட்டிக்காட்டும் விபரங்கள் இதில்

அடங்கியுள்ளன. ஆயினும் இன்று வரையான ஊடக ஒடுக்குமுறை அறிக்கையானது கீழ்க்காணுவதை விட மிக நீண்டதாக அமையலாம்.

2009 ஊடக அடக்குமுறை அறிக்கை

கொலைகள்

- சண்டே லீடர் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் லசந்த விக்ரமதுங்க 2009 ஜனவரி 8ஆம் திகதி கொழும்பில் கொல்லப்பட்டார். கொலை தொடர்பாக இராணுவ அதிகாரிகளிடம் விசாரணைகள் நடாத்தி வருவதாக அரசாங்கம் கூறுகிறது.
- யாழ்ப்பாண ஊடகவியலாளரான புண்ணியமூர்த்தி சத்தியமூர்த்தி வன்னியில் பாதுகாப்பு வலயத்திலிருந்த போது இராணுவத் தாக்குதல் காரணமாக 2009 பெப்ரவரி 12ஆம் திகதி கொல்லப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது.
- விடுதலைப் புலிகளின் பத்திரிகையான ஈழநாதம் பத்திரிகையில் பணியாற்றிய மகேஸ்வரன் அந்தனிசுமார், ரூபன் சசிநாதன், டென்சே மற்றும் அன்டன் ஆகிய ஊடக ஊழியர்கள் வன்னிப் போரில் கொல்லப் பட்டனர்.

கடத்தல்

- கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் வெளியாகும் சுடர்ஒளி மற்றும் உதயன் பத்திரிகையின் செய்தி ஆசிரியர் என்.வித்தியாதரன், காவல்துறை சீருடையில் சென்ற குழுவொன்றினால் 2009 பெப்ரவரி 26ஆம் திகதி கொழும்பில் கடத்தப்பட்டார். தாக்கப்பட்டு கைவிடப் பட்ட நிலையில் அவரை மீட்டதாக காவல்துறையினர் தெரிவித்தனர்.
- ரூபவாஹினிக் கூட்டுத்தாபனத்தின் முன்னாள் தலைவர் பேராசிரியர் தம்மிக்க கங்கானாத் திஸாநாயக்க 2009 மார்ச் 11ம் திகதி கொழும்பில் வைத்து கடத்தப்பட்டார். அரசாங்கத்தை விமர்சித்து நூலொன்றை எழுதுகிறாரா என விசாரிக்கப்பட்டு அவ்வாறு எழுத வேண்டாம் என அச்சுறுத்தப்பட்டு விடுவிக்கப்பட்டார்.
- ஊடகவியலாளர் திஸ்ஸ சேனாதீர 2009 மே மாதம் 29ஆம் திகதி கொழும்பு பொல்கஸ்ஓவிட்ட பகுதியில் வைத்து கடத்தப்பட்டார். சில தினங்களின் பின்னர்

விடுவிக்கப்பட்டார். (காரணம் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை)

- உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சங்கத்தின் செயலாளரான போத்தல ஜயந்த 2009 ஜூன் மாதம் 1ஆம் திகதி கடத்தப்பட்டு கடுமையாக தாக்கப்பட்ட நிலையில் விடுவிக்கப்பட்டார்.
- சுதந்திர ஊடகவியலாளரும் பெனோஸ் நிறுவனத்தின் ஊடக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வந்தவருமான கிருஷ்ணி கந்தசாமி வத்தளையில் வைத்து கடத்தப்பட்டு பின்னர் கண்டியில் கைவிடப்பட்டிருந்தார். விசாரணைகளின் போது அவர் அச்சுறுத்தப்பட்டிருந்தார்.
- எழுத்தாளரும் ஊடகவியலாளரும், கேலிச்சித்திர ஓவியருமான பிரகீத் எக்னேலியகொட 2009 ஓகஸ்ட் 27ம் திகதி கடத்தப்பட்டு கடுமையாக அச்சுறுத்தப்பட்ட பின்னர் விடுவிக்கப்பட்டார்.

சிறைவைப்பு

- நோர்த் ஈஸ்டன் ஹெரல்ட் ஆசிரியரும் பத்திரிகையாளருமான ஜே.எஸ். திஸ்ஸநாயகம், கடந்த 2009 ஓகஸ்ட் 11ஆம் திகதி பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் 20 வருட கடுழிய சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். பின்னர் பொதுமன்னிப்பின் கீழ் விடுதலை செய்யப்பட்டார்

கைதுகள் (வழக்குகள் தாக்கல் செய்யப்படவில்லை)

- மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த சுதந்திர ஊடகவியலாளர் பிரகாஷ் சக்தி வேலுப்பிள்ளை, 2009 ஜனவரி 22ம் திகதி கட்டுநாயக்க விமான நிலையத்தில் வைத்துக் கைது செய்யப்பட்டார்.
- தாக்கப்பட்டு கைவிடப்பட்டிருந்த நிலையில் காவல்துறையினரால் மீட்கப்பட்டதாக கூறப்படும் உதயன் மற்றும் சுடர்ஓளிப் பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர் வித்தியாதரனைத் தாம் கைதுசெய்ததாக கொழும்பு குற்றத்தடுப்புப் பிரிவினர் 2009 பெப்ரவரி 26ஆம் திகதி தெரிவித்தனர். இரண்டு மாதங்களுக்குப் பின்னர் அவர் குற்றச் சாட்டுக்கள் எதுவுமற்ற நிலையில் விடுவிக்கப்பட்டார்.
- கொழும்பு வெள்ளவத்தையிலுள்ள பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையின் உரிமையாளர் சிறீதர்சிங் 2009 மார்ச் 15ஆம் திகதி கைதுசெய்யப்பட்டார். தமிழகத்தில்

வெளியாகும் ஆனந்த விகடன் சஞ்சிகையை விற்பனை செய்ததன் காரணமாகவே அவர் கைது செய்யப்பட்டார்.

- தேசிய கிறிஸ்தவ பேரவையின் நிறைவேற்றுச் செயலாளர் சாந்த பெர்னாண்டோ 2009 -மார்ச் 27ஆம் திகதி கட்டுநாயக்க விமான நிலையத்தில் வைத்துக் கைது செய்யப்பட்டார். வன்னிப் போர்க் களத்தில் சிவிலியன்கள் கொல்லப்படுவது தொடர்பான விபரங்களை தன்வசம் வைத்திருந்ததன் காரணமாகவே அவர் கைது செய்யப்பட்டிருந்தார்.
- லங்கா ஈ நியூஸ் இணையத்தளத்தின் செய்தி ஆசிரியர் பேர்னாட் ரூபசிங்க மற்றும் அதன் பிரதான ஆசிரியர் சந்தருவன் சேனாதீர ஆகியோர் 2009 ஜூன் முதலாம், இரண்டாம் திகதிகளில் கைது செய்யப்பட்டனர். போத்தல ஜயந்த கடத்தப்பட்டமை குறித்து இவர்கள் ஜயந்தவின் மனைவிக்கு அறிவித்ததன் காரணமாகவே கைது செய்யப்பட்டனர்.
- அனைத்துப் பல்கலைக்கழக மாணவர் ஒன்றியத்தின் தலைவர் உதுல் பிரேமரத்ன மற்றும் கிஹான் செனவிரத்ன ஆகியோர் 2009 ஓகஸ்ட் 9ஆம் திகதி கைது செய்யப்பட்டனர். கல்வி நெருக்கடி தொடர்பான சுவரொட்டிகளை ஒட்டிக் கொண்டிருந்த போது அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருந்தனர்.
- லங்கா இரிதா பத்திரிகையின் ஆசிரியர் குழுவைச் சேர்ந்த இருவர் 2009 ஓகஸ்ட் 14ஆம் திகதி பத்திரிகை செய்தி தொடர்பான விளம்பர சுவரொட்டிகளை ஒட்டிக் கொண்டிருந்தபோது கைது செய்யப்பட்டிருந்தனர்.
- பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் லங்கா பத்திரிகையின் சாலிகா விமலசேன, தயா நெத்தசிங்க, ரவீந்திர புஸ்பகுமார ஆகியோர் 2009 செப்டம்பரில் கைது செய்யப்பட்டனர்.
- லங்கா இரிதா பத்திரிகையின் ஆசிரியர் சந்தன சிறிமல்வத்த 2009 ஒக்டோபர் 17ஆம் திகதி கைது செய்யப்பட்டார்.

தாக்குதல்

- சிரச ஊடக வலையமைப்பின் பிரதான ஒளிபரப்பு நிலையம் 2009 ஜனவரி 02ஆம் திகதி குண்டுத் தாக்குதலுக்கு இலக்கானது.

- சிரச ஊடக வலையமைப்பின் பிரதான ஒளிபரப்பு நிலையத்தினுள் 2009 ஜனவரி 06ஆம் திகதி ஆயுதம் தாங்கிய குழுவொன்று புகுந்து தாக்குதல் நடத்தியதுடன் ஒளிபரப்பு கருவிகள் உள்ளிட்ட சொத்துக்களை தீவைத்தும் அழித்தது.
- ரிவிர பத்திரிகையின் ஆசிரியர் உபாலி தென்னகோன் மற்றும் அவரது மனைவி ஆகியோர் 2009 ஜனவரி 29ஆம் திகதி கம்பஹாவில் வைத்து ஆயுதம் தாங்கிய குழுவொன்றின் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகினர்.
- இந்தியாவில் ஒளிபரப்பர்கிவரும் சன் ரி.வி. நிகழ்ச்சிகளை வவுனியாவிலிருந்து மறு ஒளிபரப்புச் செய்துவரும் நிலையம் 2009 ஜனவரி 31ம் திகதி கைக்குண்டுத் தாக்குதலுக்கு உள்ளானது.
- மட்டக்களப்பு காத்தான்குடி பகுதியிலிருந்து வெளியாகும் ஆய்வு இதழான உரைகல் என்ற வாரப் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் எம்.ஐ.ரஹ்மத்துல்லா 2009 மே மாதம் ஆயுதம் தாங்கிய குழுவொன்றினால் தாக்கப்பட்டார். அத்துடன் அலுவலகமும் சேதமாக்கப்பட்டது. பின்னர் அந்தப் பத்திரிகை மூடப்பட்டது.
- சிரச தொலைக்காட்சியின் கம்பஹா மாவட்ட செய்தியாளர் துஷார சாலிய ரணவக்க 2009 மே மாதம் 7ஆம் திகதி தாக்குதலுக்கு உள்ளானார்.
- லங்காதீப பத்திரிகையின் கிஷான் ஜயரூக், சிரச தொலைக்காட்சியின் சந்திக்க ஜயவர்தன, ஷர்மன் சானுக்க, ரி.என்.எல். தொலைக்காட்சியின் கெலும் ஜயவீர ஆகியோர் தெனியாயவில் வைத்து தாக்குதலுக்கு உள்ளானதுடன் அவர்களது ஒளிப்பதிவு கருவிகளும் சேதமாக்கப்பட்டன.
- சுவர்ணவாஹினியின் பிராந்திய செய்தியாளரான சஞ்ஜீவ ரத்னாயக்க, நாரான்மிய விலங்குப் பண்ணையொன்றில் வைத்து அதிகாரிகளினால் 2009 நவம்பர் மாதம் 16ஆம் திகதி தாக்கப்பட்டார்.
- ஐ.ரி.என். தொலைக்காட்சியின் ஐந்து ஊடக வியலாளர்கள் 2009 டிசம்பர் மாதம் 6ஆம் திகதி வென்னப்புவ பிரதேசத்தில் நடைபெற்ற ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் சம்மேளனக் கூட்டத்தில் வைத்து தாக்கப்பட்டனர்.

மரண அச்சுறுத்தல் - 2009 ஜனவரி

சுயாதீன ஊடகவியலாளர்கள் என்பதால் மரண அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளான ஊடகவியலாளர்கள் குறித்த தகவல்கள் கீழ்வருமாறு:

சண்டே ரைம்ஸ் பத்திரிகையின் துணை ஆசிரியர் இக்பால் அத்தாஸ் (ஜனவரி), மட்டக்களப்பு சுதந்திர ஊடகவியலாளர் புனிதசீலன் பிரதீபன் (ஜனவரி), தினமினவின் உதவி ஆசிரியர் சனத் பாலசூரிய (ஜனவரி), சுனந்த தேசப்பிரிய (மே), ராவய பத்திரிகையின் திலக் கோதாக்கொட (ஜூன்), பெயர் குறிப்பிடப்படாத நெத் எவ்.எம். வானொலியின் ஊடகவியலாளர் (ஜூன்), பொட்டம் லைன் மற்றும் ஏஷியன் ட்ரிபியூன் ஆகியவற்றின் ஊடகவியலாளர் ருவன் வீரகோன், சியத்த பத்திரிகையின் பிரசன்ன பொன்சேகா, ரிவிர பத்திரிகையின் திஸ்ஸ ரவீந்திர, லக்ஷிம பத்திரிகையின் மிஹிரி பொன்சேகா, ரூபவாஹினிக் கூட்டுத்தொடரத்தின் அமல் சமந்த (ஜூன்) உதயன் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் குழு, லங்கா கார்டியன் இணையத்தளத்தின் வீமன், மாற்றுக்கொள்கைக்கான கேந்திர நிலையத்தின் நிறைவேற்றுப் பணிப்பாளர் பாக்கியசோதி சரவணமுத்து (ஓக்ஸ்ட்), உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சங்கத்தின் தலைவர் போத்தல ஜயந்த (செப்டம்பர்) லக்ஷிம ஆங்கில பத்திரிகையின் சமன் சமரக்கொடி (செப்டம்பர்), சண்டேலீடர் பத்திரிகையின் பெட்ரிக்கா ஜோன்ஸ், முன்சா முஸ்டாக் (ஓக்டோபர்), சண்டே ரைம்ஸ் பத்திரிகையின் துருத்து சந்திரசேகர (டிசம்பர்) ஆகியோருக்கு மரண அச்சுறுத்தல் விடுக்கப்பட்டிருந்தது.

எகோன் என்ற செனகல் நாட்டு பாடகர்

2010ம் ஆண்டு எகோன் என்ற செனகல் நாட்டு பாடகர் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்வதை அரசாங்கம் தடை செய்திருந்தது. இந்தத் தடையானது இலங்கையில் ஆட்சி செய்யும் ஜனநாயகமற்ற நிர்வாகத்தினை மிகத் தெளிவாக வெளிக் காட்டியிருந்தது. உண்மையில் இந் நடவடிக்கை புத்த தர்மத்தை பாதுகாப்பதற்காக எடுக்கப்பட்ட ஒரு நடவடிக்கையல்ல. மாறாக இது அடிப்படைவாத சக்திகளிடம் அடிபணியும் அரசியலின் ஒரு வெளிப்பாடாகும். அடிப்படைவாதம் என்ற பழமை வாதத்திற்காக மதம் அரசியலாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் மதம் என்ற போர்வையில் சுதந்திரமான நிலைப்பாடுகளை கொண்டுள்ளவர்களை அழிக்க முனையும் ஒரு நிலைப்பாடுமாகும்.

எகோன் மீதான தடைக்கு முன்னர் அவரது இசை நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னணியில் சிரச நிறுவனம் இருப்பதாக புணையப் பட்டதன் அடிப்படையிலேயே அவ் ஊடக வலையமைப்பின் மீது அடிப்படைவாதிகள் கற்களைக் கொண்டுத் தாக்குதல் நடத்தியிருந்தனர். நான் எகோனின் ரசிகன் அல்ல. ரப் வகை ஆங்கிலப் பாடல்கள் எனக்குப் புரிவதுமில்லை. அவரது பாடலை விதந்துரைப்பதற்காகவோ அல்லது சர்ச்சைக்கு உள்ளான பாடலின் பின்னணிக் காட்சிகளை புகழ்வதற்காகவோ நான் இத்தடை குறித்து எழுதவில்லை. தடையின் மூலம் ஏற்படுத்தப் பட்ட அரசியல் சமிக்ஞை குறித்தே நான் பேசுகிறேன்.

நாம் வாழும் உலகம் எந்தவொரு தனிக் கருத்தியலுக்கும், நோக்கத்திற்கும் அல்லது மதத்திற்கும் உரியதல்ல. நாம் வாழும் யுகம், பிரஜைகளின் உரிமை மற்றும் சுதந்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஜனநாயக யுகமாகும். மத நம்பிக்கைகளின் காரணமாகவோ அல்லது மத நம்பிக்கையற்ற காரணத்தினாலேயோ மனிதர்கள் புறநதள்ளப்படும் சிறைவைக்கப்படும்

கொல்லப்பட்டதுமான யுகங்கள் எமக்குப் பின்னால் இருக்கின்றன.

அரசியல்வாதிகளையும் அரசியல் நிலைப்பாடுகளையும் கடுமையாக விமர்சித்து நகைப்பிற்கு உள்ளாக்குவதனை தடை செய்வதென்பது ஜனநாயக சமூகத்தில் காணப்படாத ஓர் அடையாளமாகும். இவ்வாறிருக்க ஒரு மதத்தை விமர்சிப்பதனையும் அதனை கேலி செய்வதனையும் மாத்திரம் ஏன் தடை செய்ய வேண்டும் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

எகோனின் பாடலொன்றில் புத்த பகவானுக்கு எதிரில் தனியே உள்ளாடையுடன் ஒரு பெண் நடனமாடுவதன் காரணமாகவே அவர் இலங்கைக்கு வருவது தடை செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டது. இவ்வாறானதொரு காட்சி சிறப்பானது அல்ல என நினைக்கும் பலர் எமது சமூகத்தில் இருக்கக்கூடும். ஆயினும் இந்தக் காட்சிகள் காரணமாக எகோன் என்ற கலைஞன் இலங்கைக்கு வருவதற்கான அனுமதி மறுக்கப்பட்டதனை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

குறிப்பிட்ட அக் காட்சிகளினால் புத்த தர்மத்திற்கு பாதிப்பு எதுவும் ஏற்பட்டு விடாது. மேலும் அவை புத்த தர்மத்திற்கெதிராக மேற்கொள்ளப்படும் எதிர்ப்புவாதங்களும்மல்ல. அனைத்துப் பொருட்களும் வர்த்தகப் பொருட்களாக மாறும் தற்போதைய காலத்தின் ஒரு பாதிப்பே அக்காட்சிகளாகும். இதன் அடிப்படையில் எகோன் என்ற பிரபல கலைஞன் இலங்கைக்கு வருவதைத் தடை செய்ததன் மூலம் இலங்கை அரசாங்கம் புத்த தர்மத்தில் கூறப்பட்டுள்ள பொறுமை, கருணை என்பவற்றை வெளிப்படுத்தவில்லை. மாறாக இலங்கையானது எழுத்தாளர்களையும், கலைஞர்களையும், தண்டனைக்குட்படுத்தும் அடிப்படையாத நாடு என்பதனையே ஆட்சியாளர்கள் உலகத்திற்கு உணர்த்தியுள்ளனர்.

இலங்கையில் நடைமுறையிலிருக்கும் இந்த அடிப்படையாத சக்திகள் குறித்து சிந்திக்கும் போது, இலங்கையரான ஏப்ராஹாம் கோலூர் நினைவுக்கு வருகிறார். மதத்தினால் கற்பிக்கப்படும் பல விடயங்கள் பொய்யினாலும் புரட்டினாலும் புணையப்பட்டவை என்பதனை பகிரங்கமாக வெளிப்படுத்திய அவர் இன்று உயிருடன் இருந்திருந்தால் இவர்கள் கற்களை எறிந்தே கொலை செய்திருப்பார்கள். அல்லது நாட்டிலிருந்து விரட்டியடிக்கப்படவும் வாய்ப்பிருந்திருக்கும்.

இலங்கை அரசாங்கம் ஆரம்பித்துள்ள சுற்றுலாப் பயணிகளை இலங்கைக்குள் கவர்ந்திழுக்கும் மாபெரும் செயற்திட்டத்தின்

ஒரு பகுதியாக சுற்றுலா அமைச்சம், சிறிலங்கன் எயார்லைன்ஸ் விமான சேவையும் கூட்டாக எகோனை இலங்கைக்கு வரவழைக்கும் நடவடிக்கைகளில் தொடர்புபட்டிருந்தன என்பது இரகசியமான ஒன்றல்ல.

சிரச ஊடகத்தின் யெஸ் பண்பலை வானொலியே இந்த நிகழ்ச்சியுடன் தொடர்புபட்டிருந்தது. இச்சூழலில் அடிப்படைவாதிகளின் எகோன் மீதான எதிர்ப்பை பயன்படுத்திய அரசு, தனது கட்டளைகளுக்கு ஓரளவேனும் சவால் விடுக்கும் பிரபல தொலைக்காட்சி வலையமைப்பான சிரச மீது தாக்குதல் நடாத்துகிற ஓர் வாய்ப்பாக அதனை மாற்றிக் கொண்டது.

இதன் காரணமாகவே பௌத்த தர்மத்தைப் பாதுகாக்கின்ற பெயரில் களனியிலிருந்து கூலிகளை அழைத்து வந்து சிரச ஊடக வலையமைப்பின் பிரதான அலுவலகம் மீது கற்களை எறிந்து தாக்குதல் நடாத்தப்பட்டது. தாக்குதல் நடாத்திய வன்முறையாளர்களைக் காவல்துறையினர் நீதிமன்றத்தில் ஆஜர்படுத்தாது பிணையில் விடுதலை செய்திருந்தனர். (சிங்கள பௌத்த மக்களின் யுத்த வீரரான ஜெனரல் சரத்பொன்சேகாவை விடுதலை செய்யுமாறு கோரி அமைதியாக ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டோரை பல சந்தர்ப்பங்களில் காவல்துறையினர் நீதிமன்றத்தில் ஆஜர்படுத்தியதுடன் அவர்களுக்குப் பிணை வழங்க வேண்டாம் எனவும் கோரியிருந்தனர் என்பதை இவ்விடத்தில் நினைவு கொள்ள வேண்டும்.)

அரசியல் மயப்படுத்தப்பட்ட காவல்துறையினரின் இவ்வாறான நடவடிக்கையின் மூலம் எகோன் தடை குறித்த உண்மையை உணர்ந்து கொள்ள மேலுமொரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது. அதாவது தாக்குதலை நடாத்தியது தனியே வன்முறையாளர்கள் அல்ல, அவர்களின் பின்னணியில் அரசியல் சக்திகள் இருக்கின்றன என்பதை அது தெளிவாக வெளிக் காட்டியுள்ளது.

எகோனின் தடை மட்டுமன்றி சிரச வலையமைப்பின் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதலும் புத்த தர்மத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டதில்லை. அது ஓர் அரசியல் அடாவடித்தனமாகும். பட்டப்பகலில் ஊடக நிறுவனம் மீது கல் வீச்சுத் தாக்குதல் நடத்துவது அகிம்சையைப் போதிக்கும் புத்த தர்மத்தைப் பாதுகாக்கின்ற செயல் அல்ல. மாறாக அதனை அவதூறுக்கு உட்படுத்துவதாகும்.

எகோன் மீது விதிக்கப்பட்ட தடையானது இலங்கையின் பொதுத் தேர்தல் சமயத்தில் வாக்குகளைக் கவருவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு நடவடிக்கையே அன்றி வேறில்லை.

யுத்த காலத்தில் வளர்ச்சி பெற்ற புத்த தர்மத்தின் அதிகாரத்தையே இது சுட்டிக்காட்டுகிறது.

வீதியின் அனைத்து சந்திகளிலும் முச்சக்கர வண்டி சங்கத்தினரும் காவல்துறையினரும் இணைந்து புத்தர் சிலைகளை நிறுவினர். காலையிலும், மாலையிலும் உபதேசங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. வைத்தியசாலை, பாடசாலை என அனைத்துப் பொது இடங்களிலும் ஜனாதிபதி, பிரதமர் ஆகியோரது படங்களோடு புத்த பகவானின் படங்களும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டன. புத்த தர்மம் அரசியல்வாதிகளினால் ஆட்டுவிக்கப்படும் சக்தியாக மாற்றப்பட்டது. அரசியல் மேவிய புத்த தர்மத்தின் மூலம், சிறந்த குணவியல்புகள் எதனையும் கொண்ட சமூகமாக எமது சமூகம் மாற்றப்படவில்லை என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம்.

தனியே அரசியல் தேவைகளுக்காக மட்டும் புத்த தர்மம் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது. நல்லாட்சியின் பொருட்டு நடாத்தப் படவிருந்த சங்க சம்மேளனத்தின் மீது குண்டுத் தாக்குதல் நடாத்த திட்டமிட்டிருந்ததும், எகோனின் இசை நிகழ்ச்சி மீது குண்டுத் தாக்குதல் நடாத்த வாய்ப்பிருந்ததும், இவ்வாறான அரசியல் பௌத்த நிலைப்பாடுகளின் அடிப்படையிலேயே ஆகும்.

சமூகத்தில் தமது நிர்வாகத்தை அசையாது உறுதிப்படுத்துவதே இவற்றின் பின்னணியில் இருக்கும் ஒரேயொரு நோக்கமாகும். எகோனின் தடை இந்த ஒருதலைப்பட்ச அரசியல் திட்டத்தின் ஒரு பகுதி என்பதை உண்மை!

அரசாங்கத்தின்

ஊடக அபிவிருத்தி அதிகாரசபை

இந்தியாவிலிருந்து வெளியாகும் இந்துஸ்தான் பத்திரிகை, இலங்கை அரசாங்கத்தின் புதிய ஊடக அபிவிருத்தி அதிகாரசபை தொடர்பில் கட்டுரையொன்றை கீழ்க்கண்டவாறு ஆரம்பித்திருந்தது.

கொழும்பு ஊடகங்கள் தொடர்பாக இலங்கை அரசாங்கம் அதிருப்தி அடைந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. ஏனெனில் திடீரென அது ஊடகவியலாளர்கள் மத்தியில் தொழில் மற்றும் நிபுணத்துவத்தை அதிகரிப்பதற்கான வழிகாட்டல்களை அறிமுகப்படுத்த முனைந்திருக்கின்றது. இதற்கு வேறு காரணங்கள் இருக்கக்கூடுமா?

இவ்வாறு தீர்மானிக்கப்பட்ட ஊடக அபிவிருத்தி அதிகாரசபை ஊடகவே ஊடகவியலாளர்களுக்கான வழிக்காட்டல்கள் அறிமுகப்படுத்தப்படலாம் எனவும் இது சிங்கப்பூரில் உள்ள ஊடக அபிவிருத்தி அதிகாரசபையின் மறு பிரதியாக இருக்கலாம் என்றும் இந்துஸ்தான் பத்திரிகை எழுதியிருந்தது.

சிங்கப்பூர் ஊடக அபிவிருத்தி அதிகாரசபை 2003ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது. சிங்கப்பூரின் ஊடகங்கள் தொடர்பில் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டை மேலும் இறுக்கும் நோக்கில் சிங்கப்பூர் அரசு ஊடக அதிகாரசபையை நிறுவியது. அதன் மூலம் இணையத்தளங்கள் அரசின் முழுமையான கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரப்பட்டிருந்தன.

சிங்கப்பூரில் அரசாங்கத்தின் மீது எதிர்க் கருத்துக்களையும் விமர்சனங்களையும் முன்வைப்பது தண்டனை பெறக் கூடிய அரசு துரோகச் செயலாகும். அங்கே தம்மை ஊடகவியலாளர்களாக பதிவுசெய்து கொள்ளாதவர்கள் ஊடக

நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடமுடியாது. கிட்டத்தட்ட இதே சாராம்சத்தில் இலங்கையில் ஊடக அடையாள அட்டைகளை வைத்திருக்காதவர்கள் ஊடகவியலாளர்கள் அல்ல என்று இலங்கையின் ஊடகத்துறை அமைச்சரும் தெரிவித்திருந்தார்.

சிங்கப்பூர் ஊடக அதிகார சபையினால் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையின் ஆங்கில வார்த்தைகளை இலங்கை எவ்வித வெட்கமுமின்றி பிரதியெடுத்துள்ளது. அதாவது ஆசியாவின் ஊடகத் தலைநகராக சிங்கப்பூரை மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும், நுகர்வோரின் தேவைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக தெளிவானதும் நிரந்தரமானதுமான நிர்வாக நடைமுறை உறுதிப்படுத்தப்படும். தொழிற்சாலைகளையினருக்காக வர்த்தக நட்புறவுச் சூழல் உருவாக்கப்படும் முதலான அலங்கார வார்த்தைகளை இலங்கை அப்படியே மறுவெளியீடு செய்ததன் மூலம் மறைக்க முயற்சிக்கும் செய்தி என்னவெனில் சிங்கப்பூரைப் போன்றே ஊடகங்கள் மீது இலங்கை அரசு நேரடியான கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கும் என்பதாகும். இதற்கு வேறு சான்றுகள் அவசியமற்றவை.

யுத்த காலத்தில் அமைச்சர் கெஹெலிய ரம்புக்வேல்லவின் கீழ் நிர்வகிக்கப்பட்ட தேசிய பாதுகாப்புக்கான ஊடக மத்திய நிலையத்திற்கு மாற்றாக புதிய ஊடக அபிவிருத்தி அதிகார சபை அமைக்கப்பட உள்ளது என்ற சந்தேகம் பரவலாக உள்ளது. போர் நடைபெற்ற காலத்தில், வெற்றிபெற வேண்டும் என்றால் ஊடகங்களைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கூறியது. அமைச்சர் கெஹெலிய ரம்புக்வேல்ல, இஸ்ரேலின் ஊடகங்கள் போல், இலங்கையின் ஊடகங்களும் யுத்தத்தை விமர்சிக்கக் கூடாது என அப்போது கருத்துத் தெரிவித்திருந்தார்.

இஸ்ரேல் அரசு நாடுகள் மீது தாக்குதல் தொடுத்தபோது உலகின் முழு ஊடகங்களும் அதனைக் கண்டித்தன. ஆனால் இஸ்ரேல் ஊடகங்கள் ஒருபோதும் அரசினைக் கண்டித்திருக்கவில்லை. ஏனெனில் அவர்களுக்கு தேசப்பற்று மிகுந்திருந்தது. அர்ப்பணிப்பு உள்ள இராணுவம், எவ்வாறான செயல்களில் ஈடுபட்டாலும் ஊடகங்கள் அதனை விமர்சிக்கக் கூடாது என அமைச்சர் கெஹெலிய ரம்புக்வேல்ல, அரசாங்கத்தின் சுயாதீன தொலைக்காட்சியில் 2007 மார்ச் 7 ஆம் திகதி குறிப்பிட்டிருந்தார். அமைச்சரின் கொள்கைகளின்படி தேசப்பற்று என்பது இதுவே.

இலங்கையை ஆசியாவின் செழுமைமிக்க தேசமாக மாற்றுவதற்கு மேற்கொள்ளப்படும் எந்த நடவடிக்கைகளையும் இலங்கையின் ஊடகங்கள் விமர்சிக்கக் கூடாது என்பதே புதிய

அதிகார சபையின் செய்தியாகும். அதிகாரசபை வெளியிட்டுள்ள அறிக்கையின் மூலம் இது தெளிவாகியிருக்கின்றது.

ஊடகவியலாளர்களின் புலமையை அதிகரிப்பதற்கான வழிமுறைகளை ஏற்படுத்தவே இவ் அதிகார சபையை நிறுவத் திட்டமிட்டிருந்ததாக அரசாங்கத்தை மேற்கோள்காட்டி செய்திகள் வெளியாகியிருந்தன. அதேவேளை சில ஊடகங்கள் வரம்புமீறி செயற்படுவதை தாம் அவதானித்துள்ளதாகவும் இவ்வாறான ஊடக அதிகார சபையை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் இலங்கையின் ஊடக தர்மத்தை முன்னேற்ற முடியும் என்றும் அரசாங்க தகவல் திணைக்களத்தின் பணிப்பாளர் பேராசிரியர் ஆரியர்தன் எத்துகல தெரிவித்திருந்தார்.

முன்னெப்போதும் இல்லாதவாறு அரசு தொலைக்காட்சியான ரூபவாஹினியை ஆளும் அரசியல்வாதிகளுக்குச் சாதகமான முறையில் பயன்படுத்தியவரான நண்பர் ஆரியர்தன் எத்துகல இலங்கையின் ஊடகங்களுக்கு தர்மம் அவசியம் எனவும் அதிகாரச் சபை அதனை வழங்கும் எனவும் தெரிவித்திருந்தார். கடந்த பொதுத் தேர்தல் மற்றும் ஜனாதிபதித் தேர்தல்களின் போது தேர்தல் ஆணையாளர் வழங்கிய ஆலோசனைகளைக் கூட கடுமையான முறையில் மீறிய இலங்கை ரூபவாஹினியின் முன்னாள் தலைவர் ஆரியர்தன் எத்துகல, இலங்கை ஊடகங்கள் வரம்புமீறி செயற்படுவதாகவும் அவற்றுக்கு ஊடக தர்மங்களை போதிக்க வேண்டும் எனவும் தெரிவித்திருப்பது ஆச்சரியமான விடயமல்லவா?

தேர்தல் காலத்தில், தேர்தல் ஆணையாளரின் பரிந்துரைகளைக் கடைபிடிக்க வேண்டும் எனக் கூறிய முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட ஊடகவியலாளர்கள் இரகசிய காவர்துறையினரின் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருந்தனர். அந்த நிலைப்பாட்டில் உறுதியாயிருந்த ஊடக நிர்வாகிகள் ஆரியர்தன் எத்துகலவினால் வீட்டுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். இவையே அவர் போதிக்கும் ஊடக தர்மங்கள்.

இலங்கை அரசாங்கம் சுயாதீன ஊடகங்களுக்கு தர்மத்தைக் கற்றுக்கொடுக்கும் முன்னர், தமது அதிகார சபையின் ஊடக அரசாங்க ஊடகங்களுக்கு, குறைந்தபட்சம் அடிப்படை மனித தர்மத்தையும் அடிப்படை ஊடக நெறியையும் கற்பிக்குமானால், அதுவே இலங்கை ஊடக தர்மத்திற்கு ஆற்றிய மாபெரும் சேவையாகக் கருதப்படும்.

அமைச்சர் கெஹெலிய ரம்புக்வேல்ல இலங்கை ஊடக நெறிமுறைகள் தொடர்பில் நேர்மையான அக்கறையைச் செலுத்துவாராயின் முதலில் வெட்கமும் அச்சமுமின்றி அரசு

ஊடகங்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவான பிரசாரங்களையும், எதிர்க்கட்சிகளுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்படும் கடும் தொனியிலான பிரசாரங்களையும் நிறுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

தேவையெனில் எனது பெயர் உள்ளடங்கலாக ஊடகவியலாளர்கள் தொடர்பாக வெளியிட்ட பொய்யான தகவல்களின் பட்டியலை அமைச்சர் கெஹெலிய ரம்புக்வேல்லவுக்கு என்னால் வழங்க முடியும். மட்டுமன்றி அரசு ஊடகங்களில் அமைச்சர் வெளியிட்ட பொய்யான புனைவுகளையும் பட்டியலில் தரமுடியும்.

2008ம் ஆண்டு போலிக் கடவுச் சீட்டு மோசடியில் கட்டுநாயக்க விமான நிலையத்தில் வைத்துக் கைது செய்யப்பட்டு புலிகளின் உதவியாளர் எனக் குற்றம் சுமத்தப்பட்ட தமிழ் சுயாதீன ஊடகவியலாளருக்கு போலியான ஊடக அடையாள அட்டையை சுதந்திர ஊடக அமைப்பு வழங்கியிருந்ததாக அமைச்சர் கெஹெலிய தெரிவித்திருந்தார். ஊடக நிர்வாகிகளுடன் இடம்பெற்ற இராப் போசன விருந்தொன்றில், விடுதலைப்புலிகளுடன் தொடர்புபட்ட அந்த ஊடகவியலாளருக்கு நான் போலியான ஊடக அடையாள அட்டையை வழங்கியிருந்ததாக அமைச்சர் கூறியிருந்தார். ஆயினும் காவந்துறையினரின் விசாரணைகளில் கைது செய்யப்பட்ட ஊடகவியலாளருக்கு புலிகளுடன் தொடர்புபடுவதும் இல்லை என்றும் நான் அவருக்கு போலியான அடையாள அட்டையை வழங்கியிருக்கவில்லை எனவும் தெரியவந்தது. எனினும் அரசாங்க ஊடகங்கள் வெளியிட்ட முன்னைய பொய்யான செய்தியை இதுவரையில் திரும்பப் பெறவில்லை.

அதேபோல் புலிகளிடம் ஊதியம் பெற்ற ஊடகவியலாளர்களின் பெயர்ப் பட்டியலை இரண்டு வாரங்களுக்குள் வெளியிடப்போவதாக அமைச்சர் ரம்புக்கல வெளியிட்டிருந்த தகவலும் பொய்யான செய்தியே. மிக நிச்சயமாகச் சொல்லக் கூடிய ஓர் எதிர்வுகூறல் என்னவெனில் அரசு ஊடகங்கள் தாம் வெளியிடும் பொய்யானதும் திரிபு படுத்தியதுமான செய்தியளிக்கையை ஒருபோதும் கைவிடப்போவதில்லை என்பதுவே.

ஏனெனில் அவர்களது அரசியல் திட்டங்களின் ஒருபகுதியே இவ்வாறான புரளிச் செய்திகளாகும். அதிகாலை முதல் இரவு வரை ஊடக தர்மங்களை மிக மோசமாக மீறிச் செயற்படும் அரசாங்கம், ஏனைய ஊடக நிறுவனங்களுக்கு ஊடக தர்மத்தை

கற்றுக்கொடுக்கப் போவதாகக் கூறி, ஊடக அபிவிருத்தி அதிகார சபையை கொண்டு வருகின்ற உள்நோக்கத்தை அறிந்துக் கொள்வது அவ்வளவு சிரமமானதல்ல.

உண்மையான ஊடக தர்ம நெறி அரசாங்கத்திற்குத் தேவையற்றது. சிங்கப்பூரைப் போன்று கட்டுப்பாடுகளுடன் கூடிய நிர்வாக வர்த்தக நட்புறவு ஊடகங்களை வழிநடத்தும் தேவையே அரசாங்கத்திற்கு உள்ளது.

ஊடக அபிவிருத்தி அதிகாரசபை தொடர்பாக கருத்துக் களையும் யோசனைகளையும் முன்வைக்குமாறு ஊடகத்துறை அமைச்சின் இணையத் தளம் தெரிவித்திருந்தது. அப்போது இந்த யோசனையை ஒரேயடியாகக் கைவிடுக என்பதே எம்மால் கூற முடிந்த யோசனையாக இருந்தது.

8005

1002

பயங்கரமான ஜனவரியை மறக்காமல் இருப்பதற்காக

இலங்கையின் ஊடகத்துறையில் கறுப்பு ஜூலை என அடையாளப்படுத்தப்படும் ஜனவரி மாதத்தினை ஒவ்வொரு வருடமும் போலவே 2011 இலும் ஒருமுறை கடந்திருக்கிறோம். பயங்கரமான இந்த மாதம் கடந்த 2006ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் ஆரம்பமாகியது. அப்பொழுது முதல், இலங்கையின் ஊடக மற்றும் தகவல் சுதந்திரம் எதிர்நோக்கிய ஒடுக்குமுறைச் சம்பவங்களைச் சுருக்கமாகப் பட்டியலிடுகிறேன்.

2006

ஜனவரி 01 - சிரச ஊடக நிறுவனத்தின் உரிமையாளரைக் கொலை செய்யத் திட்டமிட்டிருப்பதாக சண்டே லீடர் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் லசந்த விக்ரமதுங்க தகவல் வெளியிட்டார்.

ஜனவரி 05 - வீரகேசரி பத்திரிகையின் புகைப்படக் கலைஞர் ஜோய் ஜெயக்குமார் பத்திரிகையில் வெளியான புகைப்படம் ஒன்றினைக் குறித்து புலனாய்வுப் பிரிவினரால் விசாரிக்கப் பட்டார். அதே தினத்தில் யாழ் தினக்குரல் பத்திரிகையின் அலுவலகத்தை இராணுவத்தினர் சுற்றிவளைத்துச் சோதனையிட்டனர்.

ஜனவரி 12 - ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்சு, சண்டேலீடர் பத்திரிகையின் ஆசிரியரை தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு கடுமையாகத் திட்டினார். இந்தச் சம்பவம் இடம்பெற்று சுமார் மூன்று வருடங்களில் லசந்த கொலை செய்யப்பட்டார்.

2007

ஜனவரி 09 - எஸ்.பீ திஸாநாயக்க தலைமையில் நுகேகொடையில் நடைபெறவிருந்த ஐக்கிய தேசிய முன்னணியின் ஆரம்பக்

கூட்டத்திற்குள் புகுந்த அமைச்சர் மேர்வின் சில்வா தலைமையிலான குழுவினர் சில நிமிடங்களில் அந்தக் கூட்டத்தைக் குழப்பியதுடன் செய்தி சேகரிக்கச் சென்ற ஊடகவியலாளர்கள் ஞானசிறி கொத்திகொட, அஜித் செனவிரத்ன ஆகியோரைத் தாக்கியுமிருந்தனர்.

ஜனவரி 18 - வருமானவரித் திணைக்களத்தின் அதிகாரிகள், மௌபிம மற்றும் சண்டே ஸ்ரான்டெட் பத்திரிகைகளின் அலுவலகத்திற்குள்ளும் அவற்றின் உரிமையாளர்களின் இரண்டு நிறுவனங்களுக்குள்ளும் திடீரென நுழைந்து விசாரணை நடாத்தியதுடன் பத்திரிகைக்கு விளம்பரங்களை வழங்கும் நிறுவனங்களின் பட்டியலையும் எடுத்துச் சென்றனர். இதன்பின்னர் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொடர் அடக்குமுறை காரணமாக அந்தப் பத்திரிகை இழுத்து மூடப்பட்டது.

ஜனவரி 24 - திருகோணமலையில் ஊடகவியலாளர் சுகிர்தராஜன் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

2008

ஜனவரி 01 - நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ரி. மகேஸ்வரன் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்ற கொலைகளின் பின்னணியில் அரசு மற்றும் துணைப்படை அமைப்புகளின் தொடர்புகள் இருப்பதாகவும் அதனைச் சில தினங்களில் நாடாளுமன்றத்தில் வெளியிடப் போவதாகவும் தெரிவித்து சில மணி நேரத்தின் பின்னர் அவர் கொலை செய்யப்பட்டார்.

ஜனவரி 03 - யுத்தத்தை வெற்றி கொள்வதில் எதிர்கொள்ளும் பாரிய தடை ஊடகத்துரோகிகளே என்று அப்போதைய இராணுவத் தளபதி சரத் பொன்சேகா கூறியிருந்தார்.

ஜனவரி 05 - முன்னாள் ஊடகவியலாளர் லலித் செனவிரத்ன மற்றும் அக்குன என்ற தொழிற்சங்கப் பத்திரிகையின் ஊடக வியலாளர்கள் சிசிர பிரியங்க, நிறூால் சேரசிங்க ஆகியோர் கடத்திச் செல்லப்பட்டனர். விடுதலைப் புலிகளுடன் தொடர்பு உள்ளதாகக் கூறி அவர்கள் கடுமையான சித்திரவதைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டார்கள்.

ஜனவரி 06 - யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியாகும் உதயன் பத்திரிகையை மூடுமாறு ஆயுதம் தாங்கிய அரசியல் கட்சியொன்றினால் அச்சுறுத்தப்பட்டது. அதன் பின்னர் அந்தப் பத்திரிகைக்கு எதிராக பாரிய ஒடுக்குமுறை முன்னெடுக்கப்பட்டது.

ஜனவரி 07 - அமைச்சர் டக்ளஸ் தேவானந்தா, சக்தி தொலைக்காட்சியின் பணிப்பாளரான சிறிநங்கா விடுதலைப்

புலிகளுடன் தொடர்புபட்ட தீவிரவாதியெனக் கூறியிருந்தார்.

ஜனவரி 07 - ஊடகவியலாளரும் உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சங்கத்தின் செயலாளருமான போத்தல ஜயந்தவின் வீட்டிற்கு நள்ளிரவில் சிவில் உடையில் காவல்துறையினர் சென்றனர். அவர்கள் எவ்விதமான உத்தியோகபூர்வ நடைமுறைகளையும் பின்பற்றாமல் நுழைந்திருந்தனர்.

ஜனவரி 25 - இலங்கை ரூபவாஹினிக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தயாரிப்பாளரும், ஊடகவியலாளருமான லால் ஹேமந்த மாலகேவின் வீட்டிற்குள் இரவு பலவந்தமாகப் புகுந்த சிலர் அவரைக் கூரிய ஆயுதங்களினால் தாக்கினர். இந்தத் தாக்குதலில் அவரின் இடது கையில் பலத்த வெட்டுக் காயம் ஏற்பட்டதனால் அவர் சத்திர சிகிச்சைக்கு உள்ளாகினார். 2007 டிசம்பர் 27ஆம் திகதி அமைச்சர் மேர்வின் சில்வா ரூபவாஹினிக்குள் புகுந்து அட்டகாசம் செய்தமைக்கு எதிரான ஊடகவியலாளர்களின் எதிர்ப்புக்குப் பழிவாங்கும் நடவடிக்கையாகவே மாவலகே தாக்கப்பட்டார்.

ஜனவரி 28 - தினகரன் பத்திரிகையின் உதவி ஆசிரியர் சொய்ப் எம் காசீம் மீது தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது. முன்னர் சொய்ப் வகித்து வந்த பதவியிலிருந்து அவர் லேக் ஹவுஸ் தலைவரினால் மாற்றப்பட்டிருந்தார். இத் தாக்குதல் அந்தச் சம்பவத்துடன் தொடர்புடையதாகக் கருதப்படுகிறது.

ஜனவரி 29 - இலங்கை ரூபவாஹினிக் கூட்டுத் தாபனத்தின் ஊடக ஊழியர் துலிப் துஷ்யந்தவை கொலை செய்யும் நோக்கில் இரு நபர்கள் கைத்துப்பாக்கியுடன் அவரது வீட்டிற்குள் புகுந்தனர். அமைச்சர் மேர்வின் சில்வாவிற்கு எதிராக ரூபவாஹினி ஊடகவியலாளர்கள் காட்டிய எதிர்ப்பிற்குப் பழிவாங்கும் ஒரு நடவடிக்கையாகவே இது கருதப்பட்டது.

2009

ஜனவரி 02 - சிரச தொலைக்காட்சியின் கலையகம் மீது குண்டுத் தாக்குதல் நடாத்தப்பட்டது.

ஜனவரி 06 - விசாரணைகளை ஆரம்பிக்கு முன்னரே, சிரச மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆயுதத் தாக்குதல் அத் தொலைக்காட்சியினராலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டது என பாதுகாப்புச் செயலாளர் தெரிவித்ததுடன் தாக்குதலுடன் தொடர்புபட்டவர் எனக் கைது செய்யப்பட்ட ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் பிரதேசத் தலைவர் ஒருவர் பின்னர் விடுவிக்கப்பட்டார்.

ஜனவரி 08 - சண்டே லீடர் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் லசந்த விக்ரமதுங்க கொலை செய்யப்பட்டார்.

ஜனவரி 22 - பிரகாஷ் சக்திபிள்ளை என்ற தமிழ் ஊடக வியலாளர் விடுதலைப் புலிகளுடன் தொடர்புள்ளவர் எனக் குற்றம் சுமத்தப்பட்டு கட்டுநாயக்க விமான நிலையத்தில் வைத்துக் கைது செய்யப்பட்டார். அவருக்கு நானே ஊடக அடையாள அட்டையைப் பெற்றுக் கொடுத்ததாக ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்சு பத்திரிகை உரிமையாளர்களின் கூட்டத்தின் போது கூறியிருந்தார். ஆயினும் பயங்கரவாதத் தடுப்புப் பிரிவில் தடுத்து வைத்து விசாரிக்கப்பட்ட போது கைது செய்யப்பட்ட ஊடகவியலாளருக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் தொடர்பு இருந்தது என்பதனைக் கண்டறிய முடியவில்லை. அவர் தயாரித் திருந்த போலி ஊடக அடையாள அட்டை காரணமாகவே அவர் கைது செய்யப்பட்டிருந்தார். பின்னர் அவருக்கு என்ன நேர்ந்தது என்பதனை நாம் அறிந்திருக்கவில்லை.

ஜனவரி 24 - ரிவிர பத்திரிகையின் ஆசிரியர் உபாலி தென்ன கோளை கொலை செய்யும் நோக்கில் ஆயுதம் தாங்கிய குழுவினர் அவர் மீது தாக்குதல் நடத்தினர். தாக்குதலுடன் சம்பந்தப்பட்ட வர்களை காவல்துறையினர் கைது செய்யவில்லையென ஊடகங்களில் தெரிவித்த அவர் பின்னர் நாட்டைவிட்டு வெளியேறினார்.

2010

ஜனவரி 01 - சிரச தொலைக்காட்சி வலையமைப்பின் சக்தி சேவையின் யாழ்ப்பாண ஒளிபரப்பிற்கான அலைவரிசையில் இலங்கை அரசாங்கத்தின் சுயாதீன தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பப் பட்டது.

ஜனவரி 13 - சண்டே லீடர் பத்திரிகையின் அலுவலகம் காவல் துறையினரால் திடீரென சோதனைக்கு உட்படுத்தப் பட்டது.

ஜனவரி 24 - ஊடகவியலாளர் பிரகீத் ஹெக்னேலியகொட கடத்தப்பட்டார். அவர் தானே எங்கோ போய் ஒளிந்து கொண்டுள்ளதாக அரசு சார்பில் பாரிய பிரச்சாரங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. விசாரணைகளைத் திசை திருப்பும் நோக்கிலேயே அவர்கள் இப்பிரச்சாரங்களை முடுக்கி விட்டிருந்தனர்.

ஜனவரி 28 - லங்கா பத்திரிகையின் ஆசிரியர் சந்தன சிறிமல்வத்த கைது செய்யப்பட்டார். எனினும், எவ்விதக் குற்றச் சாட்டும் சுமத்தப்படாமல் பெப்ரவரி 16ஆம் திகதி விடுவிக்கப் பட்டார்.

ஜனாதிபதி வேட்பாளர் சரத் பொன்சேகாவிற்கு ஆதரவு வழங்கிய, சுதந்திர செய்தி என்ற இணையத்தளம் தடை செய்யப்பட்டது.

ரூபவாஹினிக் கூட்டுத்தாபனத்தின் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர் ரவி அபேவிக்ரம மீது கூட்டுத்தாபனத்தின் தலைவர் தாக்குதல் நடத்தினார். நடுநிலையான தேர்தல் செய்திகளை வெளியிடுமாறு ஊடகவியலாளர்கள் நடாத்திய ஆர்ப்பாட்டமே தாக்குதலுக்கான காரணமாயிருந்தது.

ஜனவரி 29 - ஜனாதிபதி வேட்பாளர் சரத் பொன்சேகாவிற்கு ஆதரவு வழங்கியதாகக் கூறப்பட்டு சிரச ஊடக வலையமைப்பின் ஒளிபரப்பு அனுமதியை இரத்துச் செய்யத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. எனினும், பின்னர் அது கைவிடப்பட்டது.

ஜனாதிபதி வேட்பாளர் பொன்சேகாவிற்கு ஆதரவு வழங்கிய லங்கா ஈ நியூஸ் இணையத்தள அலுவலகம் குண்டர்கள் சிலரால் சுற்றி வளைக்கப்பட்டது.

பொன்சேகாவிற்கு ஆதரவு வழங்கிய ஜே.வி.பியின் லங்கா பத்திரிகையின் அலுவலகம் சீல் வைக்கப்பட்டது.

***

ஜனவரி மாதத்தில் இடம்பெற்ற ஊடக சுதந்திரம் தொடர்பான கலந்துரையாடலில் மறக்கடிக்கப்பட்ட, தமது வாழ்வையே ஊடக சுதந்திரத்திற்காக கொடுத்த எமது சகாக்களில் குறைந்தது இரண்டு பேர் இருந்தார்கள்.

சுப்ரமணியம் சுகிர்தராஜன் அவர்களில் ஒருவர். ராஜன் என்று ஊடக நண்பர்களினால் அழைக்கப்பட்ட அவர் திருகோணமலையில் ஜனவரி 24ஆம் திகதி சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். கொழும்பில் வெளியாகும் சுடரொளி பத்திரிகையின் திருகோணமலை செய்தியாளரான ராஜன் திருகோணமலை துறைமுகத்தில் பணியாற்றி வந்தார். கடற்படை முகாமிற்கு அருகே பேருந்திற்காக காத்திருந்தபோது அவர் மீது துப்பாக்கிச் சூடு நாடாத்தப்பட்டது.

2006 ஜனவரி 2ஆம் திகதி திருகோணமலையில் சுட்டுப் படுகொலை செய்யப்பட்ட ஐந்து தமிழ் மாணவர்களின் மரணம் தொடர்பான புகைப்பட சாட்சியங்களை ஊடகங்களுக்கு வழங்கியதன் காரணமாகவே ராஜன் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். அரசு படையினர் மீது தாக்குதல் நாடத்துவதற்காக மாணவர்கள் கொண்டு வந்த கைக்குண்டு தவறி வெடித்ததனாலேயே அவர்கள் பலியானார்கள் என அரசு ஊடகங்கள் முதலில் செய்திகளை வெளியிட்டன. எனினும், சுகிர்தராஜன் வழங்கியிருந்த புகைப்

படங்களில் மாணவர்களின் தலைப்பகுதியில் துப்பாக்கிச் சூட்டுக் காயங்கள் தெளிவாகக் காணப்பட்டன. அவை ஊடகங்களிலும் வெளியாகின. ராஜன் கொலை செய்யப்படுவதற்கு அப் புகைப்படங்களே காரணமாகின.

சுகிர்தராஜனின் மனைவி தனது இரண்டு சிறு பிள்ளைகளுடன் அம்பாறைக் கிராமமொன்றில் சிரமமான வாழ்வுக்குள் சிக்கியுள்ளார். தனது கணவனின் மரணத்திற்குக் காரணமானவர்களை சட்டத்தின் மூலம் தண்டிக்கும் எதுவிதமான நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. ராஜனின் இரண்டு பிள்ளைகளுக்கு, தந்தை மாத்திரமல்ல அன்றாட வாழ்வாதாரத்திற்கான வழியும் இல்லாது போனது.

சுகிர்தராஜனின் மரணம் ஜனவரி மாதத்தின் அழியாத எழுத்துக்களாலானது. ஊடகங்களுக்கெதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட பாரதாரமான குற்றங்களில் இதுவும் ஒன்று. ஆயினும், ஜனவரி இரண்டாம் திகதி திருகோணமலையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மாணவர் படுகொலைகளின் சூத்திரதாரிகள் தொடர்பில் சட்ட நடவடிக்கைகள் எதுவும் எடுக்காத நீதித்துறையின் போக்கினைக் கண்டித்து பத்திரிகைகளில் பத்திகள் வெளியான போதிலும் சுகிர்தராஜன் முற்றாக மறக்கப்பட்ட ஒருவரானார்.

இலங்கையின் ஊடகத்துறை எதிர்கொண்ட பயங்கரமான கறுப்பான காலங்களில் காணாமல் போன இரண்டாவது ஊடகவியலாளர் பிரகீத் ஹெக்னேலியகொட ஆவார். தினக்குரல் மற்றும் வலம்புரி ஆகிய பத்திரிகைகளின் செய்தியாளரான சுப்ரமணியம் ராமச்சந்திரன் காணாமல் போய் சில வருடங்களின் பின்னர் 2010 ஜனவரி 24ஆம் திகதி பிரகீத் காணாமல் போனார். 2007 பெப்ரவரி 15ஆம் திகதி யாழ்ப்பாணத்தில் இராணுவ சோதனைச் சாவடியில் விசாரணைக்காக நிறுத்தப்பட்ட போது ராமச்சந்திரன் காணாமல் போயிருந்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் அவர் நடாத்தி வந்த பகுதி நேர வகுப்பை முடித்துக் கொண்டு மற்றுமொரு நண்பருடன் வீட்டிற்குச் செல்லும் போதே அது நடந்தது. பின்னர் நண்பர் விடுவிக்கப்பட்ட போதிலும் ராமச்சந்திரன் விடுவிக்கப்படவில்லை.

திருமணம் ஆகாத ராமச்சந்திரன் தனது வயதான தாயைப் பராமரித்து வாழ்ந்த ஒரு ஊடகவியலாளர். அந்தத் தாய் தனது மகனின் புகைப்படத்தை வைத்துக் கொண்டு வாழ்வைக் கழிப்பதைத் தவிர ஆர்ப்பாட்டங்களை நடாத்துகிற நிலையில் இல்லை. ராமச்சந்திரன் காணாமல் போய் ஆறு வருடங்கள் முடிந்து விட்டன. அந்த சூதிய தாய் தனது மகன் திரும்பிவரும் வரை வழி மேல் விழி வைத்துக் காத்திருக்கின்றார்.

எங்கே அந்தப் பட்டியல்?

2009 மே, இறுதி யுத்த வெற்றிக்குப் பின்னர் அரசாங்கத்தினால் பெயர்ப் பட்டியலொன்று வெளியிடப்பட இருப்பதாக அரசல் புரசல்களாக செய்திகள் வெளியாகியிருந்தன. அந்தப் பட்டியலில் 48 ஊடகவியலாளர்களின் பெயர்கள் இருந்ததாக அப்போது கூறினர். அப்பட்டியலைத் தானும் பார்த்ததாக அரச நிர்வாகத்திலுள்ள அறிவிப்பாளர் ஒருவர் அடிக்கடி சொல்லி வந்தார். சில ஊடகவியலாளர்களுக்கு விடுதலைப் புலிகள் மாதாந்தம் ஒரு லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் ரூபாவை வழங்கியதாகவும் இந்த அறிவிப்பாளர் ஒரு தடவை தெரிவித்திருந்தார். எனினும், ஊடகவியலாளர்கள் விடுதலைப் புலிகளிடம் பணம் பெற்றதை உறுதிப்படுத்த முடியும் என்று அந்த அறிவிப்பாளர் ஒருபோதும் கூறியிருக்கவில்லை.

அந்தப் பட்டியலில் இருந்த ஆகக் குறைந்தது ஓர் ஊடகவியலாளரின் பெயரைக் கூட அவ் அறிவிப்பாளர் மறந்தும் குறிப்பிடவில்லை. மற்றொரு ஊடக ஆசிரியர், புலிகளிடமிருந்து பணம் பெறுவதாக எனது பெயரைக் குறிப்பிட்டிருந்தார். ஊடக சுதந்திரத்திற்கான ஆர்ப்பாட்டங்களை ஏற்பாடு செய்த தினத்திற்கு மறுநாள், விடுதலைப் புலிகள் காசோலை ஊடக கொடுப்பனவுகளை வழங்குவதாக அவர் தனது பத்திரிகையில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

பொய்யொன்றை உண்மையென நிறுவுவதற்காக அதனை மீண்டும் மீண்டும் ஒப்பிக்க வேண்டும் என்று ஹிட்லரின் பிரசார அமைச்சரான கோயபல்ஸ் கற்றுக் கொடுத்திருந்தார். ஊடகவியலாளர்கள் விடுதலைப் புலிகளிடம் பணத்தைப் பெற்றனர் என்ற பிரசாரமும் இதனைப் போன்றதே.

உண்மை, பொய் எதுவாயிருப்பினும் யுத்த வெற்றிக்குப் பின்னான காலங்களில், இவ்வாறான பட்டியலொன்று

இருப்பதாகவும், கொழும்பு கோட்டை தொடருந்து நிலையத்திற்கு எதிரில், ஊடக சுதந்திரத்திற்காக ஆர்ப்பாட்டங்களை நடாத்தியவர்கள், விடுதலைப் புலிகளிடம் பணத்தினைப் பெற்றார்கள் என்பதனையும் பெரும்பாலான மக்கள் தற்காலிகமாகவேனும் நம்ப ஆரம்பித்திருந்தனர்.

எம்மில் சில ஊடகவியலாளர்கள் வாடகை வீடுகளில் தங்கியிருந்தனர். அவற்றின் உரிமையாளர்களைத் தொடர்பு கொண்ட சிலர், புலிகளின் உதவியாளர்களுக்கு ஏன் வீடுகளைக் கொடுத்துள்ளீர்கள் என்று கேட்டுள்ளனர். எம்மோடு நெருங்கிய ஓரிரு ஊடகவியலாளர்கள் கூட, 'நீங்களும் பட்டியலில் இருக்கின்றீர்களா?' எனக் கேட்ட சந்தர்ப்பங்களும் உள்ளன.

போர் வெற்றி குறித்து கலந்துரையாடுவதற்காக முப்படைத் தளபதிகளும் தொலைக்காட்சியொன்றின் நிகழ்ச்சிக்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். பட்டியல்களைப் பார்வையிட்டதாகக் கூறியிருந்த அறிவிப்பாளரே இராணுவ அதிகாரிகளிடம் கேள்விகளைக் கேட்டிருந்தார். எனினும், முப்படைத் தளபதிகள் எவரும் தம்மிடம் அவ்வாறான பட்டியல் ஒன்று இருப்பதாகக் கூறவில்லை. எனினும், கேட்கப்பட்ட கேள்விகளின் ஊடாக இப் பட்டியல், தேசத்துரோகிகளின் பட்டியல் எனக் கூறப்பட்டது. முன்னாள் இராணுவத் தளபதி சரத் பொன்சேகாவிடம் இக்கேள்வி கேட்கப்பட்டபோது, அவ்வாறான பட்டியல் குறித்து அவர் எதுவும் கூறவில்லை. ஆயினும் பணத்திற்காக சிலர் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் பாதுகாப்புக் கட்டுரைகளை எழுதுவதாக, பெயர்களைக் குறிப்பிடாமல் சரத் பொன்சேகா சொல்லியிருந்தார். இவ்வாறான நபர்கள் தொடர்பில் சட்டத்திற்கு அமைவாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் எனவும் அவர் கூறினார்.

'ஜெனரல், ஊடக சுதந்திரத்திற்காக ஆர்ப்பாட்டங்களை நடாத்துவதற்கு பணத்தைப் பெற்றவர்கள் குறித்து நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்களா?' என்று அறிவிப்பாளர், முன்னாள் இராணுவத் தளபதியிடம் கேள்வியை எழுப்பியிருந்தார். எனினும், ஜெனரல் பொன்சேகா, அதற்குப் பதில் எதனையும் கூறவில்லை.

இதேவேளை, புலிகளிடம் பணத்தைப் பெற்று எழுதும் ஊடகவியலாளர்களின் பட்டியலொன்று இருப்பதாக காவல்துறை மா அதிபரே நேரடியாகத் தெரிவித்திருந்தார். அவ்வாறான ஊடகவியலாளர்கள் தொடர்பான தகவல்கள் வெளியாகியிருப்பதாகவும், அவற்றை, புலிகளின் முன்னாள் ஊடகப் பேச்சாளர் தயா மாஸ்டர் வழங்கியிருந்ததாகவும்

தொலைக்காட்சியில் இடம்பெற்ற கலந்துரையாடலொன்றின் போது அவர் கூறியிருந்தார்.

அவ்வாறான நபர்களே சட்டத்தை எதிர்கொள்ள முடியாத அச்சத்தின் காரணமாக நாட்டிலிருந்து தப்பிச் சென்றுள்ளதாகப் பொலிஸ் மா அதிபர் கூறினார். விசாரணைகள் தொடர்வ தனால், மேலும் தகவல்களை வெளியிட முடியாதுள்ளது என்றும் அவர் தெரிவித்திருந்தார். இக்கலந்துரையாடல் 2009 மே 18ஆம் திகதிக்குச் சரியாக பத்து நாட்கள் கடந்து நடந்திருந்தது.

இதற்குச் சுமார் ஒரு மாத காலத்தின் பின் திவயின பத்திரிகையின் ஆசிரியர் பின்வருமாறு எழுதியிருந்தார். 'விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் சார்பில் தம்மை வெளிப் படுத்திக் கொண்டவர்களுக்கு கிடைத்த பிரதிபலன்கள் குறித்து பல்வேறு கதைகள் கூறப்படுகின்றன. எனினும், இவை தொடர்பாக அரசாங்கத்தினால் இதுவரை தெளிவான அறிக்கையோ, விளக்கமோ கொடுக்கப்படவில்லை. மூன்று வாரங்கள் கடந்துள்ள போதிலும் காவல்துறை மா அதிபரும் அந்தப் பட்டியலை வெளியிடாததுடன், சட்ட நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளவில்லை"

பின்னர் ஜூன் 7ஆம் நாள் வெளியான ஞாயிறு சிலுமின பத்திரிகையில் இடம்பெற்றிருந்த செவ்வியொன்றில் கருத்து வெளியிட்டிருந்த அரசாங்கத்தின் தேசிய பாதுகாப்புத் தொடர்பான ஊடகப் பேச்சாளர் அமைச்சர் ஹெகலிய ரம்புக்வேல்ல, விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பிடமிருந்து பணத்தைப் பெற்று, தேசிய பாதுகாப்பிற்கு எதிராகச் செயற்பட்ட அமைப்புக்கள் மற்றும் நபர்கள் குறித்து தகவல்கள் கிடைத்திருப்பதாகவும், இதுகுறித்து பொதுமக்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தப்படும் எனவும் கூறியிருந்தார். எனினும், அவ்வாறான ஒரு பட்டியல் வெளியாகியிருக்கவில்லை.

இதேவேளை, அரசாங்கத்திற்குச் சார்பான ஏசியன் ரிபியூன் இணையத்தளத்திற்கு ஜூன் மாதம் செவ்வியொன்றை வழங்கியிருந்த ஊடகத்துறை அமைச்சர் லக்ஷ்மன் யாப்பா அபேவர்தன, புலிகளின் ஊடக இணைப்பாளர் தயா மாஸ்டர் எவ்வாறானதொரு பட்டியலை வழங்கியிருந்தாலும், உரிய விசாரணைகளின்றி, ஊடகவியலாளர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கப்பட மாட்டாது எனத் தெரிவித்திருந்தார். அமைச்சர் லக்ஷ்மன் யாப்பாவின் இந்தக் கருத்தானது, தயா மாஸ்டர் வழங்கியதாகக் கூறப்படும் தகவல்கள் முழுமையான உண்மைகள் என ஏற்றுக்கொள்ளும் ஊடகவியலாளர்களுக்கு வழங்கிய பதிலடியாகவே இருந்தது.

மற்றுமொரு செய்தியாளர் மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட அமைச்சர் அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா, பட்டியல் தொடர்பாக எழுப்பப்பட்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்திருந்தார். தனக்குத் தெரிந்தவரையில், புலிகளிடம் பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதாக குற்றம் சுமத்தப்பட்ட ஊடகவியலாளர்களின் பெயர்களை உள்ளடக்கிய பட்டியல் குறித்து தான் அறிந்திருக்கவில்லையென்று அப்போது அவர் கூறினார். இறுதியில் ஏனைய ஊடகவியலாளர்கள் மீது மேற்கொள்ளும் விசமத்தனமான செய்திகளை தவிர்க்குமாறு அரசு ஊடக நிர்வாகிகளிடம் ஜனாதிபதியே கேட்டுக் கொண்டார்.

ஊடக சுதந்திரத்திற்காகப் போராட்டங்களை நடாத்துவதற்கு விடுதலைப் புலிகள் பணம் கொடுத்தார்கள் என்பன போன்ற செய்திகள், முற்றிலும் பொய்யான குற்றச்சாட்டுக்கள் என்பதனை நான் அச்சமின்றிக் கூறுகின்றேன். அவை உண்மையாயின் சட்டத்தின் முன் வழக்குகளை தாக்கல் செய்யுமாறு சவால் விடுக்கும் உரிமை எமக்கிருக்கின்றது. நாம் வழக்கு விசாரணைகளைக் கண்டு அஞ்ச வில்லை. ஊடக சுதந்திர வலையமைப்பை ஒடுக்கி, ஊடகங்களின் மீது அதிகார நிர்வாகத்தைத் திணிப்பதற்காகவே இக்குற்றச் சாட்டுக்கள் புனையப்பட்டிருந்தன.

ஜூன் மாதத்தின் ஒரு வாரத்தில் மட்டும், ஊடக சுதந்திரத்தைப் பறிக்க வேண்டாம் எனக் கோரி பத்து ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் எழுதப்பட்டன. இதன்மூலம், இலங்கை பத்திரிகைகள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் தெளிவாகப் புலப்பட்டது.

லங்கா ட்ருத் இணையத்தளம் ஜே.வி.பி இற்கு ஆதரவாக ஆங்கிலத்தில் வெளியாகும் ஓர் இணையத்தளம் என்பதனை அதனைப் பார்வையிடும் எவராலும் இலகுவில் விளங்கிக் கொள்ள முடியும். அவ் இணையத்தளம் ஜெனீவா மனித உரிமைகள் பேரவையின் விசேட கூட்டத் தொடரில் நான் தெரிவித்த கருத்துக்கள் தொடர்பான கட்டுரையொன்றை மே 28ஆம் திகதி வெளியிட்டிருந்தது. “சுனந்த தேசப்பிரிய ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அலுவலகம் ஒன்றை இலங்கையில் நிறுவுமாறு கோரியுள்ளதுடன் வவுனியா அகதி முகாம்களை நிவாரணப் பணியாளர்களுக்கு திறந்து விடுமாறும் கோரியுள்ளார்” என்ற தலைப்பில் கீழ்வரும் விடயங்கள் எழுதப்பட்டிருந்தன.

1. வவுனியாவில் உள்ள அகதி முகாம்களை நிவாரணப் பணியாளர்களுக்கும், ஊடகவியலாளர்களின் பார்வைக்கும் திறந்து விட வேண்டும்.

2. வவுனியா முகாம்களின் நிலைமை மிகவும் மோசமானது.

3. இலங்கையில், ஊடகங்களும் ஊடகவியலாளர்களும் கடுமையான ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாகியிருப்பதுடன் அவர்கள் உயிர் அச்சுறுத்தல்களையும் எதிர்நோக்கியுள்ளனர்.

4. விசாரணைகள் எதுவும் நடைபெறாத நிலையில், செய்தியாளர்கள், ஊடக ஊழியர்கள் மற்றும் மனித உரிமை பாதுகாவலர்களின் கொலைகள் அதிகரித்துள்ளன.

5. மனித உரிமை மீறல்களைக் கண்காணிக்கவும் அது தொடர்பான நடவடிக்கைகளை வினைத்திறனாக மேற்கொள்ளவும், ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமை ஆணையாளர் அலுவலகத்தின் இலங்கை தொடர்பான நடவடிக்கைகளை துரிதப்படுத்த வேண்டும்.

அத்துடன் மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான கேந்திர நிலையத்தில் இடம்பெற்றதாகக் கூறப்படும் பத்து லட்சம் ரூபா மோசடி தொடர்பில் என்னை இணைத்தும் அவ் இணையத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. இதுவரை அவ்வாறான குற்றச்சாட்டுகள் எதனையும் அந்நிறுவனம் சமத்தாத நிலையில் நான் அதுபற்றி அதிக அக்கறை காட்டப் போவதில்லை. அதற்குப் பதிலாக வவுனியா அகதி முகாம்கள் தொடர்பாக அன்று நான் கூறிய விடயங்களையும், இன்று ஜே.வி.பி இந்த முகாம்கள் தொடர்பில் கொண்டுள்ள நிலைப்பாடுகளையும் பொருத்திப் பார்ப்பது குறித்து நான் அக்கறை செலுத்தியுள்ளேன்.

அத்துடன் மேற்கூறிய கட்டுரைக்கு வாசகர்கள் எழுதிய கருத்துக்களையும் அவ் இணையம் வெளியிட்டிருந்தது. அவற்றில் சில கீழ்வருமாறு இருந்தன.

போத்தல ஜெயந்தவுக்கு வழங்கப்பட்ட தண்டனையே உனக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும். உன்னை வீதியில் வைத்தே கொலை செய்ய வேண்டும். அப்போது எவரும் அதற்காகக் கவலைப்பட போவதில்லை — சமனலயா

நீ இலங்கைக்கு வர வேண்டாம். வந்தால் எமது ஆட்கள் உன்னைக் கொன்று விடுவார்கள் — யூஸ்

இவ்வாறான மிரட்டல் கருத்துக்கள் இணையத்தள ஆசிரியரின் அனுமதியுடனேயே வெளியிடப்படுகின்றன. இந்நிலையில் லங்கா ட்ரூத் இணையம் ஜே.வி.பியின் பிரதான செயலாளர் ரில்வின் சில்வா, வவுனியா அகதிமுகாம்கள் தொடர்பில் தெரிவித்த கருத்துக்களையும் வெளியிட்டிருந்தது.

அகதி முகாம்களின் நிலைமைகள் மிகவும் பரிதாபகரமாக உள்ளன. அடிப்படை வசதிகளான குடிநீர், உணவு மற்றும் சுகாதார வசதிகள் போதுமானதாக இருக்கவில்லை. அரசாங்கம்

இந்த முகாம்களில் உள்ளவர்களுக்கு நிவாரணங்களை வழங்குவதற்குப் பதிலாக, அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் பொது அமைப்புகளைச் சேர்ந்தவர்களை முகாம்களுக்குச் செல்லத் தடை விதித்துள்ளது. அகதி முகாம்களில் இந்த நிலைமைகள் தொடர்ந்தும் நீடித்தால் அங்கிருக்கின்ற மக்கள் மீண்டும் பயங்கரவாதத்தை நோக்கித் தள்ளப்பட இடமுண்டு என ரில்வின் சில்வா கூறியதாக அந்த இணையத் தளத்தில் ஜூலை 3ஆம் திகதி செய்தி வெளியாகியிருந்தது.

இதனைத் தவிர ஜே.வி.பியின் நாடாளுமன்றக் குழுவின் தலைவர் அனுரகுமார திசாநாயக்க இவ்வாறு தெரிவித்திருந்தார். “முதலில் இடம்பெயர்ந்த மக்கள் மீளக்குடியமர்த்தப்பட வேண்டும். அவர்கள் மிகவும் துயரமான நிலைமைகளின் கீழ் வாழ்ந்து வருகின்றனர். மூன்று லட்சம் மக்கள் தொடர்பான செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பதற்கு நாடாளுமன்றக் குழுவொன்று அமைக்கப்பட வேண்டும். சுதந்திர ஊடகங்கள் முகாம்களுக்குள் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். அரசு தனது அரசியல் விளையாட்டிற்காக இடம்பெயர்ந்த மக்களைப் பயன்படுத்துகிறது. நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கோ, சுதந்திரமான ஊடகவியலாளர்களுக்கோ முகாம்களுக்குச் சென்று சுதந்திரமாகத் தகவல்களை அறிவதற்கு அரசாங்கம் அனுமதி வழங்குவதில்லை. இந்த முகாம்களின் நிர்வாகம் பகிரங்கமாவும் வெளிப்படையாகவுமில்லை. அங்கே என்ன நடைபெறுகிறது என்பதை வெளிப்படுத்த ஊடகங்களுக்கு அனுமதி வழங்க வேண்டும்” என அவர் ‘த நேசன்’ பத்திரிகைக்கு வழங்கிய செவ்வியில் தெரிவித்திருந்தார்.

இதற்கு மேலதிகமாக ஜே.வி.பி இனால் முன்வைக்கப்பட்ட, தமிழ் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் தொடர்பான திட்டத்தில் கீழ்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

யுத்தம் முடிவடைந்துள்ளதால், அன்றாட இயல்பு வாழ்க்கைக்கும் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கும் தடையாக உள்ள அதியுச்ச பாதுகாப்பு வலயங்கள் படிப்படியாக அகற்றப்பட வேண்டும்.

யுத்தம் காரணமாக உயிரிழந்த சாதாரண குடும்பங்களைச் சேர்ந்த அனைவரது குடும்பங்களுக்கும் நியாயமான இழப்பீடுகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

நாடாளுமன்றத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சகல மக்கள் பிரதிநிதிகளும், அகதி முகாம்களுக்குச் சென்று அத்தியாவசிய விடயங்கள் குறித்து ஆராய்ந்து தீர்வுகளைப் பெற்றுக் கொடுக்க சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட வேண்டும்.

ஐம்பதாயிரம் பிள்ளைகளின் கல்விக்குத் தேவையான மனரீதியான மற்றும் பொருள் ரீதியான தேவைகள் உடனடியாக வழங்கப்பட வேண்டும்.

அனைத்து அகதிகளின் அடிப்படை உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அத்துடன் அவர்கள் மீளக் குடியேற்றப்பட்ட பின்னரும் அரசியல் சாசனத்தில் உள்ளது போல் அவர்களது மனித உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

பயங்கரவாதச் செயற்பாடுகள் தொடர்பில் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் மற்றும் சரணடைந்தவர்கள் பற்றிய அறிக்கை யொன்று நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும்.

சகல இன மக்களுக்கும் நேர்ந்த அநீதிகளை ஆராய்ந்து முரண்பாடுகளைத் தவிர்ப்பதற்கான தீர்வுகளை முன்வைக்கவும், சமூக சக வாழ்வை ஏற்படுத்துவதற்காகவும் ஆணைக்குழு வொன்று அமைக்கப்பட வேண்டும்.

மேற்கூறிய கருத்துக்கள் தொடர்பாகவும் வாசகர் கடிதங்களை லங்கா ட்ருத் இணையம் வெளியிட்டிருந்தது. எனினும் அவர்களில் எவருமே ஜேவிபி தலைவர்களது கருத்துக்களைக் கண்டித்திருக்கவில்லை. அது மிகவும் ஆச்சரியமானது.

அக் கருத்துக்களில் ஒன்று அகதி முகாம்களை சிறைச் சாலைகள் என ஒப்பிட்டிருந்தது. அத்துடன் முழு நாட்டையுமே இராணுவமயப்படுத்த வேண்டும் எனவும் மற்றுமொரு வாசகர் கருத்தில் கூறப்பட்டிருந்தது.

இதன் அடிப்படையில், யுத்தம் காரணமாக இடம்பெயர்ந்த அகதிகள் தொடர்பிலும் அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயங்கள் குறித்தும் ஜே.வி.பி தற்போது கொண்டுள்ள நிலைப்பாடும், நான் ஜெனிவா மனித உரிமைப் பேரவையில் தெரிவித்த கருத்துக்களும் ஒன்றுக்கு ஒன்று சமனானவையென்பது நிரூபணமாகிறது.

கைது செய்யப்பட்டு விசாரணைகள் எதுவுமின்றி தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள தமிழ் இளைஞர், யுவதிகள் குறித்த தகவல்களை நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என ஜே.வி.பி இன் நாடாளுமன்ற குழுத் தலைவர் அனுரகுமார திசாநாயக்க கூறியதாக டெய்லி மிரர் பத்திரிகை செய்தி வெளியிட்டிருந்தது.

இந்தத் தடுப்புக் காவல் கைதிகளின் தலையெழுத்துக் குறித்து அறிந்து கொள்ள அவர்களின் உறவினர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட வேண்டும் எனவும் அனுரகுமார திசாநாயக்க குறிப்பிட்டிருந்ததாக அதில் கூறப்பட்டிருந்தது.

மேற்கண்ட நிலைப்பாடுகள் மதிக்கத்தக்கவை, அவற்றுக்கு ஒத்துழைப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டும். இந்நிலைப்பாடுகள் காரணமாக அடிப்படைவாத பத்திரிகை மற்றும் இணையத் தளங்களின் ஆசிரியர்களும் அரசியல்வாதிகளும் ஜே.வி.பியினரையும் தேசத்துரோகிகளின் பட்டியலில் இணைத்து விடக்கூடாது எனப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

மாண்புமிகு பொதுத் தகவல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட கருவிகளை மூலக்கருவிகளாகக் கொண்டு

... விடக்கூடாது எனப் பிரார்த்திக்கின்றேன். ... தகவல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட கருவிகளை மூலக்கருவிகளாகக் கொண்டு ... மாண்புமிகு பொதுத் தகவல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட கருவிகளை மூலக்கருவிகளாகக் கொண்டு ...

ஊடக சுதந்திரத்தை இல்லாமல் செய்வதும், அந்த சுதந்திரத்தை ஏற்படுத்துவதும்

1992ஆம் ஆண்டு கொழும்பு புதிய நகர மண்டபத்தில் சுதந்திர ஊடக அமைப்பினர் கூடிய போது அங்கு வந்திருந்த அரசியல் தலைவர்களும், தலைவிகளும் தமது கைகளை உயர்த்தி ஊடக சுதந்திரத்தை ஏற்படுத்துவதாக உறுதியளித்த நாள் முதலாக இலங்கையில் ஊடக சுதந்திரத்திற்கு உறுதி வழங்காத எதிர்க்கட்சி அரசியல் தலைவர்கள் எவருமே இல்லை எனலாம்.

1993ஆம் வருடம் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க சுதந்திர ஊடக அமைப்பிடம் உறுதிமொழியொன்றை வழங்கியிருந்தார். அதாவது தாம் அதிகாரத்திற்கு வந்தவுடன் லேக்ஹவுஸின் உரிமையை விரிவுபடுத்துவதாகவும் அரசு நிர்வாகத்தில் உள்ள ஊடகங்களை ஜனநாயகமயப்படுத்துவதாகவும் அவர் கூறியிருந்தார். அவரது கட்சியின் சார்பில் ஜனாதிபதியாகப் பதவியேற்ற சந்திரிக்கா குமாரதுங்கவும் ஊடக சுதந்திரத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக அமைச்சரவை உபகுழுக்கள் நான்கினை நியமித்து சாதனை படைத்தார்.

எனினும் சந்திரிகாவின் ஆட்சிக்காலத்திலேயே ஊடக சுதந்திரத்திற்கான பாதிப்புக்கள் ஆரம்பமாகின. அப்போதைய ஊடகத்துறை அமைச்சர் மங்கள சமரவீர, அரசு ஊடகங்களை பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணியின் குரலாக மாற்றினார்.

பிரதமர் ரணில் விக்ரமசிங்கவும் 2002ஆம் ஆண்டு அதிகாரத்திற்கு வருவதற்கு முன்னர் ஊடக சுதந்திரத்திற்காக செயற்படப் போவதாக உறுதியளித்தார். எனினும், அவர் பிரதமராக பதவி வகித்த இரண்டு வருட காலத்திற்குள் குற்றவியல் அபகீர்த்தி சட்டத்தை ரத்துச் செய்ததைத் தவிர வேறெதனையும் செய்தாரில்லை. தகவல்களை அறிந்து கொள்ளும் சுதந்திரத்திற்காக தயாரிக்கப்பட்ட சட்ட மூலத்தை

ரணில் விக்ரமசிங்க பல மாதங்களாக தனது மேசையில் கிடப்பில் போட்டிருந்தார். 2004இல் அவரது அரசாங்கத்தின் கழுத்தை சந்திரிகாவும் ஜே.வி.பியும் நெரித்துக் கொண்டிருந்த காலத்திலேயே அவர் அதனை அமைச்சரவைக்கு சமர்ப்பித்திருந்தார்.

ரணில், அரசாங்க நிர்வாகத்திலுள்ள ஊடகங்களில் ஜனநாயகத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான அக்கறையைச் செலுத்தவில்லை. எவ்வாறாயினும், இலங்கையின் ஊடகங்கள் ஒப்பீட்டளவில் அதிக சுதந்திரத்தை அனுபவித்த காலம், ரணில் விக்ரமசிங்கவின் ஆட்சிக் காலமான 2002 முதல் 2004 வரையான காலப்பகுதியே ஆகும்.

2002இல் 17வது அரசியலமைப்பு திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட போது அரசு நிர்வாகத்திலுள்ள ஊடகங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கில் சுயாதீன ஆணைக்குழுவொன்று அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சியானது ஜே.வி.பியின் பலத்த எதிர்ப்புக் காரணமாகத் தோல்வியடைந்தது.

சந்திரிகா ஜே.வி.பி. கூட்டு அரசாங்கத்தின் காலத்தில், ஊடக சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்த ஜே.வி.பி அக்கறை காட்டவில்லை என்பது ஒருபுறமிருக்க, அது தனக்கு சாதகமாக அரசு ஊடகங்களைப் பயன்படுத்தும் நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டது.

1992ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் அமைதியாக இடம்பெற்ற எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டமொன்றின் போது ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் மீது தாக்குதல் நடாத்தப்பட்டு 11 புகைப்பட ஊடக வியலாளர்களின் கமராக்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டிருந்தன. அச்சந்தர்ப்பத்தில், கமராக்களுக்கான நிதியைச் சேகரிக்கும் திட்டத்தை ஆரம்பித்தபோது தற்போதைய ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்சு அதற்கு ஒரு லட்சம் ரூபாவை நன்கொடையாக வழங்கியிருந்தார் என்பதை நினைவு கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

அன்றைக்கு தனியே கமராவை மட்டும் இழந்த ஊடக வியலாளர்களின் உயிரையும் இன்றைக்கு இல்லாமல் செய்யும் சூழல் ஜனாதிபதி ராஜபக்சுவின் காலத்தில் உருவாகியுள்ளது. அவர் அரசு ஊடகங்களை முன் உதாரணமாக மாற்றுவதாக அவருடைய 'மகிந்த சிந்தனை' ஊடக உறுதியளித்திருந்தார். எனினும், அவரது நிர்வாகத்தின் கீழ் அரசு ஊடகங்கள் பக்கச் சார்பாக செயற்பட்டதைப் போல அண்மைய காலத்தில் எப்போதுமே நடைபெற்றிருக்கவில்லை.

சில காலங்களுக்கு முன்னர் ஊடகங்களின் நண்பராயிருந்த மகிந்த ராஜபக்சுவின் நிர்வாகத்தின் கீழ் பிரயோகிக்கப்படும்

ஊடகங்கள் மீதான அடக்குமுறையானது முன்னெப்போதும் அனுபவித்திராதது. இந்நிலையில் ஜனாதிபதித் தேர்தல் காலங்களில் மீண்டும், ஊடக சுதந்திரம் பாதுகாக்கப்படும் என்ற உறுதி மொழிகள் வெளியாகின. இலங்கையில் ஜனநாயக நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்த அர்ப்பணிப்புடன் தயாராயிருப்பதாக எதிர்க்கட்சி வேட்பாளராயிருந்த சரத் பொன்சேகா அறிவித்தார். அவர் ஊடக சுதந்திரத்தை அதற்கு முன்னர் மதித்தார் என்பதற்கான சான்றுகள் எதுவும் இல்லை. யுத்த நாட்களில் சுதந்திர ஊடகங்களுக்கும், ஊடகவியலாளர்களுக்கும் எதிராக சரத் பொன்சேகா மேற்கொண்ட தாக்குதல்களானது நேரடி துப்பாக்கிச் சூட்டிற்கு சற்றேனும் குறைந்தவையல்ல.

தமது முன்னைய நிலைப்பாடுகளை பின்னர் மாற்றிக் கொள்ளும் உரிமை சரத் பொன்சேகா போன்றோருக்கு இருப்பதனை நாங்கள் மறுக்கவில்லை. நாம் அனைவரும் இச் சமூகத்தின் பிரதிநிதிகள். இதனால் கடந்தகாலத்தின் குற்றச் சாட்டுக்களுக்குப் பதிலாக எதிர்காலத்தின் சாதக நிலைமைகள் குறித்து ஆராய்வதற்கு போதுமான அக்கறை செலுத்த வேண்டியுள்ளது. சிவில் சமூகப் பிரஜைகள் என்ற வகையில் அரசியல் வாதிகள் வழங்கிய உறுதிமொழிகளை நாங்கள் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. எனினும், இந்த உறுதிமொழிகளின் அடிப்படையில் ஜனநாயக ரீதியான மாற்றத்தை ஏற்படுத்த எந்தவொரு அரசியல்வாதிக்கும் தேவை இருக்குமாயின் அதற்குத் தேவையான தெளிவானதும் உறுதியானதுமான வேலைத் திட்டத்தை நாட்டின்முன் வைக்குமாறு கோருகின்றோம். அதனை நிறைவேற்ற காலவரையறையை குறிக்குமாறும் கேட்கின்றோம்.

இலங்கையில் நடுநிலையானதும் நியாயமானதுமான ஊடக கலாசாரத்தை ஏற்படுத்தும் சாவியானது அரசு ஊடக நிறுவனங்களை ஜனநாயகப்படுத்துவதிலேயே தங்கியுள்ளது. வர்த்தக மற்றும் அரசியல் ரீதியான விவாதங்களில் உச்ச சுயாதீனத் தன்மையைப் பேண முடிகின்ற ஊடகமாக பொதுசன சேவை ஊடகம் திகழ்வதால் அது மிகவும் அவசியமானது. 2004இன் ஆரம்பத்தில் ஜனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதுங்கவும் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவும் இவ்வாறான ஒரு இணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான இறுதிப் படிநிலைக்குச் சென்றிருந்தனர். எனினும், சந்திரிகா, ஜே.வி.பி.யுடன் இணைந்து நாடாளுமன்றத்தைக் கலைத்ததன் மூலம் அவ் அரிய சந்தர்ப்பம் கைநழுவிச் சென்றது.

இலங்கையின் ஊடக சுதந்திரத்திற்கான சட்டவரைவானது, 1995ஆம் ஆண்டு பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணியினால்

நியமிக்கப்பட்ட ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி ஆர்.கே.டபிள்யு குணசேகரவின் அறிக்கையிலும், 1998 மற்றும் 2008இல் கொழும்பில் வெளியிடப்பட்ட பத்திரிகை ஆசிரியர் ஒன்றியம், சுதந்திர ஊடக அமைப்பு, பத்திரிகை உரிமையாளர்களின் ஒன்றியம் ஆகியவற்றின் அறிக்கையிலும், 2005இல் சர்வதேச ஊடகவியலாளர் சம்மேளனத்துடன் இணைந்து உருவாக்கிய ஊடகக் கொள்கைகளிலும் காணக்கிடைக்கின்றன.

1998இற்குப் பின்னர் 2008ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையின் இரண்டாவது பதிப்பில் அரசியல் ரீதியான கருத்து வேறுபாடுகளை மறந்து இலங்கையின் மொத்த ஊடக சமூகமும் ஒன்றிணைந்ததைக் காண முடிந்தது. மேற்படி அறிக்கையில் இலங்கைப் பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கம், இலங்கை உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்கள் சங்கம், இலங்கை பத்திரிகையாளர் சங்கம், சுதந்திர ஊடக அமைப்பு முதலான அமைப்புகள் கையெழுத்திட்டிருந்தன. இதன்மூலம் இலங்கையில் ஊடக சுதந்திரத்தை உருவாக்குவதற்கான அடிப்படை விடயங்கள் பரிந்துரைக்கப்பட்டன.

- இலங்கையில் ஊடக சுதந்திரத்தை அரசியலமைப்பு ரீதியாக உறுதிப்படுத்தும் வகையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட சர்வதேச தரத்திற்கமைய தேவையான மாற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.
- ஊடக சுதந்திரத்திற்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் நேரடியான, மறைமுகமான சட்டங்களை இரத்துச் செய்தல் வேண்டும்.
- பகிரங்கமாக தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் உரிமைகள் தொடர்பான சட்டங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதன் பொருட்டு 2004ஆம் ஆண்டில் அமைச்சரவை அனுமதி வழங்கிய ஊடக சுதந்திரம் தொடர்பான சட்டமூலத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும்.
- இலங்கைப் பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணைக்குழுவினால் தன்னிச்சையான முறையில் கொள்கைகள் செயற்படுத்தப் படுவதனால் 1973ஆம் ஆண்டில் ஏற்படுத்தப்பட்ட பத்திரிகைச் சபைச் சட்டத்தை நீக்க வேண்டும்.
- இலங்கையின் ஐக்கிய செய்தி நிறுவனமான லேக்ஹவுஸின் உரிமைகளை விரிவுபடுத்தல் வேண்டும்.
- நீதிமன்ற அவமதிப்புக் குற்றச்சாட்டுக்களை உறுதிப்படுத்துவதற்காக சாதாரண வழிமுறைகளின்படி, சட்டத்தை அமுல்படுத்துதல் வேண்டும். அவ்வாறு அவதூறு உறுதிப்படுத்தப்படுமாயின், வழங்கப்படவேண்டிய உச்ச

தண்டனையை சட்டத்தில் குறிப்பிடுதல் வேண்டும் என்பன உள்ளிட்ட 13 பரிந்துரைகள் அறிக்கையில் முன்வைக்கப் பட்டுள்ளன.

இலங்கையில் ஊடக சுதந்திரத்தினை உருவாக்குவதற்கான இக்கொள்கை வரைவை ஆட்சிக்கு வந்து 100 நாட்களுக்குள் அமுல்படுத்தத் தேவையான அவசிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கான உறுதிமொழியை எழுத்து மூலமாக மக்களிடம் முன்வைக்குமாறும் ஊடக சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற அடிப்படையில் ஜனாதிபதி வேட்பாளர்களிடம் வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தோம்.

ஏனைய சுதந்திரங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமாயின் ஊடக சுதந்திரமென்பது அத்தியாவசியமான முன்நிபந்தனையாகும். அதன் காரணமாக இவ்வாறான கோரிக்கைகளை முன்வைப்பது சிவில் சமூகங்களின் தவிர்க்க இயலாத பொறுப்புமாகும்.

ஒரு வருடத்தின் பின்னர் ஊடக சுதந்திரம்

யுத்தத்தின் பின்னர் ஒரு வருடம் கடந்திருந்த நிலையில் இலங்கையின் வடக்கு யுத்த களத்தின் நிலைமைகள் என்ன என்பது குறித்த உன்னிப்பான அவதானம் தேசிய ரீதியாக மட்டுமன்றி சர்வதேச ரீதியாகவும் உருவாகியிருந்ததை அப்போது காண முடிந்தது. ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்சவின் அப்போதைய இந்திய விஜயத்தின் அடிப்படை நோக்கமும் யுத்தத்தின் பின்னர் இலங்கையின் நிலைமை தொடர்பாகவே அமைந்திருந்தது. அதுபோல சர்வதேச தூதுக்குழுவினர் பலர் இலங்கைக்கு வந்து சென்றனர். யுத்தத்தின் பின்னர் தீர்க்கப்பட வேண்டிய சிக்கல்கள் தொடர்பாக புதுடில்லி முதல் ஐரோப்பா வரை பல்வேறு கலந்துரையாடல்கள் இடம்பெற்றன. எனினும், உள்நாட்டில் சகல தரப்பினரும் கலந்து கொள்ளும் இவ்வாறான பேச்சுவார்த்தைகள் எதுவும் இடம்பெறவில்லை. பேச்சுக்களுக்கு மேடையாக அமைந்திருக்க வேண்டிய ஊடகங்களும் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கவில்லை.

சர்வதேச ரீதியில் பகிரங்கமாகவும், இலங்கையில் ஓரளவு ஆங்கில மொழி ஊடாகவும் கலந்துரையாடல்கள் இடம்பெற்றன. எனினும், இவை அதிகார ஊடகங்களுக்குள் நடைபெறவில்லை. இணையத்தள ஊடகங்களிலேயே பெரும்பாலும் முன்வைக்கப்பட்டன. வடக்கின் யுத்த பூமியில் காணக்கூடிய அடையாளங்கள் என்ன? யுத்தத்தின் இறுதி நாட்களில் இரு தரப்பினராலும் பொதுமக்களுக்கெதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட குற்றங்கள் எவை? முகாம்களில் அடைக்கப்பட்டிருந்த மக்களின் பிரச்சினைகள் எவை? அவர்கள் தற்போது எவ்வாறு வாழ்கின்றனர்? அவர்களுடைய எதிர்பார்ப்புகள் என்ன? அவர்களது அடிப்படைக் கோரிக்கைகள் எவை? அமைதியையும் சக வாழ்வையும் ஏற்படுத்த இலங்கை மேற்கொள்ளக்கூடிய நடவடிக்கைகள் என்ன என்பது போன்ற விடயங்கள் மேற்படி

கலந்துரையாடல்களில் முக்கியத்துவம் பெற்றன. இதில் கவலைக்குரிய விடயம் என்னவெனில், இலங்கை மக்களுக்கு இவை முற்றாக மறைக்கப்பட்டமையாகும்.

உதாரணத்திற்கு, ஜெனீவா மனித உரிமை ஆணைக்குழுவில் தனது அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்த ஐ.நா.வின் விசேட பிரதிநிதிகள் இலங்கையில் பாரதூரமான மனித உரிமை மீறல்கள் நடந்துள்ளதாகக் கூறினார்கள். அதற்கு அரசாங்கத்தின் சார்பில் பதிலளித்த சட்டமா அதிபர் குற்றச்சாட்டுக்களை நிராகரித்திருந்தார். தனியே நிராகரிப்புச் செய்திகளையே இலங்கை மக்கள் சிங்கள மொழியில் அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது.

ஜெனீவா மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவில் இலங்கையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய முன்னாள் சட்டமா அதிபர் பின்னர் யுத்தத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்த விடயங்களை ஆராயும் ஆணைக்குழுவின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். இவரும் மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் முன்னிலையில் இலங்கையில் எதுவித மனித உரிமை மீறல்களும் இடம்பெறவில்லை எனவும் அவற்றிற்கு அரசாங்கம் பதில் கூறவேண்டியதில்லை எனவும் சொல்லியிருந்தார். மனித உரிமை மீறல் குற்றச் சாட்டுக்களிலிருந்து அரசாங்கத்தைப் பாதுகாக்கும் தொழில் ரீதியான அதிகாரி ஒருவரைத் தலைவராகக் கொண்ட ஆணைக்குழுவின் மூலம் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட மக்கள் தொடர்பான உண்மைகள் வெளியாகும் என்பதை யாரும் எதிர்பார்க்க முடியாது.

ஜெனீவா மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுக் கூட்டத் தொடரில் இலங்கைக்கு எதிராக முன்வைக்கப்பட்ட குற்றச் சாட்டுக்கள் மட்டுமன்றி சர்வதேச மனித உரிமை அமைப்புகள் வெளியிட்ட இலங்கை தொடர்பான அறிக்கைகளையும், இலங்கை மக்கள் வாசிக்கவோ அல்லது கேட்கவோ சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை.

உண்மையில், அவற்றிற்கான எதிர் அறிக்கைகளை அரசு வெளியிடும் போதே இவ்வாறான குற்றச்சாட்டுக்கள் இருக்கின்றன என்பதனை மக்கள் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இது மியன்மார் மற்றும் ஈரான் நாடுகளின் நடைமுறைக்கு ஒப்பானது. அந்த நாடுகளின் மீது சுமத்தப்படும் குற்றச்சாட்டுக்களை - அவை முற்று முழுதான பொய்யென மறுக்கும் அரசுகளின் அறிக்கைகளின் ஊடாகவே மக்கள் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

ஜனநாயக சமூகத்தில் மிக முக்கியமான நபர்கள் அந்நாட்டின் குடிமக்களே ஆவர். குடிமக்கள் தெளிவுபடுத்தப்பட்டால் மாத்திரமே ஜனநாயகம் பாதுகாக்கப்படும். தகவல் அறியும்

உரிமையின் முக்கியத்துவம் மனித உரிமை சாசனங்களில் பரவலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு விடயமாகும். ஆகவே, தமது நாட்டின் அரசாங்கம், எதிர்க்கட்சி, இராணுவம் மற்றும் ஆயுத அமைப்புகள் போன்ற எத்தரப்பினர் மீதும் சுமத்தப் படுகின்ற குற்றச்சாட்டுக்களை அல்லது விமர்சனங்களை அறிந்து கொள்வதுவும், அவற்றை ஆராய்வதும் மக்களுக்கு இருக்க வேண்டிய உரிமைகளாகும். அதன் மூலம் குற்றச்சாட்டுக்கள் குறித்து தெளிவான தீர்மானமொன்றிற்கு அவர்கள் வருவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை வழங்குவதற்காகவே இந்த உரிமைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

அரசாங்கத்தின் செயற்பாடுகளைக் கண்டறிந்து அவற்றை அச்சமின்றி விமர்சிப்பதற்கான உரிமையின் மூலமே அந்நாட்டில் ஊடக சுதந்திரம் இருக்கின்றதா? இல்லையா? என்பதனை அறிந்து கொள்ள முடியும். இதற்கு ஊடகங்கள் தயாராக இருக்கின்றனவா அதற்கான அவகாசம் உள்ளதா? அரசாங்கம் அல்லது ஆயுத அமைப்பொன்றின் தவறான செயற்பாடுகள் காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உரையாடற் தளமொன்றை வழங்க ஊடகங்கள் எந்த அளவிற்குத் தயாராக இருக்கின்றன என்பதுவும் முக்கியமானதொன்றாகும்.

இறுதி யுத்தத்தின் ஒரு வருடம் கழிந்த நிலையில் ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் தொடர்பான ஆணையாளர், இலங்கை தொடர்பாக இவ்வாறு தெரிவித்திருந்தார்.

2010, மே மாதம் இலங்கையின் ஆயுத மோதல்கள் முடிவுக்கு கொண்டு வரப்பட்டு ஒருவருடம் கழிந்துள்ளது. அந்நாட்டில் நடைபெற்ற யுத்தத்தின் இறுதிக்கட்டத்தில் இடம்பெற்ற பாரதூரமான சம்பவங்கள் தொடர்பாக மனித உரிமைப் பேரவையில் நடைபெற்ற விசேட கூட்டத்தொடரில் இலங்கையினால் வழங்கப்பட்ட வாக்குறுதிகளை மீளாய்வு செய்யுமாறு மனித உரிமைப் பேரவையிடம் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அக்கூட்டத்தொடரின் பின்னர் உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த அகதிகளை மீளக் குடியேற்றுதல், அவசரகாலச் சட்டவிதிகளில் தளர்வை ஏற்படுத்துதல் போன்றவற்றில் சில முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன.

பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணங்களை வழங்குவதிலும், பொதுவான சகவாழ்வை ஏற்படுத்துவதிலும் செயற்பாட்டு ரீதியான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். சில விடயங்களை ஆராய்வதற்காக கற்றுக்கொண்ட பாடங்களின் மூலம் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தும் ஆணைக்குழுவை அரசாங்கம் உருவாக்கியிருக்கிறது. எவ்வாறாயினும், கடந்த

காலங்களில் ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் மற்றும் புதிய தகவல்களின் அடிப்படையில், உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் மக்களின் நம்பிக்கையை வென்றெடுக்கும் பொருட்டு சுயாதீன, சர்வதேச விசாரணைக் குழுவொன்று நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே எனது விருப்பமாகும் என்று ஐ.நா. மனித உரிமை ஆணையாளர் கருத்து வெளியிட்டிருந்தார்.

இந்த நிலையில் ஐக்கிய நாடுகளின் சட்டவிரோத கொலைகள் தொடர்பான விசேட பிரதிநிதி பிலிப் அல்ஸ்டன், யுத்த மோதல்களின் இறுதி மாதங்களில் சுமார் முப்பதாயிரம் மக்கள் கொலை செய்யப்பட்டிருந்ததாகவும், மனித உரிமைகளும் மனிதாபிமானச் சட்டங்களும் அங்கே பாரதூரமான வகையில் மீறப்பட்டதாகவும் தெரிவிக்கப்படும் குற்றச்சாட்டுக்கள் தொடர்பிலான சர்வதேச விசாரணையொன்று அவசியமானது என்று தெரிவித்திருந்தார். இப்படியான விசாரணை அவசியமானது என்பதற்கான புதிய பல தகவல்கள் கிடைத்திருப்பதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

அதேவேளை, ஊடக சுதந்திரம் தொடர்பாக மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு கூட்டத்தில் கருத்துத் தெரிவித்த ஐக்கிய நாடுகளின் விசேட பிரதிநிதி இலங்கையில் செயற்படும் மனித உரிமை அமைப்புக்களினதும், ஊடகவியலாளர்களினதும் செயற்பாடுகள், இலங்கையினால் சட்ட விரோதமாக்கப்படும் கவலைக்குரிய சூழல் வளர்ந்து வருவதைக் காணமுடிகிறது எனக் கூறினார்.

இரகசிய சிறைவைப்புக்கள் தொடர்பாக மனித உரிமை பேரவை முன்வைத்த அறிக்கையில் இலங்கை தொடர்பில் இவ்வாறு கூறப்பட்டிருந்தது: கடத்தல்கள், இரகசிய சிறை வைப்புகள் போன்றவற்றுடன் தொடர்புடையவர்கள் விசாரிக்கப்பட்டு தண்டனைகள் வழங்கப்படாமையே கவலைக்குரியது. சித்திரவதைகளுக்கு உட்படுத்துவது தொடர்பாக ஆயுதப் படையினருக்கெதிராக தாக்கல் செய்யப்படும் வழக்குகள் முழுமைபெறுவதில்லையென்பதுவும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மனித உரிமை ஆணைக்குழுவில் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் வெளியிட்ட கருத்தில், சுயாதீனமாக பிரச்சினைகளை கண்டறியும் விசாரணைகள் மூலமே தேசிய ஐக்கியத்திற்கான வழி ஏற்படும் என்பது ஒன்றியத்தின் நம்பிக்கையாகும். இதன் முதற்கட்டமாக ஐக்கிய நாடுகள் செயலாளர் நாயகம் அமைக்கவுள்ள நிபுணர்கள் குழு நியமனத்திற்கு ஐரோப்பிய ஒன்றியம் ஆதரவு வழங்கும் எனத் தெரிவித்தது.

எனக்குத் தெரிந்த அளவில் மேற்குறித்த அறிக்கைகள் எதுவும் திரிபுபடுத்தப்படாத முறையில் இலங்கை ஊடகங்களில் வெளியாகியிருக்கவில்லை. யுத்தத்தின் முடிவில் இலங்கை ஊடகங்கள் எதிர்கொள்ளும் அசாதாரண நிலைமைகளைப் புரிந்து கொள்ள இந்த விடயம் போதுமானதாகும்.

யுத்தத்தின் ஓராண்டு நிறைவை முன்னிட்டு மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பகம், சர்வதேச நெருக்கடிகள் குழு ஆகியன நீண்ட அறிக்கைகளை வெளியிட்டன. அவற்றினை இலங்கை அரசாங்கம் கடுமையாகக் கண்டித்திருந்தது. ஆயினும் அந்த அறிக்கைகளில் என்ன உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை மக்கள் அறிய முடியவில்லை. மாறாக அவற்றிற்கான அரசின் விமர்சனங்கள் ஊடாகவே அறிக்கைகள் பற்றிய ஒரு தீர்மானத்திற்கு மக்களால் வரமுடிகிறது. இது சுதந்திரமான தன்மையற்றது.

அரசாங்கத்திற்குச் சார்பாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட போதும் ஜனாதிபதித் தேர்தல் காலத்தில் சில முரண்பாடுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்ட ஊடக வலையமைப்பொன்று பின்னர் மூடப்பட்டதுடன் அதன் நிர்வாகிகள் நாட்டை விட்டும் நீங்கியிருந்தனர். மேலுமொரு ஆங்கிலப் பத்திரிகையை மூடப் போவதாக அரசின் அதிகாரமிக்க ஒருவர் அச்சுறுத்தியுள்ளார்.

லங்கா நியூஸ் வெப் இணையத்தளம் தொடர்ந்தும் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. அது அமைந்துள்ள கட்டிடத்திலிருந்து அவர்களை வெளியேறிச் செல்லுமாறு அழுத்தங்கள் பிரயோகிக்கப்பட்டன. சிரச ஊடக வலையமைப்பின் தலைமையகத்தின் மீது தாக்குதல் நடத்தியவர்கள் விடுவிக்கப்பட்ட போதிலும் அதன் செய்திப் பிரிவின் பணிப்பாளராகப் பணியாற்றிய சுசில் கிந்தல்பிட்டிய பிணை மறுக்கப்பட்ட நிலையில் இரண்டு மாதங்கள் விளக்கமறியலில் வைக்கப்பட்டிருந்தார். டெய்லிமிரர் ஊடகவியலாளர் ஜனாதிபதியின் பாதுகாப்புப் பிரிவினரால் தாக்கப்பட்டார். லங்கா பத்திரிகையின் பெண் ஊடகவியலாளர் தாக்கப்பட்டிருந்தார். இவர்களைத் தாக்கிய எவருக்கு எதிராகவும் எவ்வித நடவடிக்கைகளும் இதுவரை எடுக்கப்படவில்லை.

ஆயிரக் கணக்கில் மக்கள் கொல்லப்பட்ட வன்னியில் சுதந்திரமான ஆய்வொன்றில் ஈடுபட இதுவரை ஊடக வியலாளர்களுக்கோ, ஊடகங்களுக்கோ அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. யுத்தம் முடிந்த பின்னரும் நாம் முன்னிருந்த அதே இடத்திலேயே இன்னமும் நிற்கிறோம்.

துரோகிகளும் வீரர்களும்

இலங்கைத் திருநாட்டில், துரோகத்தனமான ஊடக வியலாளர்கள் கல்லால் தாக்கப்பட்டு நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றப்பட வேண்டும் என்று அரச நிர்வாகத்தில் உள்ள தினமின நாளிதழ் ஆசிரியர் தலையங்கமொன்றை எழுதியிருந்தது. அமைச்சர் சம்பிக்க ரணவக்கவும் இவ்வாறானதொரு நிலைப் பாட்டிலேயே விருப்பம் கொண்டுள்ளதை அறிய முடிந்தது. முன்னொருமுறை ஊடகவியலாளர்களை சட்டத்தின் துணைகொண்டு தண்டிக்கும் வழியினைத் தான் அறிந்து வைத்துள்ளதாக அவர் கூறியிருந்தார்.

யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர் இலங்கை முகாபே அல்லது மண்டேலா ஆகிய இருவரில் ஒருவரின் வழியை தெரிவு செய்ய வேண்டும் என்று க்ரவுண்ட் வியூஸ் இணையத்தளத்தில் நாளக குணவர்தன கட்டுரையொன்றை எழுதியிருந்தார். இங்கே மண்டேலாவின் வழியென்பது யுத்தத்தின் பின்னர் சமூக அமைதியை ஏற்படுத்துவதற்காக பகிரங்கப் பேச்சுவார்த்தை மற்றும் இணக்கப்பாடுகள் மூலம் கடந்த காலத்தின் காயங்களை குணப்படுத்துகின்ற, பழிவாங்காத வழிமுறையாகும். மறுபுறம் முகாபேயின் வழியென்பது, யுத்தத்தின் பின்னர் எதிர்த்தரப்பினர் மீதும், மாற்றுக் கருத்துக்களைக் கொண்டவர்கள் மீதும் வன்முறைகளை ஏவி விட்டு, அவர்களை நீண்டகாலத்திற்கு பழிவாங்கும் நடைமுறையாகும்.

துரோகிகள் மற்றும் வீரர்கள் என்ற எண்ணக்கருவில் மக்கள் பிளவுபடுவதைத் தடுத்து, இணக்கத்தின் மூலம் சகவாழ்வுக்குரிய வழியை மண்டேலா ஏற்படுத்தியிருந்தார். அதனாலேயே சமூக அமைதியுடனும், ஜனநாயகத்துடனும் தென்னாபிரிக்கா முன்னேற்றத்தை நோக்கிப் பயணித்து வருகிறது. ஆனால் சிம்பாப்வேயில் வறுமையும் இரத்தம் சிந்துதலுமே தினசரி வாழ்க்கையாகிப் போனது.

இதனூடாக மேற்குறித்த வழிமுறைகளின் சாதக பாதகங்களை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். இந்நிலையில் யுத்தத்தின் பின்னர் இலங்கை எந்த வழியைத் தெரிவு செய்யக் கூடும் என்ற கேள்வி எழுகிறது.

தேசிய சுதந்திர முன்னணியின் விமல் வீரவன்ஸ தரப்பினரின் அடிப்படைவாதத் தலைவரான குணதாச அமரசேகர செய்தியாளர் மாநாடு ஒன்றில் இலங்கையில் அதிகாரத்தை பரவலாக்குவது அவசியமற்றது எனக் குறிப்பிட்டதுடன் மாகாண சபை முறைமையை முழுமையாக நீக்க வேண்டும் எனவும் கூறியிருந்தார். இவரைப் போன்றோரினால் தலைமைத்துவம் வழங்கப்படும் தரப்பினரே, கொழும்பில் காவந்துறையினரின் கண் எதிரில் பிரித்தானிய தூதரகத்தைச் சுற்றி வளைத்து, அதன் நுழைவாயிலில் விடுதலைப்புலிகளின் அலுவலகம் என எழுதினர்.

சமாதான நடவடிக்கைகளில் அனுசரணை வழங்கிய நோர்வேத் தூதரகத்தை இலங்கையிலிருந்து அகற்ற வேண்டும் என இவர்கள் ஆர்ப்பாட்டங்களைச் செய்தனர். புலிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தியதாலேயே பல நூறு இராணுவத்தினர் உயிரை இழக்க நேர்ந்ததாகவும் அதனால் பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்த வேண்டும் எனக் கூறுபவர்களை காலி முகத்திலுக்கு அழைத்து வந்து, யுத்தத்தில் உயிரிழந்த படையினரின் குடும்பங்கள் முன்னிலையில் விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்றும் அரசாங்கத்தின் முக்கிய அமைச்சர் ஒருவர் கூறியதாக ஏசியன் ரிப்ப்யூன் இணையத்தளம் தெரிவித்திருந்தது. இன்னும் ஒருபடி மேற்சென்று சமாதானம் பேசுவோருக்கு என்ன தண்டனை வழங்க வேண்டும் என்பதை படையினரின் குடும்ப உறுப்பினர்கள் தீர்மானிக்க வேண்டும் என்றும் அவர் கூறியிருந்தார்.

ஜாதிக ஹெல உறுமயவின் கொள்கை வகுப்பாளரும் அமைச்சருமான சம்பிக்க ரணவகவே அவ்வாறு குறிப்பிட்டிருந்தார். நாட்டின் சட்ட திட்டங்களிற்குப் புறம்பாக எதிர்நிலை வாதிகளுக்குத் தண்டனை வழங்குவதற்கு அவர் ஆர்வம் கொண்டிருப்பதை இதனூடாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

தினமின சிங்கள நாளிதழில் ஆசிரியர் தலையங்கங்களும் இவ்வாறே வரையப்பட்டன. சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க அரசின் கீழ் செயற்படுத்தப்பட்ட வெண்தாமரை இயக்கத்தினை, தேசத்துரோக நடவடிக்கையென தினமின எழுதியது. காலத்திற்கு காலம் பல்வேறு அரசுகளால் செய்து

கொள்ளப்பட்ட போர் நிறுத்த ஒப்பந்தங்களையும் இந்நாளிதழின் ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் தேசத்துரோகச் செயற்பாடாகவே வரையறுத்திருந்தன. அவர்களைப் பொறுத்தவரை மேற்கூறிய நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக செயற்பட்டவர்களே உண்மையான தேச விசுவாசம் மிக்க வீரர்களாவர்.

அக் காலத்தில் வெண்தாமரை இயக்கத்திற்கு ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, ஜே.வி.பி, ஜாதிக ஹெல உறுமய முதலான கட்சிகள் கடுமையான எதிர்ப்பை வெளியிட்டு வந்தன. சந்திரிகாவின் சமாதான நடவடிக்கைகளுக்கும் இவர்கள் எதிர்ப்பினை வெளியிட்டு வந்தனர்.

தமிழர் பகுதிகளுக்கான நிரந்தர சமாதானம், மனித உரிமை மீதான கரிசனம், ஜனநாயகம், ஊடக சுதந்திரம் ஆகிய சிந்தனைகளைக் கொண்டவர்களை இவர்கள் எப்போதும் தேசத்துரோகிகளாகவே கணித்தார்கள். இவ்வாறு தேசத்துரோகிகளாக முத்திரை குத்தப்பட்டு தாக்குதல்களை நாடாத்துவதற்கான தெரிவுகளை யார் செய்கிறார்கள் என்பது இதன் மூலம் தெளிவாகிறது.

இவை அனைத்தையும் நோக்கும் போது, ஒரு விடயம் தெளிவாகிறது. அரசாங்கத்தின் கருத்துக்களோடு ஒத்துழைக்காத அரசியல்வாதிகள், மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளர்கள், ஊடகவியலாளர் ஆகியோர் தேசத்துரோகிகளாகப் பெயர் சூட்டப்படுகின்றனர். இந்தச் சிந்தனைக்கு அமைவாக, பெரும்பாலான தமிழ்மக்களும் தேசத்துரோகிகளாகவே பெயர் சூட்டப்படுவதற்கு காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஏனெனில் புலிகளுக்கு எதிரான யுத்தத்தில் தமிழ் மக்கள், இலங்கை அரசுக்கு செயல் ரீதியான ஒத்துழைப்புக்களை வழங்கவில்லை. அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவாக தமது வாக்குகளை அவர்கள் அளித்திருக்கவில்லை. மேலும் யுத்த வெற்றிகளைக் கொண்டாடிய வைபவங்களிலும் கலந்து கொண்டதில்லை.

அரசாங்கத்திற்கு உள்ளே, இந்தக் கொள்கைகளைக் கொண்டவர்களின் நிலைப்பாடுகளே தீவிரமாக வலுப் பெறுவதற்கு வாய்ப்புள்ளது. ஆகவே, இந்த வழியானது மண்டேலாவின் பாதைக்கு நேர் எதிராகச் செல்லும் வழி என்பதைக் கண்டு கொள்வது கடினமானது அல்ல. இதனடிப்படையில், அரசில் அங்கம் வகிக்கும் இடதுசாரிகள், சிறுபான்மையினர் மற்றும் ஜனநாயகவாதிகள் ஆகியோர் காலப் போக்கில் பலவீனமடையக் கூடும். மாறாக அரசாங்கத்துடன் இருக்கும் சிங்கள போர்க்குணம் கொண்ட இனவாத சக்திகளே

வலுவடையும். சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியில் உள்ள அடிப்படைவாதிகள், ஜாதிக ஹெல உறுமய, விமல் வீரவன்ச தரப்பினர் இதன் உரிமையாளர்களாக உருவெடுப்பர்.

இன்னொரு வகையில் ஆராயும் போது இப்படியான தேசத்துரோகக் குழுவிற்ருள் அடங்கக் கூடிய அதிகளவானோர் மகிந்த ராஜபக்சு அரசாங்கத்திற்குள்ளேயே இருக்கின்றனர் என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட வேண்டும். அமைச்சர் சம்பிக்க ரணவக்கவின் கருத்தின்படி, காலிமுகத்திடலில் விசாரணை செய்யப்பட வேண்டியவர்கள் பலர் அரசாங்கத்திலேயே இருக்கின்றனர். அமைச்சர் ராஜித்த சேனாரத்ன, ஜி.எல். பீரிஸ், மிலிந்த மொரகொட, அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா, ஜோன் செனவிரத்ன, சாலிந்த திஸாநாயக்க, மைத்திரிபால சிறிசேன, தொண்டமான், சந்திரசேகரன், பேரியல் அஷ்ரப், ஆகிய அனைவரும் சமாதான ஒப்பந்தத்தை அங்கீகரித்து நாடுமுழுவதும் அதற்கான மக்கள் ஆதரவைத் திரட்டுவதற்கு கடுமையான பிரயத்தனங்களை மேற்கொண்டவர்கள்.

அரசாங்கத்தின் அரசியல் வழிமுறையானது, முகாபேயின் அதிகாரப் பாதையில் வலுப்பெறுமாயின் மேற்கூறப்பட்டவர்கள் அங்கு பலவீனமாக்கப்படுவதற்கு வாய்ப்புள்ளது. சம்பிக்க ரணவக, தினமின ஆசிரியர் ஆகியோரின் கருத்துக்களின்படி, மேற்கூறப்பட்டவர்கள், தேசத்துரோகிகளாக அடையாளப் படுத்தப்படுவதுடன் அவர்களைக் காலிமுகத் திடலுக்கு கொண்டு சென்று தண்டனை வழங்க வேண்டியும் ஏற்படும். ஏனெனில் வரலாறு கற்றுத்தந்த பாடங்களின்படி போர்க் குணமுடைய அரசியல் பழிவாங்கல்களின் இறுதி என்ன என்பது ஊகிப்பதற்கு கடினமானதொன்றாகும்.

இப் போர்க்குண மனநிலை ஊடக அடக்குமுறையின் ஆரம்பமாக அமையலாம். வெளிநாடுகளுக்கு எதிரான போலியான தேசப்பற்று மூலம் இது மேலும் வலுவடையக் கூடும். ஜி.எல். பீரிஸ் மற்றும் திஸ்ஸ விதாரண போன்றவர்கள் அரசியலில் இருந்து துரத்தப்படுவது இதன் முடிவாக அமையலாம்.

முகாபே இதனை விட வெகுதூரம் பயணித்திருந்தார். இதன் காரணமாகவே இலங்கை, முகாபேயின் வழியைத் தெரிவு செய்து விடக்கூடாது என்பது ஒருமித்த குரலாக ஒலிக்க வேண்டும்.

மகிந்த, கோட்டாபேய மற்றும் சிறிமல்வத்த

கடந்த ஜனாதிபதித் தேர்தலுக்கு மறுநாள் தனது அலுவலகத்திற்குச் சென்று கொண்டிருந்த ஜே.வி.பியின் தலைவர் சோமவங்ச அமரசிங்கவின் கையடக்கத் தொலைபேசிக்கு பாதுகாப்புச் செயலாளர் கோட்டாபேய ராஜபக்ச அழைப்பொன்றை எடுத்திருந்தார். அப்போது ஜே.வி.பியுடன் தொடர்புடைய லங்கா பத்திரிகைக்கு தீ வைக்கப் போவதாக கோட்டாபேய மிரட்டியதாக அமரசிங்க ஊடகவியலாளர் சந்திப்பொன்றை ஏற்பாடு செய்து தெரிவித்திருந்தார். இதற்கிடையில் லங்கா பத்திரிகையில் வெளியாகிய கட்டுரையொன்று தொடர்பாக அமரசிங்கவுடன் பேசியதாக கோட்டாபேய ராஜபக்ச கூறியிருந்தார். மூன்று தினங்களின் பின்னர் லங்கா பத்திரிகையின் ஆசிரியர் கைது செய்யப்பட்டார். அதற்கு அடுத்த தினம் லங்கா அலுவலகத்திற்குச் சென்ற காவல்துறை அதிகாரிகள் அதனைச் சீல்வைத்து மூடினர்.

இச்சம்பவங்கள் 2010 ஜனவரி மாதத்தின் இறுதி நாட்களில் இடம்பெற்றன. இதன் பின்னர் இரண்டு வாரங்கள் கழிந்த நிலையில், பெப்ரவரி 15ஆம் திகதி மாலை ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச அவரி மாளிகையில் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள், ஊடகங்களின் உரிமையாளர்களுடன் வழமையான சந்திப்பொன்றை நடத்தினார். இதன்போது லங்கா பத்திரிகையின் ஆசிரியர் சந்தன சிறிமல்வத்த கைது செய்யப்பட்டு தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டிருப்பது குறித்து ராவய பத்திரிகையின் உரிமையாளரும் ஆசிரியருமான விக்டர் ஐவன் கேள்வி யெழுப்பினார். அப்போது அதுகுறித்து தான் அறிந்திருக்கவில்லை என்று ஜனாதிபதி ஊடகவியலாளர்கள் முன்னிலையில் கூறினார். பின்னர் தனது செயலாளர் மற்றும் காவல்துறை மா அதிபருடன் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு சிறிமல்வத்தவிற்கு பிணை வழங்க நடவடிக்கை எடுக்குமாறும் உத்தரவிட்டார்.

அத்துடன், இனிவரும் காலங்களில் ஊடகவியலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டால், உடனடியாகத் தனக்கு அறிவிக்குமாறும் காவல்துறை மா அதிபருக்கு ஜனாதிபதி உத்தரவிட்டார். ஊடகங்களில் மிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்ட இந்தச் செய்தி குறித்து பல கேள்விகள் எழுந்துள்ளன.

ஜனாதிபதித் தேர்தலின் பின்னர் நான்கு நாட்கள் கடந்த நிலையில் லங்கா பத்திரிகை ஆசிரியரின் கைது தொடர்பாக அரசு ஊடகங்கள் உத்தியோகபூர்வமாகவும் உத்தியோகப் பற்றற்றும் செய்திகளை வெளியிட்டிருந்தன. பெப்ரவரி 8ஆம் திகதி கொழும்பு கோட்டை புகையிரத நிலையத்திற்கெதிரில் ஊடக அமைப்புக்கள் சிறிமல்வத்தவை விடுவிக்கக் கோரி ஆர்ப்பாட்டம் நடாத்தியிருந்தனர். சிறிமல்வத்தவின் மனைவியும் மகளும் ஆர்ப்பாட்டங்களில் கலந்து கொண்ட புகைப் படங்களும் வெளியாகியிருந்தன. மேலும் வெளிநாட்டு ஊடகங்களும் இச் செய்திக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தன.

இலங்கையிலுள்ள முன்னணி ஊடக அமைப்புக்கள் அனைத்தும் ஜனாதிபதிக்குக் கடிதமொன்றை அனுப்பியதுடன் சிறிமல்வத்த கைதுக்கு எதிர்ப்பையும் வெளியிட்டிருந்தன. அவரை விடுதலை செய்யுமாறு கோரிக்கைகள் விடுக்கப்பட்டன. அக்கடிதத்தை வெளியிடுவதற்காக ஆசிரியர்கள் ஒன்றியத்தின் அனுசரணையுடன், ஊடக அமைப்புகள் செய்தியாளர் சந்திப் பொன்றையும் நடத்தியிருந்தன. அதுமட்டுமன்றி ஊடக சுதந்திரத்திற்கான சர்வதேச அமைப்புகள் யாவும் சிறிமல்வத்த கைது தொடர்பாக கேள்வி எழுப்பி அறிக்கைகளை வெளியிட்டன. அவை சர்வதேச ரீதியிலும் முக்கிய இடம் பிடித்திருந்தன.

அனைத்தையும் விட லங்கா பத்திரிகைக்கு தீ வைக்கப் போவதாக அச்சுறுத்திய கோட்டாபேய ராஜபக்ஷவே சிறிமல்வத்தவை மூன்று மாதம் தடுப்புக் காவலில் வைக்கும் உத்தரவில் கையெழுத்திட்டிருந்தார். அவர் சார்பில் பிரதிச் செயலாளர் ஹெட்டியாராச்சி அந்த உத்தரவை ஜனவரி 29ஆம் திகதி வெளியிட்டிருந்தார். இரகசியக் காவல்துறையினரும், ராஜபக்ஷவினரை விமர்சித்து ஏன் எழுதுகின்றீர்கள் என்றே சிறிமல்வத்தவிடம் விசாரணைகளை நடாத்தியிருந்தனர்.

எனினும், இச் சம்பவங்கள் குறித்து ஜனாதிபதி எதனையுமே அறிந்திருக்கவில்லை என்பதைப் பின்னர் நாட்டு மக்கள் தெரிந்து கொள்ள முடிந்துள்ளது. சிறிமல்வத்தவின் கைது தொடர்பாக வெளியாகிய தகவல்கள் எதுவும் ஜனாதிபதியைச் சென்றடைந்திருக்கவில்லை. அவரது ஊடக ஆலோசகர்கள் எவரும் லங்கா

பத்திரிகை ஆசிரியரின் கைது குறித்தோ அதற்கெதிராக உள்நாட்டிலும் சர்வதேச ரீதியிலும் எழுந்துள்ள எதிர்ப்பு குறித்தோ எதனையும் கூறவில்லையா? ஆகக் குறைந்தது தனது தம்பியாரின் பேச்சுக்களையும் செய்கைகளையும் ஜனாதிபதியான அண்ணன் அறிந்திருக்கவில்லையா? இப்படியொரு நிலமை உண்மையானால் அது மிகவும் ஆபத்தான விடயமாகும்.

நாட்டு மக்களின் எதிர்ப்புகள் குறித்து எதனையும் ஜனாதிபதி அறியவில்லை. அவரது ஆலோசகர்கள் தனியே துதி பாடிக்கொண்டிருக்கிறார்களா. ஆமாம். அப்படித்தான் கேட்கத் தோன்றுகிறது. சுவாமி நாட்டில் பாலும் தேனும் கரைபுரண்டு ஓடுகிறது, பொதுமக்கள் காலை முதல் இரவு வரை மாமன்னரே எனத் தங்களைப் போற்றி, ராஜபக்சுவினரின் படங்களை வணங்கி சந்தோசத்துடன் வாழ்கின்றனர் எனக் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்களா. அவற்றைத் தவிர வேறெதனையும் கூற மாட்டார்களா..

சீன புரட்சித் தலைவரான மாவோ சே துங்கின் இறுதிக் காலத்தில் அவரை நான்கு குழுக்கள் சூழ்ந்து கொண்டு சீனாவின் உண்மை நிலையை அறிய விடாமல் தடுத்தது போல ஜனாதிபதி ராஜபக்சுவின் நிலையும் ஆகுமா? தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கும் அப்படியொரு நிலையை அவர் அறிந்துள்ளாரா? இது ஊடக ஆசிரியர்கள் எழுப்ப வேண்டிய கேள்வி இல்லையா?

இதேவேளை சிறிமல்வத்தவின் கைது தனக்குத் தெரியாது என்ற ஜனாதிபதியின் அறிவிப்பு பொய்யாக இருந்திருக்கு மாயின் நிலைமை இப்போதுள்ளதைவிட ஆபத்தானதாயிருக்கும். அதாவது இலங்கையின் முன்னணிப் பத்திரிகை ஆசிரியர்களை ஜனாதிபதி முட்டாள்களாக்க முயன்றுள்ளார். முன்னொரு முறை அரசியல் தலைவர்கள் நீதிமன்றச் செயற்பாடுகளில் தலையிடுவதில்லை யென ஜெனரல் சரத் பொன்சேகா கைதின் போது ஜீ.எல்.பீரில் கூறியிருந்தார். எனினும், சிறிமல்வத்தவின் கைது தொடர்பாக ஜனாதிபதி ஊடக ஆசிரியர்கள் முன்னிலையில் நீதிமன்ற செயற் பாடுகளில் தலையிட்டிருந்தார். சிறிமல்வத்த என்ன காரணத்திற்காகக் கைது செய்யப்பட்டார் என ஜனாதிபதி அப்போது கேட்கவில்லை. ஒருவேளை அது நியாயமான கைதாக இருந்திருப்பின் உடனடியாக பிணை வழங்குமாறு உத்தரவிட ஜனாதிபதிக்கு உரிமையில்லை. எனினும் உத்தரவிடப்பட்டது. பின்னர் ஜனாதிபதியின் தலையீடு விளம்பரப்படுத்தப்பட்டது. சிறிமல்வத்த பிணையில் அல்ல வழக்கிலிருந்தே முழுமையாக விடுவிக்கப்பட்டார்.

பாதுகாப்புச் செயலாளரின் உத்தரவின் பேரில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள எவரையும் நீதிமன்றம் விடுவிக்க முடியாது.

எனினும், இரகசியக் காவல்துறையினர் அதைப்பற்றி அறிவிக்காமல் நீதிமன்றில் விடுதலை செய்தனர். இது ஆச்சரியமானது. லங்கா பத்திரிகை உள்நாட்டு வெளிநாட்டு பயங்கரவாத அமைப்புக்களிடமிருந்து நிதியுதவிகளைப் பெறுகின்றதா என விசாரணை நடத்தியதாகவும் ஆயினும் அதனை உறுதிப்படுத்தக் கூடிய எவ்வித ஆதாரங்களும் இல்லை என்பதால் அவரைத் தொடர்ந்தும் தடுத்து வைக்கத் தேவையில்லையென்று, இரகசியக் காவல்துறையினர் தெரிவித்தனர். உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு பயங்கரவாத அமைப்புக்களிடமிருந்து லங்கா பத்திரிகைக்கு நிதி கிடைக்கிறதா என விசாரணை நடத்த ஏன் பாதுகாப்புச் செயலாளரின் உத்தரவு காவல்துறையினருக்குத் தேவைப்பட்டது?

சிறிமல்வத்தவைக் கைது செய்யாமலேயே அந்த விசாரணையை நடாத்தியிருக்க முடியும். எனினும், கோட்டாபேய ராஜபக்சுவின் மிரட்டலை அடுத்து மூன்று நாட்களின் பின்னர் காவல்துறையினர் அவரைக் கைது செய்தனர். இந்த நிலையில், ஜனவரி 30ஆம் திகதி மூடப்பட்ட லங்கா பத்திரிகை அலுவலகத்தை திறக்குமாறு பெப்ரவரி இரண்டாம் திகதி நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டது. சிறிமல்வத்த விடுதலையாவதற்கு முன்னரே இந்த உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. லங்கா பத்திரிகை தொடர்ந்தும் மூடப்பட வேண்டும் என இரகசியக் காவல்துறையினர் நீதிமன்றத்தில் வாதிட்டனர். எனினும், நீதிமன்றம் அந்த வாதத்தை நிராகரித்திருந்தது.

அதன் பின்னர் சிறிமல்வத்த தடுத்து வைக்கப்பட்டமைக்கு எதிராக உயர் நீதிமன்றத்தில் அடிப்படை உரிமை மீறல் மனுவொன்று தாக்கல் செய்யப்பட்டது. பெப்ரவரி 15ஆம் திகதி அந்த மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டது. அதாவது ஜனாதிபதிக்கும் ஊடக ஆசிரியர்களுக்கும்மிடையிலான சந்திப்பிற்கு முதல் நாள் இது தாக்கல் செய்யப்பட்டிருந்தது. சந்திப்பு நடைபெற்ற அன்றைய தினத்திலும் இந்த மனு குறித்து பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வெளியாகியிருந்தன. அந்த மனுவில் கோட்டாபேய ராஜபக்சு பிரதிவாதியாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தார்.

ஒருவேளை அந்த வழக்கு, விசாரணைக்கு எடுக்கப் பட்டிருந்தால் சிறிமல்வத்தவின் கைது பாரிய மனித உரிமை மீறல் எனத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கும்.

விடுதலையான சிறிமல்வத்த பின்னர் ஊடக சந்திப்பு பொன்றை நடத்தினார். லங்கா பத்திரிகைக்கு எதிரான அச்சுறுத்தல் தொடர்வதாகவும் பத்திரிகையை நிறுத்துவதற்காக அதனை அச்சிடும் அச்சகத்திற்கு அழுத்தங்கள் பிரயோகிக்கப்

பட்டதாகவும் அவர் கூறினார். விநியோக மற்றும் விற்பனை முகவர்களும் அச்சுறுத்தப்பட்டு மற்றுமொரு ஒடுக்குமுறை ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் தெரிவித்தார்.

சிறிமல்வத்தவிற்கு எதிராக எதுவித குற்றச்சாட்டுக்களையும் சுமத்த முடியாததனாலேயே அவர் விடுவிக்கப்பட்டாரா அல்லது அவரால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட அடிப்படை உரிமை மனுவிற்கு பயந்து விடுதலை செய்யப்பட்டாரா அல்லது கைதிற்கு எதிராக உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் எழுந்த எதிர்ப்புக் காரணமாக விடுவிக்கப்பட்டாரா? அல்லது இந்த ஒடுக்குமுறை குறித்து எதனையும் அறியாத ஜனாதிபதி திடீரென அநீதி குறித்து அறிந்ததனால் சிறிமல்வத்த விடுவிக்கப்பட்டாரா?

நாட்டின் பிரஜைகள் என்ற முறையில் நீங்கள் இது குறித்து எவ்வாறான முடிவுக்கு வருவீர்கள்?

பிரகீத்

அன்பிற்குரிய கணவரான பிரகீத் ரஞ்சன் பண்டார ஹெக்னேலியகொட குறித்த தகவல்களை அறிவதற்காக கமல்கொட முதியன்சலாகே சந்தியா பிரியாங்களி ஹெக்னேலியகொட பல மாதங்களாக மேற்கொண்டுவரும் பிரயத்தனமானது, காணாமல் போகச் செய்யப்பட்ட தமது அன்பிற்குரியவர்களை தேடும் பணியில் உலகம் முழுவதும் ஈடுபட்டுள்ள பெண்களின் அபரிமிதமான அன்பையும் துணிச்சலையும் நினைவூட்டுகிறது.

இப்பத்தி எழுதப்பட்ட போது, பிரகீத் ஹெக்னேலியகொட காணாமல் போய் ஒரு மாதம் கடந்திருந்தது. அத்தனை நாட்களாக பிரகீத்தின் மனைவி அவரது ஒரு மகனையும் அழைத்துக் கொண்டு காவல்துறை நிலையங்களுக்கும், பத்திரிகை அலுவலகங்களுக்கும் சென்றதுடன் ஆர்ப்பாட்டங்களிலும் ஈடுபட்டிருந்தார். மேலாக அரசியல்வாதிகளைச் சந்தித்தும் தனது கணவரைக் கண்டறிய அவர் எடுத்திருந்த முயற்சிகளுக்கு எவ்வித பலனும் கிடைத்திருக்கவில்லை.

சர்வதேச ஊடகங்களும், மனித உரிமை அமைப்புக்களும் விடுத்த கோரிக்கைகளை அரசாங்கம் காதில் வாங்கியதாகத் தெரியவில்லை. அரசியல்வாதிகளும், ஊடகவியலாளர்களும், காவல்துறை அதிகாரிகளும், தவறாக வழிநடத்தும் செய்திகளைக் கசிய விடுவதன் ஊடாக மறைமுகமாக பிரகீத்தினைக் கண்டறியும் முயற்சியைத் தடுத்து வருகின்றனர்.

பிரகீத் காணாமல் போன 2010 ஜனவரி 24ஆம் திகதி பிரபல்யமாவதற்காக தாங்களாகவே காணாமல் போகும் நபர்களும் இருக்கின்றார்கள் என ஹோமாகம் காவல்துறையினர் தெரிவித்திருந்தனர். பிரகீத்தும் அவ்வாறு தன்னை மறைத்துக் கொண்டிருக்கலாம் என அவர்கள் கூறினர். இதன் பின்னர்

அமைச்சர் லக்ஸ்மன் யாப்பா அபேவர்தனவும் செய்தியாளர் சந்திப்பொன்றில் இவ்வாறே சொல்லியிருந்தார்.

பிரகீத் காணாமல் போனது தொடர்பாக விரைவில் உண்மை தெரியவரும் என மற்றுமொரு அமைச்சரான ஹெகலிய ரம்புக்வேல்ல கூறினார். பிரகீத் மீண்டும் திரும்புவார் என வாசுதேவ நாணயக்காரவும் தெரிவித்திருந்தார்.

பிரகீத் காணாமல் போனபோது கருத்து வெளியிட்ட காவல்துறையினர், அப்போது ஜனாதிபதித் தேர்தல் பணிச்சமையினால் அவரைத் தேடுவது தாமதமாகியுள்ளதாகக் கூறினர். அரசாங்கத்தின் பத்திரிகையான தினமின பிரகீத் தம்புள்ள பிரதேசத்தில் இருப்பதாகவும், இதனைக் கண்ணால் கண்ட சாட்சியங்கள் இருக்கின்றன எனவும் செய்தி வெளியிட்டிருந்தது. இந்தச் செய்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு விசாரணை நடத்த முடியும் என ராவய ஆசிரியர் கூறியிருந்தார்.

இவற்றை ஆராயும்போது ஒன்றில் பிரகீத் தடுத்து வைக்கப் பட்டிருப்பதனை அரசாங்கம் நன்றாகவே அறிந்துள்ளது. அல்லது அவரைத் தேடுவதற்கான முயற்சிகளை சீர்குலைக்கும் நடவடிக்கைகளில் அது ஈடுபடுகிறது என்பது புலனாகிறது.

இலங்கையில் கொல்லப்பட வேண்டியவர்களின் பட்டியலில் பிரகீத்தின் பெயர் இருந்ததாக குருணாகல் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர் ஒருவரின் செயலாளர், காணாமல் போவதற்கு சில நாட்களுக்கு முன்னர் பிரகீத்திடம் கூறியிருந்தார். இந்தச் செயலாளர் ஜனநாயக சிவில் அமைப்புக்களில் செயற்பட்ட ஒருவர்.

பிரகீத் ஹெக்னேலியகொடவினால் எழுதப்பட்டு தற்போது பகிரங்கப்படுத்தப்பட்ட அவரது மின்னஞ்சல் ஒன்றின் மூலம் முந்தைய ஆண்டு ஓகஸ்ட் மாதம் தன்னைக் கடத்திச் சென்றவர்கள் இராணுவத்தினர் என்பதைப் பிரகீத் அறிந்திருந்தார். அவர்கள் தன்னைக் கீழ்த்தரமாக நடாத்தியதாகவும், அச்சுறுத்தியதாகவும் அவர் மின்னஞ்சலில் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். கடத்தப்படுவதற்கு முன்னர், பல நாட்களாக தன்னை யாரோ பின்தொடர்கிறார்கள் என பிரகீத் தனது மனைவியிடம் கூறியிருந்தார் என்பதனை சந்தியா பகிரங்கப் படுத்தியிருந்தார். அதேபோல பிரகீத்தின் வீட்டிற்கு முன்னால் வெள்ளை வான் ஒன்று அவ்வப்போது நிறுத்தப்பட்டிருந்ததும் தெரியவந்துள்ளது. இவற்றையெல்லாம் நோக்கும்போது பிரகீத்தினைக் கடத்திச் செல்வதற்கு திட்டமிடப்பட்டிருந்தது

என்பது தெளிவாயுள்ளது. அரசாங்கத்தரப்பு இதனையே மறைக்க முயற்சிக்கின்றது.

பிரகீத் ஹெக்னேலியகொட மிகவும் அரிதான பல திறமைகளைக் கொண்ட மனிதர். அவரை 1980ஆம் ஆண்டுகளின் இறுதியில் நான் அறிந்து கொண்டேன். அப்போது விஜேகுமாரதுங்கவின் கொலை தொடர்பாக மனதை உருக்கும் இரண்டு கட்டுரைகளை நான் வாசித்தேன். அதில் ஒரு கட்டுரையை ஜயதேவ உயன்கொட எழுதியிருந்தார். மற்றைய கட்டுரையை பிரகீத் ஹெக்னேலியகொட எழுதியிருந்தார். விஜேகுமாரதுங்க மற்றும் பாடகர் ஜோதிபால ஆகியோர் தமது இரசிசர்களை இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கு அரசியல் ரீதியான தீர்வை நோக்கி அழைத்துச் சென்ற விதத்தை பிரகீத் ஹெக்னேலியகொட தர்க்க ரீதியாக அக்கட்டுரையில் விவாதித்திருந்தார்.

மரணங்கள் மூலம் அனைத்தையும் வெற்றி கொண்டிருந்த 1980களின் இறுதியில் மரணங்களின் குழியில் புதைக்கப் பட்டவர்களது புகைப்படங்களை காட்சிப்படுத்துவதற்காக எம்மில் சிலர் நடவடிக்கை எடுத்திருந்தோம். அதற்கு வீரர்கள் நினைவு எனப் பெயரிட்டிருந்தோம். அப்போது வடக்கிலும் தெற்கிலும் அரசியல் ரீதியாகக் கொல்லப்பட்ட சிவில் மற்றும் அரசியல் தலைவர்களின் சித்திரமொன்றை அதற்காக உருவாக்க வேண்டும் என்ற யோசனையை அவர் முன்வைத்தார்.

அந்தப் பதாகையில் கொல்லப்பட்ட அனைத்துத் தரப்பினரும் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தனர் என நினைக்கிறேன். வீரர்கள் நினைவான அந்த ஓவியம், எமது மனத் தைரியத்தின் ஊற்றாக மாறியது. குறைந்த செலவில் உருவாக்கக் கூடிய அழகானதும் பேசப்படக்கூடியதுமான படைப்புகளை உருவாக்கும் ஆற்றல் பிரகீத்திடம் இருக்கிறது என்பது எம்மை மீண்டும் மீண்டும் ஆச்சரியத்திற்குள்ளாக்கியது. வாழ்வதற்கான தொழில் ஒன்றைத் தேடிக்கொள்வது எப்படியென சிந்திப்பதற்குப் பதிலாக திருப்தியாக எப்படி வாழ வேண்டும் என பிரகீத் எண்ணினார்.

பிரகீத், தனது மகள் முறையிலான ஒருவருக்கு எழுதிய மின்னஞ்சல் கடிதமொன்று வார இறுதிப் பத்திரிகையில் வெளியாகியிருந்தது. அதில் சிறந்த எதிர்காலம் தொடர்பாக தனக்குள்ள நம்பிக்கையை பிரகீத் மீண்டும் மீண்டும் குறிப்பிட்டிருந்தார். அதேபோல், சமூகத்தை மாற்றுவது எப்படியென்ற பிரச்சினையில் தலைவர்கள் ஒரு சவாலே அல்ல என்ற கருத்தை அவர் முன்வைத்திருந்தார். தவறு மகிந்த

ராஜபக்சுவிடம் இல்லை. சமூகத்திடமே இருப்பதாக அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இலங்கையில் ஜனநாயகம் மற்றும் இனங்களுக்கிடையிலான அமைதியை தனது நோக்காகக் கொண்டு செயற்பட்ட பிரகீத், தனது உயிரைப் பணயம் வைத்து மேற்கொண்ட அர்ப்பணிப்பானது எவரும் அறிந்திராத வகையில் அமைந்திருந்தது. அவர் அமைதியாக பாரிய விடயமொன்றைக் கையாண்ட மனிதராவார்.

நான் இறுதியாக திம்பிரிகஸ்யாயவிலுள்ள 138 பேருந்து தரிப்பிடத்திற்கு அருகிலுள்ள சைவ உணவகம் ஒன்றில் வைத்து அவரை சந்தித்திருந்தேன். அந்தச் சந்திப்பு 2009 மே -மாதம் நடுப்பகுதியில் இடம்பெற்றது. இலங்கையில் ஊடகங்கள் எதிர்நோக்கியிருக்கின்ற தடைகளைத் தோற்கடிப்பதற்காக புதிய வகையிலான இணையத்தளமொன்றை ஆரம்பிக்கும் அவரது எண்ணம் குறித்து நாம் உரையாடினோம். படைப்பாற்றலுடன் கூடிய பலவகைச் சிந்தனைகள் பிரகீத்திடம் காணப்பட்டன.

காணாமல் போயிருக்கும் பிரகீத் ஹெக்னேலியகொட மிக விரைவில் அவரது அன்பிற்குரியவர்களிடம் வரும் நாள் கிட்டட்டும். கிட்டுமா?

பிரகீத்திற்காக எழும் சந்தியாவின் குரல்

இலங்கையின் ஏழாவது நாடாளுமன்றத்தின் முதலாவது கூட்டம் ஆரம்பமாகிய 2010 ஏப்ரல் 22ஆம் நாள், நாடாளுமன்றத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்கள் ஆடம்பர வாகனங்களில் பலத்த பாதுகாப்புடன் ஏற்றி வரப்பட்டனர். அப்போது அத்தகைய பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளுக்கு மத்தியிலும் அந்த வாகனங்களை நோக்கி ஓடி ஓடி ஒரு தாயும் மகனும் அந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களிடையே துண்டுப் பிரசுரங்களை விநியோகித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

அவர்கள் இருவரும் ஜனவரி 24ஆம் திகதி கொழும்பில் காணாமல் போயிருந்த ஊடகவியலாளர் பிரகீத் ஹெக்ளேவிய கொடவைத் தேடித் தருமாறு கோரும் துண்டுப் பிரசுரங்களையே விநியோகித்தபடியிருந்தனர்.

அந்தப் பெண் சந்தியா, பிரகீத்தின் மனைவியாவார். அந்த ஆண் குழந்தை பிரகீத்தின் மூத்த புதல்வர். கணவனையும், தந்தையையும் தேடி மனைவியும், மகனும் மேற்கொள்ளும் முயற்சி இலங்கையில் தொடரும் மனித அவலம் மாத்திரமல்லாது ஆயிரக்கணக்கான மனைவிகளதும் குழந்தைகளினதும் எதிர்பார்ப்பின் அடையாளமுமாகும்.

திருமணத்திற்கு முன்னர் பெண் உரிமைச் செயற்பாட்டாளராகப் பணியாற்றிய சந்தியா, பல மாதங்களாக காவல்துறை நிலையங்களுக்கும், அரசியல்வாதிகளிடமும் சென்று காணாமல் போன கணவரைத் தேடிக்கொள்வதற்காக பாரிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வந்தார். தனது இரண்டு மகன்களுடன் முன்னெடுத்துவரும் இப்பிரயத்தனங்கள் பல மாதங்களைக் கடந்துள்ளன. பிரகீத் குறித்து மறக்க இடமளிக்க முடியாது எனக் கூறும் சந்தியா, அவர் தற்போதும் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார் எனவும் அவரை விடுவித்துக் கொள்ள முடியும் எனவும் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளார்.

“பிரகீத் இல்லாத வாழ்க்கை இருண்டு போயுள்ளது. பிரகீத் வெளியில் பேசாத பல விடயங்களை தனது குழந்தைகளுடன் பேசினார். இரண்டாவது மகன் தந்தை மீது அதிகம் அன்பு வைத்திருந்தான். பிரகீத் மூத்த மகனுடன் அரசியல் பேசுவது போலவே கடந்த காலக் கதைகளையும் சொல்லிக் கொடுப்பார். அவர் இரவு நேரங்களில்தான் கணினியில் கட்டுரைகளை எழுதினார். கட்டுரைகளில் பிழையிருக்கிறதா எனப் பார்த்து திருத்துமாறு என்னிடம் அதிகாலையில் கூறுவார். பிரகீத் தந்தை என்ற முறையிலும் கணவன் என்ற முறையிலும் மிகவும் சிறந்த நபராவார். அவர் மிக விரைவாக கேலிச் சித்திரங்களை வரையும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தார். விரைவில் கேலிச் சித்திரக் கண்காட்சியொன்றை நடாத்தத் தயாராகி வந்தார். பிரகீத்தின் பெயரில் அந்தக் கண்காட்சியை நாம் விரைவில் நடாத்துவோம். அதன்மூலம் மேலும் பலருக்கு பிரகீத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்” என்பது சந்தியாவின் குரலாகும்.

சந்தியா மேலும் கூறுகிறார், “புதிய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களிடம் பிரகீத் குறித்து எவ்வாறு கூறுவது என எண்ணி யிருந்த போது நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் துண்டுப் பிரசுரங்களை விநியோகியுங்கள் என சிறிதுங்க சகோதரர் கூறினார். தனியாக சென்று விநியோகித்தால் காவல்துறையினர் இடையூறு செய்யமாட்டார்கள் என அவர் கூறினார். நான் சிறிய கோரிக்கையொன்றை எழுதினேன். எனது மூத்த புதல்வர் அதனை ஆங்கிலத்தில் எழுதி தந்தையின் புகைப்பட மொன்றுடன் இணைத்தார். இரண்டு மொழிகளில் அதனை நாம் அச்சிட்டோம். அதனையே அன்று விநியோகித்தோம்.

பிரகீத் காணாமல் போன மறுதினமான ஜனவரி 25ஆம் திகதி கொட்டாவ காவல் நிலையத்தில் முறைப்பாடு செய்யச் சென்ற போது, அவர்கள் முறைப்பாட்டை ஏற்கமாட்டோம் என்று கூறினார்கள். எனினும், நான் முறைப்பாட்டை செய்திருந்தேன். அன்றைய தினம் இரவு கொஸ்வத்த காவல்நிலையத்திலும் முறைப்பாடு செய்தேன். ஜனவரி 30ஆம் திகதி எமது பிராந்தியத்திற்குப் பொறுப்பான உதவிக் காவல்துறை அத்தியட்சகர் தேசபந்து தேனுவரவை சந்தித்தேன்.

மனித உரிமை ஆணைக்குழுவிற்கு முறையிடச் சென்றபோது அங்கிருந்த சமகி பெரேரா என்ற அதிகாரி காணாமல் போனவர்கள் குறித்த முறைப்பாட்டைப் பெற்றுக் கொள்ளும் இடம் இதுவல்ல எனக் கூறினார். என்னுடன் வந்த சட்டத்தரணியின் வாக்குவாதம் காரணமாகவே முறைப்பாடு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. பின்னர் மனித உரிமைகள்

ஆணைக்குழு, கொட்டாவ, கொஸ்வத்த, மீரிஹான காவல்துறை, நிலைய அதிகாரிகளிடம் தகவல்களைக் கோரியிருந்தது. ஆனால், அனைத்துக் காவல்துறை அதிகாரிகளும் விசாரணைகள் இன்னமும் முடியாதபடியால் தகவல்களை வழங்க முடியாது எனக் கூறினர்.

இதனிடையே நான் அரசியல் தலைவர்களைச் சந்தித்தேன். பத்திரிகை ஆசிரியர்களைச் சந்தித்தேன். பிரகீத்தை தேடிக்கண்டுபிடிக்க உதவுமாறு கோரினேன். சிலர் தைரியம் ஊட்டினார்கள். சிலர் மனம் உடையும்படியான கதைகளைக் கூறினர். ஆபத்தில் விழுந்தால் மாத்திரமே மனிதர்களை அறிந்து கொள்ள முடியுமென்பதை நான் புரிந்து கொண்டேன்.

மீரிஹான காவல்துறையினர் வழக்கு விசாரணைகளை குற்றப் புலனாய்வுத் திணைக்களத்திடம் ஒப்படைத்தனர். குற்றப் புலனாய்வுத் திணைக்களத்தின் காவல்துறை அதிகாரியொருவர் பிரகீத் தொடர்பாக சோதிடம் பார்க்கவில்லையா என என்னைக் கேட்டார். சோதிடர்கள் அனைவரும், பிரகீத் உயிருடன் இருப்பதாகவே கூறினார்கள் என்று அவரிடம் தெரிவித்தேன். என்ன செய்வது நாங்களும் தொடர்ந்தும் விசாரணைகளை நடத்தியே வருகிறோம் என அந்த அதிகாரி தெரிவித்தார்.

காவல்துறை அதிகாரிகளைப் போலவே ஊடகத்துறை அமைச்சரும் பிரகீத் ஓரிரு நாட்களில் வருவார் என ஆரம்பத்திலிருந்தே பகிரங்கமாகக் கூறிவந்தார். ஏப்ரல் மாதத்தின் முதல்வாரத்தில் கருத்து தெரிவித்த காவல்துறைப் பேச்சாளர், பிரகீத் குறித்து இண்டு வாரங்களில் நல்ல தகவல் கிடைக்குமெனக் கூறினார்.

எனினும் இதுவரை அவ்வாறான தகவல்கள் எவையும் கிடைக்கவில்லை. பிரகீத் தம்புள்ளையில் இருப்பதாகக் கூறி அரசாங்கத்தின் தினமின பத்திரிகை, முகவரியோடு செய்தி யொன்றை வெளியிட்டது. இதன் பின்னர் அந்தச் செய்தி குறித்து விசாரணை நடாத்துமாறு மீரிஹான, ஹோமாகம காவல் நிலையங்களுக்கும் மனித உரிமை ஆணைக்குழுவிற்கும் கடிதம் மூலம் கோரியிருந்தேன். அக் கடிதங்களுக்கு பதில்கள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. செய்தியை வெளியிட்ட நபரும் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்படவில்லை. பிரகீத் காணாமல் போவதற்கு முன்னர் அவரை வெளியில் வருமாறு எடுக்கப்பட்ட தொலைபேசி அழைப்பு குறித்து விசாரணை நடத்தப்படுகிறதா? இல்லையா? என்பதை அறிய முடியவில்லை. அந்தக் கையடக்கத் தொலைபேசியின் சிம் அட்டையில் அன்றைய தினம் பிரகீத்துடன் மாத்திரமே உரையாடப்பட்டுள்ளது.

பிரகீத் திட்டமிட்டுக் கடத்தப்பட்டார் என்பதனைத் தெளிவாக அறிய முடிகிறது. நான் காவல்துறை நிலையங்களுக்குச் சென்ற போது விவசாயத்துடன் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் எவரையாவது தெரியுமா என என்னிடம் கேட்டனர். குருணாகல் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர் ஒருவரது செயலாளரே அவ்வாறு இருப்பதாகக் கூறினேன். காணாமல் போவதற்கு நான்கு நாட்களுக்கு முன்னர் பிரகீத் அவருடன் தொலை பேசியில் உரையாடியிருந்தார். அதன் பின்னர், பிரகீத் மிகவும் அச்சத்துடன் காணப்பட்டார்.

பிரகீத் காணாமல் போன பின்னர் அந்தச் செயலாளர் எமது தொலைபேசி அழைப்புக்களுக்கு பதிலளிப்பதில்லை. அவர் முன்னர் எமக்குச் சிறந்த நண்பராக இருந்தார். தொலைபேசி அழைப்பு குறித்து காவல்துறையினர் அவரிடம் விசாரணை எதையும் நடத்தவில்லை. பிரகீத் முந்தைய வருடமும் ஓகஸ்ட் மாதம் கடத்தப்பட்டபோது அவரது நண்பரான ஆங்கில மொழி ஊடகவியலாளர் ஒருவர் தலையிட்டே விடுதலை செய்திருந்ததாக அச்செயலாளர் அண்மையில் கூறியிருந்தார்.

இதே விடயத்தை தமிழ் அரசியல் கட்சியொன்றில் பணியாற்றும் பிரகீத்தின் மற்றுமொரு நண்பரும் கூறினார். இதுகுறித்து நான் குறிப்பிட்ட ஆங்கிலமொழி ஊடக வியலாளரிடம் கேட்டேன். அதற்கு மதுபோதையில் கூறும் கதைகளை கவனத்தில் எடுக்க வேண்டாம் என அவர் கூறினார். ஓகஸ்ட் மாதம் தன்னைக் கடத்திச் சென்ற குழுவினர் அரசாங்கத்துடன் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் என பிரகீத் எண்ணினார், அவர் கடத்தப்படுவதற்கு சில நாட்களுக்கு முன்னர் தன்னைக் குறித்து பாதுகாப்புப் பிரிவினர் அதிக மதிப்பீடுகளைக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறினார். இதனால் மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும் எனவும் தெரிவித்திருந்தார்.

அரசியல் காரணங்களின் அடிப்படையில் பிரகீத் போன்று காணாமல் போனவர்களின் மனைவிமாரை இணைத்துக் கொண்டு ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்த எண்ணியுள்ளேன். இவ்வாறான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள இலங்கையில் தற்போது எவரும் இல்லை. மனித உரிமை என்ற விடயம் தற்போது நாட்டில் மருந்திற்கும் இல்லை. ஐந்து அல்லது ஆறு பேர் மாத்திரமே உதவுவதற்காக இருக்கின்றனர். எமக்குப் பத்துபேர் இருந்தால் போதும். பிரகீத் அனைத்துக் குழந்தைகளையும் நேசித்த மனிதர். சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் என அனைவரும் சமமானவர்கள் என எப்பொழுதும் கூறியவர். யுத்தத்தில் மக்கள் கொல்லப்படும்போது பிரகீத் மிகவும்

கவலையடைவார். எழுத வேண்டியதை எழுதி முடிக்க வேண்டும் என்ற பெரிய எதிர்பார்ப்பு அவரிடமிருந்தது.

அதேபோல் கேலிச்சித்திரக் கண்காட்சியொன்றை நடத்த வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பும் அவரிடம் இருந்தது. இவற்றைத்தான் பிரகீத் குறித்துக் கூறமுடியும். அவர் வருவார் என்கிற எதிர்பார்ப்பினை நாங்கள் இன்னமும் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்காகவே நாங்கள் மூவரும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். பிரகீத் மீண்டும் வருவார் என நாங்கள் இரவு பகலாகக் காத்திருக்கின்றோம்.”

உறுதியாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.
 உறுதியாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.
 உறுதியாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.
 உறுதியாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.
 உறுதியாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.
 உறுதியாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.
 உறுதியாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.
 உறுதியாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.
 உறுதியாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.
 உறுதியாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.

இத்தொகுப்பில் உள்ள கட்டுரைகள் ஊடக சுதந்திரம், கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரம், தகவல் அறிந்துகொள்ளும் உரிமை என்பவற்றைப் பற்றிப் பேசுவதோடு மட்டுமல்லாது, அவற்றையும் தாண்டி ஜனநாயக விழுமியங்களின் வீழ்ச்சி குறித்தும், அறச்சாய்வு குறித்தும் கேள்வி எழுப்புகின்றன. போர்க்காலத்தில் கட்டியெழுப்பப்பட்ட போலியான தேசப்பற்றுக் குறித்த விமர்சனங்களை முன்வைக்கின்றன. ஊடகத் துறையின் போக்கும் நோக்கும் குறித்த மீள்பார்வையையும் சுய விமர்சனத்தையும் கோருகின்றன.

இலங்கையின் ஊடக சுதந்திரத்திற்காகக் குரல் கொடுத்து வரும் முக்கியமான குரல்களிலொன்று இவருடையது. 1990இல் இருந்து ஏறத்தாழப் பத்தாண்டுகள் யுக்திய (சமநீதி) என்கிற வாராந்தப் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர்.

இலங்கையின் சுதந்திர ஊடக அமைப்பின் ஆரம்ப கர்த்தாக்களுள் ஒருவர். மகிந்த ராஜபக்ச அரசாங்கத்தின் தொடர்ச்சியான உபிரச்சுறுத்தல் காரணமாக 2009ஆம் ஆண்டு நாட்டை விட்டு வெளியேறி அஞ்ஞாத வாசம் மேற்கொண்டுவருகிறார்.

ISBN 978-81-908076-6-1

PRICE : 50 INR, 100 SLR, 6 USD, 4 EUR